

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2009/65/EF

2015/EØS/49/50

av 13. juli 2009

om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak)

(omarbeiding)(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådskonferansen 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak)⁽²⁾ er blitt betydelig endret flere ganger⁽³⁾. Ettersom det skal gjøres ytterligere endringer, bør direktivet av klarhetshensyn omarbeides.
- 2) Direktiv 85/611/EØF har i stor grad bidratt til utviklingen av den europeiske investeringsfondbransjen og dens suksess. Til tross for de forbedringer som er innført siden direktivet ble vedtatt, særlig i 2001, har det blitt stadig tydeligere at det må gjøres endringer i den rettslige rammen for investeringsforetak (UCITS) for å tilpasse den til finansmarkedene i det tjuende århundre. Kommisjonens grønnbok av 12. juli 2005 om forbedring av EUs rammer for investeringsfond utløste en offentlig debatt om hvordan direktiv 85/611/EØF burde endres for å møte disse nye utfordringene. Den intense samrådsprosessen førte til den i all hovedsak felles konklusjonen at det er nødvendig med betydelige endringer i dette direktiv.

3) Nasjonale lovgivninger som regulerer foretak for kollektiv investering, bør samordnes med sikte på en tilnærming av konkurransevilkårene for slike foretak på fellesskapsplan, samtidig som andelseierne sikres et mer effektivt og enhetlig vern. En slik samordning gjør det lettere å fjerne begrensningene på fri bevegelighet for andeler i investeringsforetak i Fellesskapet.

4) Med henblikk på disse målene er det ønskelig å fastsette felles grunnregler for godkjenning av, tilsyn med, struktur på og virksomhet for investeringsforetak som er opprettet i medlemsstatene, samt for hvilke opplysninger de skal være pålagt å offentliggjøre.

5) Samordningen av medlemsstatenes lovgivninger bør begrenses til investeringsforetak av annen type enn lukket som legger sine andeler ut for offentlig tegning i Fellesskapet. Det er ønskelig at investeringsforetakene gis tillatelse til, som del av sine investeringsmål, å investere i andre, tilstrekkelig likvide finansielle instrumenter enn omsettelige verdipapirer. De finansielle instrumentene som kan inngå som investeringseiendeler i et investeringsforetaks portefølje, bør angis i dette direktiv. Utvelgingen av investeringer til en portefølje på grunnlag av en indeks er en forvaltningsteknikk.

6) Dersom en bestemmelse i dette direktiv krever at et investeringsforetak iverksetter tiltak, bør bestemmelsen forstås som en henvisning til forvaltningsselskapet i de tilfeller der investeringsforetaket er stiftet som et investeringsfond forvaltet av et forvaltningsselskap, og der investeringsfondet ikke kan opptre alene fordi det selv ikke har status som juridisk person.

7) Andeler i investeringsforetak betraktes som finansielle instrumenter i henhold til europaparlaments- og rådskonferansen 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽⁴⁾.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 12 av 3.3.2011, s. 20.

⁽¹⁾ Europaparlamentsuttalelse av 13. januar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. juni 2009.

⁽²⁾ EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ Se vedlegg III del A.

⁽⁴⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

- 8) En godkjenning gitt til forvaltningsselskapet i dets hjemstat bør sikre vern av investorer og forvaltningsselskapenes solvens, for å bidra til finanssystemets stabilitet. Den framgangsmåten som er valgt i dette direktiv, skal sikre den grunnleggende harmoniseringen som er nødvendig og tilstrekkelig for å oppnå en gjensidig anerkjennelse av godkjenninger og tilsynsordninger som vil gjøre det mulig å gi én enkelt godkjenning som er gyldig i hele Fellesskapet, og å anvende prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter.
- 9) For å sikre at forvaltningsselskapet skal kunne oppfylle de forpliktelser som følger av dets virksomhet, og slik sikre dets stabilitet, kreves det startkapital og tilleggskapital. For å ta hensyn til utviklingen, særlig når det gjelder kapitalkrav knyttet til driftsrisiko i Fellesskapet og andre internasjonale fora, bør disse kravene, herunder bruk av garantier, gjennomgås.
- 10) For å verne investorene er det nødvendig å sikre internkontroll i alle forvaltningsselskaper, særlig ved at ledelsen består av to personer og ved at det finnes egnede interne kontrollsystemer.
- 11) I tråd med prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter bør forvaltningsselskaper som er godkjent i hjemstaten, få tilby de tjenester de er godkjent for, i hele Fellesskapet gjennom å opprette filialer eller i henhold til adgangen til å yte tjenester.
- 12) Når det gjelder kollektiv porteføljeforvaltning (forvaltning av verdipapirfond/investeringsfond eller investeringsselskaper), bør den godkjenningen som et forvaltningsselskap får i hjemstaten, gjøre det mulig for selskapet å utføre følgende virksomhet i vertsstaten, med forbehold for kapittel XI: salg av andeler i harmoniserte verdipapirfond/investeringsfond som selskapet forvalter i hjemstaten, gjennom opprettelse av en filial; salg av aksjer i harmoniserte investeringsselskaper som selskapet forvalter, gjennom opprettelse av en filial; salg av andeler i harmoniserte verdipapirfond/investeringsfond eller aksjer i harmoniserte investeringsselskaper forvaltet av andre forvaltningsselskaper; utførelse av alle andre funksjoner og oppgaver som inngår i kollektiv porteføljeforvaltning; forvaltning av eiendeler i investeringsselskaper stiftet i andre medlemsstater enn selskapets hjemstat; utførelse av funksjoner som inngår i kollektiv porteføljeforvaltning, på grunnlag av mandater og på vegne av forvaltningsselskaper stiftet i andre medlemsstater enn selskapets hjemstat. I de tilfeller der et forvaltningsselskap selger andeler i egne harmoniserte verdipapirfond/investeringsfond eller aksjer i egne harmoniserte investeringsselskaper i vertsstaten uten opprettelse av en filial, bør det bare være underlagt regler for markedsføring over landegrensene.
- 13) Når det gjelder omfanget av forvaltningsselskapers virksomhet, og for å ta hensyn til nasjonale lovgivninger og gi slike selskaper mulighet til å oppnå stordriftsfordeler, er det ønskelig også å la dem utføre forvaltning av investeringsporteføljer på individuelt kundegrunnlag (individuell porteføljeforvaltning), herunder forvaltning av pensjonsfond samt visse sekundæraktiviteter knyttet til selskapets kjernevirksomhet, forutsatt at dette ikke truer selskapenes stabilitet. Det bør imidlertid fastsettes særlige regler for å unngå interessekonflikter når forvaltningsselskaper er godkjent til å utføre både kollektiv og individuell porteføljeforvaltning.
- 14) Forvaltning av individuelle investeringsporteføljer er en investeringstjeneste som omfattes av direktiv 2004/39/EF. For å sikre enhetlige rammeregler på dette området er det ønskelig at forvaltningsselskaper hvis godkjenning også omfatter slike tjenester, underlegges de vilkår for å utøve virksomhet som er fastsatt i nevnte direktiv.
- 15) Som en allmenn regel bør en hjemstat kunne fastsette strengere regler enn dem som er fastsatt i dette direktiv, særlig når det gjelder godkjenningsvilkår, tilsynskrav og regler for rapportering og for prospektet.
- 16) Det er ønskelig å fastsette regler som bestemmer vilkårene for at et forvaltningsselskap på grunnlag av mandater kan delegerer visse oppgaver og funksjoner til tredjemann for å effektivisere virksomheten. For å sikre at prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter virker etter hensikten, bør medlemsstater som tillater slik delegering, sikre at et godkjent forvaltningsselskap ikke delegerer alle sine funksjoner til én eller flere tredjemenn slik at det blir et postkasseselskap, og at eksisterende mandater ikke er til hinder for et effektivt tilsyn med forvaltningsselskapet. Det at forvaltningsselskapet har delegert sine funksjoner, bør imidlertid ikke få innvirkning på selskapets eller depotmottakerens ansvar overfor andelseierne og vedkommende myndigheter.
- 17) For å sikre like vilkår og hensiktsmessig tilsyn på lang sikt bør Kommisjonen kunne undersøke mulighetene for å harmonisere delegeringsordningene på fellesskapsplan.

- 18) Prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter forutsetter at vedkommende myndigheter tilbakekaller eller unnlater å gi godkjenning når det klart framgår av faktorer som virksomhetsplan, geografisk plassering eller den virksomhetsomfaktisk utøves, at et forvaltningsselskap har valgt rettssystemet i en bestemt medlemsstat for å unngå de strengere standarder i en annen medlemsstat der det har til hensikt å utøve eller utøver størstedelen av sin virksomhet. I dette direktiv bør et forvaltningsselskap ha godkjenning i den medlemsstat der selskapet har sitt forretningskontor. I samsvar med prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter skal bare vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat betraktes som kompetente til å føre tilsyn med organiseringen av forvaltningsselskapet, herunder alle framgangsmåter og ressurser for utøvelse av administrasjonsfunksjonen omhandlet i vedlegg II, som bør være underlagt lovgivningen i forvaltningsselskapets hjemstat.
- 19) Dersom et investeringsforetak forvaltes av et forvaltningsselskap som er godkjent i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat, bør forvaltningsselskapet vedta og fastsette hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for behandling av investorklager, f.eks. gjennom egnede bestemmelser i distribusjonsavtaler eller i form av en adresse i investeringsforetakets hjemstat, som ikke nødvendigvis trenger å være adressen til forvaltningsselskapet selv. Et slikt forvaltningsselskap bør også utarbeide hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for å gjøre informasjon tilgjengelig på forespørsel fra offentligheten eller vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, f.eks. ved å oppnevne en kontaktperson blant forvaltningsselskapets ansatte som kan håndtere forespørsler om informasjon. Et slikt forvaltningsselskap bør imidlertid ikke være pålagt ved lov i investeringsforetakets hjemstat å ha en lokal representant i den medlemsstaten for å oppfylle disse pliktene.
- 20) Vedkommende myndigheter som godkjenner investeringsforetaket, bør ta hensyn til investeringsfondets regler eller investeringselskapets stiftelsesdokumenter, valg av depotmottaker og forvaltningsselskapets evne til å forvalte investeringsforetaket. Dersom forvaltningsselskapet er opprettet i en annen medlemsstat, bør vedkommende myndigheter kunne basere seg på en bekreftelse utstedt av vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, med hensyn til hvilken type investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte. Godkjenning av et investeringsforetak bør ikke være betinget av et ytterligere kapitalkrav til forvaltningsselskapet, av at forvaltningsselskapet har sitt forretningskontor i investeringsforetakets hjemstat, eller av at forvaltningsselskapet har virksomhet i investeringsforetakets hjemstat.
- 21) Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat bør ha kompetanse til å føre tilsyn med overholdelsen av reglene for opprettelse og drift av investeringsforetaket, som bør være underlagt lovgivningen i investeringsforetakets hjemstat. For dette formål bør vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kunne innhente opplysninger direkte fra forvaltningsselskapet. Særlig bør vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat kunne kreve at forvaltningsselskaper legger fram opplysninger om transaksjoner knyttet til investeringer gjort av investeringsforetak godkjent i den medlemsstaten, herunder opplysninger fra regnskap og registre over slike transaksjoner og fra fondets regnskaper. For å rette opp etter eventuelle brudd på regelverket innenfor deres ansvarsområde bør vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat kunne ha tillit til at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat samarbeider, og bør om nødvendig kunne gripe inn direkte overfor forvaltningsselskapet.
- 22) Det bør være mulig for investeringsforetakets hjemstat å fastsette regler for innholdet i investeringsforetakets andelseierregister. Hvordan registeret vedlikeholdes og hvor det plasseres, bør imidlertid forbli en del av forvaltningsselskapets organisatoriske bestemmelser.
- 23) Investeringsforetakets hjemstat må ha alle midler til rådighet for å rette opp etter eventuelle brudd på investeringsforetakets regler. For dette formål bør vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kunne iverksette forebyggende tiltak og vedta sanksjoner mot forvaltningsselskapet. Som en siste utvei bør vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat ha mulighet til å kreve at forvaltningsselskapets forvaltning av investeringsforetaket opphører. I slike tilfeller bør medlemsstatene fastsette nødvendige bestemmelser for å sikre korrekt forvaltning eller avvikling av investeringsforetaket.
- 24) For å unngå tilsynsarbiterasje og styrke tilliten til at hjemstatens vedkommende myndigheter utøver effektivt tilsyn, bør godkjenning ikke gis når et investeringsforetak hindres i å markedsføre sine andeler i hjemstaten. Når investeringsforetaket først er godkjent, bør det stå fritt til å velge medlemsstater der dets andeler skal markedsføres i samsvar med dette direktiv.
- 25) For å ivareta aksjeeiernes interesser og sikre like vilkår i markedet for harmoniserte foretak for kollektiv investering kreves det at investeringselskaper har startkapital. Investeringselskaper som har utpekt et forvaltningsselskap, vil imidlertid være dekket gjennom forvaltningsselskapets tilleggskapital.

- 26) Dersom det finnes relevante regler for forretningsvirksomhet og delegering av funksjoner, og dersom hjemstatens lovgivning tillater forvaltningsselskapet å foreta slik delegering, bør godkjente investeringsselskaper overholde disse reglene tilsvarende, enten direkte når investeringsselskapet ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i henhold til dette direktiv, eller indirekte når de har utpekt et slikt forvaltningsselskap.
- 27) Til tross for behovet for konsolidering investeringsforetak imellom, møter fusjoner mellom investeringsforetak mange juridiske og forvaltningsmessige vansker i Fellesskapet. For å forbedre det indre markedes virkemåte er det derfor nødvendig å fastsette fellesskapsbestemmelser som tilrettelegger for fusjoner mellom investeringsforetak (og deres investeringsavdelinger). Selv om noen medlemsstater trolig bare vil godkjenne avtalebaserte fond, bør fusjoner over landegrensene mellom alle typer investeringsforetak (avtalebaserte fond, selskapsfond og verdipapirfond) tillates og anerkjennes av alle medlemsstater, uten at medlemsstatene må opprette nye selskapsformer for investeringsforetak i sine nasjonale lovgivninger.
- 28) Dette direktiv gjelder de fusjonsmetoder som er mest brukt i medlemsstatene. Direktivet pålegger ikke alle medlemsstater å innføre alle de tre metodene i sin nasjonale lovgivning, men hver enkelt medlemsstat bør anerkjenne overføringer av eiendeler som følger av disse fusjonsmetodene. Dette direktiv er ikke til hinder for at investeringsforetak kan benytte andre fusjonsmetoder nasjonalt, i situasjoner der ingen av de investeringsforetakene som berøres av fusjonen, har meldt om markedsføring av sine andeler over landegrensene. Slike fusjoner vil fortsatt være underlagt relevante internrettslige bestemmelser. Nasjonale regler for beslutningsdyktighet bør verken skille mellom innenlandske fusjoner og fusjoner over landegrensene eller være strengere enn dem som er fastsatt for fusjoner mellom selskaper.
- 29) For å ivareta investorenes interesser bør medlemsstatene kreve at planlagte innenlandske fusjoner eller fusjoner over landegrensene mellom investeringsforetak skal være godkjent av hjemstatens vedkommende myndigheter. For fusjoner over landegrensene bør de overdragende investeringsforetakenes vedkommende myndigheter godkjenne fusjonen for å sikre at interessene til andelseiere som i praksis bytter investeringsforetak, blir behørig beskyttet. Dersom fusjonen omfatter mer enn ett overdragende investeringsforetak og disse investeringsforetakene er hjemmehørende i forskjellige medlemsstater, vil vedkommende myndigheter for hvert av de overdragende investeringsforetakene måtte godkjenne fusjonen, i nært samarbeid med hverandre, herunder gjennom hensiktsmessig utveksling av opplysninger. Ettersom interessene til andelseierne i det overtakende investeringsforetaket også må behørig ivaretas, bør de tas hensyn til av vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat.
- 30) Andelseiere i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket bør også kunne kreve gjenkjøp eller innløsning av sine andeler eller, om mulig, at de konverteres til andeler i et annet investeringsforetak som har en liknende investeringspolitikk og forvaltes av samme forvaltningsselskap eller et tilknyttet selskap. Denne rettigheten skal ikke være underlagt noen tilleggsavgifter, med unntak av gebyrer som det aktuelle investeringsforetaket utelukkende skal innkreve til dekning av desinvesteringskostnader i alle situasjoner, som fastsatt i de overdragende og overtakende investeringsforetakenes prospekter.
- 31) Det bør også sikres at fusjoner kontrolleres av tredjemann. Depotmottakerne i hvert av investeringsforetakene som berøres av fusjonen, bør kontrollere at den felles fusjonsplanen er i samsvar med de aktuelle bestemmelsene i dette direktiv og investeringsforetakenes fondsregler. En depotmottaker eller en uavhengig revisor bør utarbeide en rapport på vegne av alle de investeringsforetakene som er involvert i fusjonen, med validering av metodene for verddivurdering av investeringsforetakenes eiendeler og forpliktelser og metodene benyttet til beregning av bytteforholdet fastsatt i den felles fusjonsplanen samt det faktiske bytteforholdet og eventuelt kontantutbetalingen per andel. For å begrense kostnadene ved fusjoner over landegrensene bør det være mulig å utarbeide én enkelt rapport for alle investeringsforetakene som inngår i fusjonen, og revisoren i det overdragende eller det overtakende investeringsforetaket bør gis mulighet til å gjøre dette. Av hensyn til investorenes beskyttelse bør andelseierne på forespørsel og kostnadsfritt få en kopi av denne rapporten.
- 32) Det er særlig viktig at andelseierne får tilfredsstillende informasjon om den planlagte fusjonen, og at deres rettigheter er tilstrekkelig beskyttet. Selv om interessene til andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir sterkest berørt av fusjonen, bør også interessene til andelseierne i det overtakende investeringsforetaket ivaretas.
- 33) Bestemmelsene om fusjoner fastsatt i dette direktiv berører ikke anvendelsen av regelverket for tilsyn med foretakssammenslutninger, særlig rådsforordning (EF) nr. 139/2004 av 20. januar 2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (EFs fusjonsforordning)⁽¹⁾.
- 34) Fri markedsføring av andeler utstedt av investeringsforetak som er godkjent til å investere inntil 100 % av sine eiendeler i omsettelige verdipapirer utstedt av samme organ (stat, lokale myndigheter osv.), bør ikke direkte eller indirekte virke forstyrrende på kapitalmarkedet eller medlemsstatenes finansiering.

(¹) EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1.

- 35) Definisjonen av omsettelige verdipapirer som er angitt i dette direktiv, gjelder bare for dette direktiv og berører ikke de ulike definisjonene som benyttes i nasjonale lovgivninger for andre formål, som beskatning. Aksjer og andre verdipapirer som kan sidestilles med aksjer, utstedt av organer som boligspareforeninger («building societies») og samvirkeforetak («industrial and provident societies»), der det i praksis ikke er mulig å overføre eierskapet til verdipapirene på annen måte enn ved at det utstedende organet kjøper dem tilbake, inngår ikke i denne definisjonen.
- 36) Pengemarkedsinstrumenter omfatter omsettelige instrumenter som normalt omsettes på pengemarkedet snarere enn på regulerte markeder, f.eks. statskasseveksler og gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter, innskuddsbevis, rentebærende markedspapirer, vekslers med mellomlang løpetid og bankaksepter.
- 37) Begrepet regulert marked har i dette direktiv samme betydning som i direktiv 2004/39/EF.
- 38) Det er ønskelig å tillate at et investeringsforetak investerer sine eiendeler i andeler i investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering av åpen type som også investerer i likvide finansielle eiendeler omhandlet i dette direktiv, og som drives etter prinsippet om risikospredning. Det er nødvendig at investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering som investeringsforetaket investerer i, underlegges effektivt tilsyn.
- 39) Det bør legges til rette for at investeringsforetak skal kunne investere i investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering. Det er derfor viktig å sikre at slik investeringsaktivitet ikke medfører redusert investorvern. På grunn av de økte mulighetene investeringsforetakene har til å investere i andeler i andre investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering, er det nødvendig å fastsette visse regler for mengdebegrensninger, offentliggjøring av opplysninger og forhindring av kaskadefenomenet.
- 40) For å ta hensyn til markedsutviklingen og på bakgrunn av gjennomføringen av den økonomiske og monetære union bør investeringsforetak tillates å investere i bankinnskudd. For å sikre at investeringer i innskudd er tilstrekkelig likvide, bør disse innskuddene kunne tilbakebetales på anfordring eller trekkes tilbake. Dersom innskuddene foretas i en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en tredjestat, bør kredittinstitusjonen være underlagt tilsynsregler tilsvarende dem fastsatt i fellesskapsretten.
- 41) I tillegg til tilfellet der et investeringsforetak investerer i bankinnskudd i samsvar med sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter, bør det være mulig å tillate alle investeringsforetak å besitte ytterligere likvide midler, som bankinnskudd på anfordring. Besittelse av slike ytterligere likvide midler kan være berettiget for f.eks. å dekke løpende eller ekstraordinære betalinger, ved salg, fram til det kan reinvestere i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle eiendeler som omfattes av dette direktiv, eller i et tidsrom som er strengt nødvendig når investering i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle eiendeler er innstilt på grunn av ugunstige markedsvilkår.
- 42) Av forsiktighetshensyn er det nødvendig at investeringsforetak unngår en altfor stor konsentrasjon av investeringer som utsetter dem for motpartsrisiko overfor en enkelt enhet eller enheter som tilhører samme konsern.
- 43) Investeringsforetak bør uttrykkelig tillates å investere i finansielle derivater, som ledd i deres allmenne investeringspolitikk eller for sikringsformål, for å oppnå et fastsatt finansielt mål eller den risikoprofil som er angitt i prospektet. For å sikre vern av investorer er det nødvendig å begrense det største mulige engasjement som er knyttet til derivater, slik at det ikke overstiger samlet nettoverdi av investeringsforetakets portefølje. For å sikre konstant bevissthet om de risikoer og forpliktelser som følger av derivattransaksjoner, og kontrollere at de fastsatte investeringsgrensene overholdes, bør disse risikoene og forpliktelsene kontinuerlig måles og overvåkes. I tillegg, for å sikre vern av investorer gjennom framlegging av opplysninger, bør investeringsforetakene gi en beskrivelse av de strategier, metoder og investeringsgrenser som gjelder for deres derivattransaksjoner.
- 44) Tiltakene for å håndtere den potensielt skjevfordelte interessen for produkter der kredittrisikoen overføres gjennom verdipapirisering, som forutsett med hensyn til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetak og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽²⁾, må være konsekvente og samstemte i all relevant lovgivning som gjelder finanssektoren. Kommisjonen vil legge fram hensiktsmessige forslag til regelverk, herunder med hensyn til dette direktiv, for å sikre slik konsekvens og samstemthet, etter behørig vurdering av virkningene av slike forslag.
- 45) Når det gjelder OTC-derivater, bør det fastsettes krav til hvilke motparter og instrumenter som kan godtas, samt til likviditet og løpende vurdering av posisjonen. Formålet med slike krav er å sikre et tilfredsstillende investorvern, liknende det vern de får når de erverver derivater som omsettes på regulerte markeder.
- 46) Derivattransaksjoner bør aldri benyttes til å omgå prinsippene eller reglene fastsatt i dette direktiv. Når det gjelder OTC-derivater, bør ytterligere regler for risikospredning gjelde ved engasjement mot en enkelt motpart eller gruppe av motparter.

(1) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

(2) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

- 47) Enkelte porteføljevaltningsmetoder for foretak for kollektiv investering som hovedsakelig investerer i aksjer eller obligasjoner, er basert på etterligning av aksjeindekser eller obligasjonsindekser. Investeringsforetak bør tillates å etterligne velkjente og anerkjente aksjeindekser eller obligasjonsindekser. For å oppnå dette kan det bli nødvendig å innføre mer fleksible regler for risikospredning for investeringsforetak som investerer i aksjer eller obligasjoner.
- 48) Foretak for kollektiv investering som faller inn under dette direktivs virkeområde, bør ikke benyttes for andre formål enn kollektiv investering av kapital som er skaffet til veie ved henvendelse til offentligheten i samsvar med reglene fastsatt i dette direktiv. I de tilfeller som er nevnt i dette direktiv, bør det bare være mulig for et investeringsforetak å ha datterforetak når det er nødvendig for at det effektivt skal kunne utøve visse former for virksomhet, som også er angitt i dette direktiv. Det skal sikres effektivt tilsyn med investeringsforetakene. Investeringsforetak bør derfor kunne opprette datterforetak i en tredjestat bare i de tilfeller som er angitt og i samsvar med de vilkår som er fastsatt i dette direktiv. Den allmenne plikten til å opppre utelukkende i andelseiernes interesse, og særlig målet om å øke kostnadseffektiviteten, kan aldri berette at et investeringsforetak iverksetter tiltak som kan hindre vedkommende myndigheter i å utøve et effektivt tilsyn.
- 49) Den opprinnelige utgaven av direktiv 85/611/EØF inneholdt et unntak fra begrensningen med hensyn til hvor stor prosentandel av sine eiendeler et investeringsforetak kan investere i omsettelige verdipapirer utstedt av samme organ, som fikk anvendelse på obligasjoner utstedt eller garantert av en medlemsstat. Dette unntaket gjorde det mulig for investeringsforetak å investere inntil 35 % av sine eiendeler i slike obligasjoner. Et liknende, men mer begrenset unntak er berettiget når det gjelder obligasjoner i privat sektor, som selv i mangel på statlige garantier gir investoren særlige garantier i henhold til de særregler som gjelder for dem. Det er derfor nødvendig å utvide unntaket til å gjelde alle obligasjoner fra privat sektor som oppfyller felles fastsatte kriterier, samtidig som det overlates til medlemsstatene å utarbeide en liste over de obligasjoner de eventuelt vil innvilge unntak for.
- 50) Flere medlemsstater har vedtatt bestemmelser som gjør det mulig for ikke-samordnede foretak for kollektiv investering å samle sine eiendeler i et såkalt mottakerfond. For at investeringsforetak skal kunne benytte seg av slike strukturer, må tilføringsfond som ønsker å plassere sine eiendeler i et mottakerfond, være unntatt fra forbudet mot å investere mer enn 10 % eller eventuelt 20 % av sine eiendeler i ett enkelt foretak for kollektiv investering. Et slikt unntak er berettiget ettersom tilføringsfondet investerer alle eller storparten av sine eiendeler i den diversifiserte porteføljen til mottakerfondet, som selv er underlagt de diversifiseringsregler som gjelder for investeringsforetak.
- 51) For å legge til rette for at det indre marked skal fungere på en effektiv måte, og for å sikre samme investorvern i hele Fellesskapet, bør såkalte mottakerfond/tilføringsfond-strukturer (fond i ett fond) tillates både der mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i samme medlemsstat, og der de er opprettet i forskjellige medlemsstater. For å gjøre det lettere for investorer å forstå mottakerfond/tilføringsfond-strukturer, og for at tilsynsmyndighetene lettere skal kunne føre tilsyn med dem, særlig i tverrnasjonale situasjoner, bør ingen tilføringsfond kunne investere i mer enn ett mottakerfond. For å sikre samme investorvern i hele Fellesskapet bør også mottakerinvesteringsforetaket være et godkjent investeringsforetak. For å unngå en unødige administrativ byrde bør bestemmelsene om underretning om markedsføring over landegrensene ikke få anvendelse dersom et mottakerfond ikke skaffer til veie midler fra allmennheten i en annen medlemsstat enn den det er opprettet i, men bare har ett eller flere tilføringsfond i denne andre medlemsstaten.
- 52) For å beskytte investorene i tilføringsfondet bør tilføringsfondets investeringer i mottakerfondet være forhåndsgodkjent av vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat. Det kreves bare godkjenning av den første investeringen i mottakerfondet som gjør at tilføringsfondet overskrider den grensen som gjelder for investeringer i et annet investeringsforetak. For å legge til rette for at det indre marked skal fungere på en effektiv måte, og for å sikre samme investorvern i hele Fellesskapet, bør de vilkår som må oppfylles og den dokumentasjon og de opplysninger som skal gis i forbindelse med godkjenningen av tilføringsfondets investeringer i mottakerfondet, være uttømmende.
- 53) For at tilføringsfondet skal kunne handle i andelseiernes beste interesse og særlig sette det i stand til å innhente fra mottakerfondet alle de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for å utøve sine plikter, bør tilføringsfondet og mottakerfondet inngå en juridisk bindende avtale. Dersom både tilføringsfondet og mottakerfondet forvaltes av samme forvaltningsselskap, bør det imidlertid være tilstrekkelig at sistnevnte utarbeider interne regler for forretningsvirksomhet. Avtaler om utveksling av opplysninger mellom depotmottakerne eller revisorene for henholdsvis tilføringsfondet og mottakerfondet bør sikre den flyt av opplysninger og dokumenter som er nødvendig for at tilføringsfondets depotmottaker eller revisor skal kunne utføre sine oppgaver. Dette direktiv bør sikre at depotmottakerne eller revisorene ved oppfyllelse av disse kravene ikke bryter noen bestemmelser om taushetsplikt eller personvern.

- 54) For å sikre godt vern av interessene til investorene i tilføringsfond skal prospektet, nøkkelinformasjonen og alt markedsføringsmateriell være tilpasset særtrekkene ved mottakerfond/tilføringsfond-strukturer. Tilføringsfondets investeringer i mottakerfondet bør ikke ha innvirkning på tilføringsfondets evne til selv å gjenkjøpe eller innløse andeler på oppfordring fra sine andelseiere eller til å opptre i andelseiernes beste interesse.
- 55) I henhold til dette direktiv skal andelseiere beskyttes mot å bli avkrevd uberettigede tilleggskostnader ved at mottakerfondet forbyr å avkreve tilføringsfondet tegnings- og innløsningsgebyrer. Mottakerfondet bør imidlertid kunne kreve tegnings- eller innløsningsgebyrer av andre investorer i mottakerfondet.
- 56) Konverteringsreglene bør tillate at et eksisterende investeringsforetak konverteres til et tilføringsfond. De bør samtidig sikre tilstrekkelig vern av andelseierne. Ettersom konvertering er en grunnleggende endring av investeringspolitikken, bør det kreves at det konverterende investeringsforetaket gir sine andelseiere tilstrekkelig informasjon til at de kan beslutte om de vil opprettholde sin investering. Vedkommende myndigheter bør ikke kreve at tilføringsfondet framlegger mer eller annen informasjon enn det som er fastsatt i dette direktiv.
- 57) Dersom vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat får kjennskap til uregelmessigheter i forbindelse med et mottakerfond eller oppdager at mottakerfondet ikke overholder bestemmelsene i dette direktiv, kan de ved behov beslutte å iverksette relevante tiltak for å sikre at mottakerfondets andelseiere informeres om dette.
- 58) Medlemsstatene bør skille klart mellom markedsføringsmateriell og opplysninger som det er pålagt å gi investorene i henhold til dette direktiv. Opplysninger som det er pålagt å gi investorene, omfatter nøkkelinformasjon, prospektet og års- og halvårsberetninger.
- 59) Nøkkelinformasjon bør, i god tid før tegning av andeler i investeringsforetaket, stilles kostnadsfritt til rådighet for investorene i form av et særskilt dokument som hjelp til å ta velbegrunnede investeringsbeslutninger. Slik nøkkelinformasjon bør bare inneholde opplysninger som er vesentlige for å kunne ta en slik beslutning. Nøkkelinformasjonen bør harmoniseres og være av en slik art at den sikrer tilstrekkelig investorervern og sammenlignbarhet. Nøkkelinformasjonen bør være kortfattet. Ett enkelt dokument av begrenset lengde som presenterer opplysningene i en bestemt rekkefølge, er den mest velegnede måten å gi småinvestorer klar og enkel informasjon på, og dokumentet bør gjøre det mulig å foreta nyttige sammenligninger, særlig av kostnader og risikoprofil, som har betydning for investeringsbeslutningen.
- 60) Vedkommende myndigheter i den enkelte medlemsstat kan gjøre nøkkelinformasjon om alle investeringsforetak som er godkjent i vedkommende medlemsstat, tilgjengelig for offentligheten på et dertil egnet område av sitt nettsted.
- 61) Det bør utarbeides nøkkelinformasjon for alle investeringsforetak. Forvaltningsselskaper eller eventuelt investeringssselskaper bør formidle nøkkelinformasjon til relevante enheter i samsvar med de distribusjonsmetoder som benyttes (direktesalg eller salg gjennom mellomledd). Mellomleddene bør formidle nøkkelinformasjonen til kunder og potensielle kunder.
- 62) Investeringsforetak bør ha anledning til å markedsføre sine andeler i andre medlemsstater forutsatt at de følger en framgangsmåte for melding som er basert på en forbedret kommunikasjon mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene. Etter at et fullstendig meldingsdokument er overført fra vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, bør det ikke være mulig for investeringsforetakets vertsstat å nekte et investeringsforetak som er opprettet i en annen medlemsstat, tilgang til vertsstatens marked eller bestride godkjenningen gitt av den andre medlemsstaten.
- 63) Investeringsforetak bør kunne markedsføre sine andeler forutsatt at de treffer de nødvendige tiltak for å sikre at de har mulighet til å foreta utbetalinger til andelseierne, foreta gjenkjøp eller innløsning av andeler og tilgjengeliggjøre den informasjon som investeringsforetaket er pålagt å framlegge.
- 64) For å legge til rette for markedsføring over landegrensene av andeler i et investeringsforetak bør det etter at investeringsforetaket har fått tilgang til medlemsstatens marked, kontrolleres at ordningene for markedsføring av andeler i investeringsforetak er i samsvar med gjeldende lover og forskrifter i investeringsforetakets vertsstat. Dette kan omfatte kontroll av markedsføringsordningenes egnethet, særlig om distribusjonsordningene er egnet og om plikten til å framlegge markedsføringsmateriell på en rettvise, klar og ikke villedende måte er overholdt. Dette direktiv bør ikke hindre vedkommende myndigheter i vertsstaten i å kontrollere at markedsføringsmateriell, med unntak av nøkkelinformasjon, prospektet og års- og halvårsberetninger, er i samsvar med nasjonal lovgivning før investeringsforetaket kan benytte det, forutsatt at en slik kontroll er ikke-diskriminerende og ikke hindrer investeringsforetaket i å få tilgang til markedet.
- 65) For å øke rettssikkerheten er det nødvendig å sikre at investeringsforetak som markedsfører sine andeler over landegrensene, har enkel tilgang til fullstendig informasjon, i form av elektroniske publikasjoner og på et språk som er vanlig i internasjonale finansmarkeder, om gjeldende lover og forskrifter i investeringsforetakets vertsstat, særlig om de ordninger som er opprettet for markedsføring av investeringsforetakets andeler. Ansvar for slike publikasjoner bør være regulert av nasjonal lovgivning.

- 66) For å legge til rette for at investeringsforetak skal få tilgang til andre medlemsstaters marked, bør investeringsforetaket kun pålegges å få oversatt nøkkelinformasjonen til det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i investeringsforetakets vertsstat eller til et språk som vertsstatens vedkommende myndigheter har godkjent. Nøkkelinformasjonen bør angi hvilke(t) språk andre dokumenter som det er påbudt å framlegge, samt ytterligere informasjon er tilgjengelig på. Oversettelsene bør utføres på investeringsforetakets ansvar, og investeringsforetaket bør avgjøre hvorvidt oversettelsen må være utført av en autorisert translatør eller ikke.
- 67) For å lette tilgangen til andre medlemsstaters markeder er det viktig at det opplyses om eventuelle meldingsgebyrer.
- 68) Medlemsstatene bør iverksette de nødvendige forvaltningsmessige og organisatoriske tiltak for å muliggjøre samarbeid mellom nasjonale myndigheter og vedkommende myndigheter i andre medlemsstater, herunder i form av bilaterale og multilaterale avtaler mellom slike myndigheter, som kan tilrettelegge for frivilling delegering av oppgaver.
- 69) Det er nødvendig å forbedre samordningen av vedkommende myndigheters fullmakter for å sikre ensartet gjennomføring av dette direktiv i alle medlemsstater. Et felles minimum av fullmakter som er i samsvar med de fullmakter som er tillagt vedkommende myndigheter i annet fellesskapsregelverk for finanstjenester, bør sikre effektivt tilsyn. I tillegg bør medlemsstatene fastsette regler for sanksjoner, som kan omfatte strafferettslige og forvaltningsmessige sanksjoner, og forvaltningsmessige tiltak som skal gjelde for overtredelse av dette direktiv. Medlemsstatene bør også iverksette de tiltak som er nødvendige for å sikre at slike sanksjoner håndheves.
- 70) Det er nødvendig å styrke bestemmelsene om utveksling av opplysninger mellom nasjonale vedkommende myndigheter og å utvide deres forpliktelse til å bistå hverandre og samarbeide.
- 71) Med henblikk på yting av tjenester over landegrensene bør de respektive vedkommende myndigheter, i samsvar med gjeldende regelverk, tildeles klare ansvarsområder for å tette eventuelle smutthull eller unngå overlapping.
- 72) Dette direktivs bestemmelser om vedkommende myndigheters forsvarlige utførelse av sine tilsynsoppgaver omfatter tilsyn på konsolidert grunnlag som må utøves overfor et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, i de tilfeller bestemmelsene i fellesskapsretten fastsetter dette. I slike tilfeller skal de myndigheter som mottar anmodningen om godkjenning, fastslå hvilke myndigheter som skal føre tilsyn på konsolidert grunnlag med vedkommende investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet.
- 73) Prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter forutsetter at vedkommende myndigheter tilbakekaller eller unnlater å gi godkjenning når det klart framgår av faktorer som virksomhetsplan, geografisk plassering eller den virksomheten som faktisk utøves, at et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, har valgt rettssystemet i en bestemt medlemsstat for å unngå de strengere standarder i en annen medlemsstat der det utøver eller har til hensikt å utøve størstedelen av sin virksomhet.
- 74) Visse handlinger, som bedrageri eller innsidehandel, kan påvirke finanssystemets stabilitet og integritet, også når de gjelder andre foretak enn investeringsforetak eller foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet.
- 75) Det bør gis mulighet for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som i kraft av sin funksjon bidrar til å styrke finanssystemets stabilitet. For å bevare opplysningenes fortrolige karakter må antallet mottakere imidlertid være strengt begrenset.
- 76) Det må fastsettes på hvilke vilkår slik utveksling av opplysninger kan tillates.
- 77) Når det er fastsatt at opplysninger kan gis videre bare med vedkommende myndigheters uttrykkelige samtykke, kan myndighetene eventuelt gjøre samtykket betinget av at strenge krav blir overholdt.
- 78) Utveksling av opplysninger mellom på den ene side vedkommende myndigheter og på den annen side sentralbanker, organer som i egenskap av monetære myndigheter har en liknende funksjon, eller eventuelt andre offentlige myndigheter som fører tilsyn med betalingssystemer, bør også tillates.
- 79) Dette direktiv bør pålegge myndigheter med ansvar for å godkjenne og føre tilsyn med investeringsforetak og de foretak som bidrar til slik godkjenning og slikt tilsyn, samme krav om taushetsplikt og gi dem samme muligheter til å utveksle opplysninger som det som gjelder for de myndigheter som har ansvar for å godkjenne og føre tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak og forsikringsforetak.
- 80) For å styrke tilsynet med investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, og vernet av kunder av investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, bør revisorer ha plikt til umiddelbart å underrette vedkommende myndigheter dersom de, som fastsatt i dette direktiv, i utførelsen av sine oppgaver får kjennskap til forhold som i alvorlig grad kan påvirke den finansielle stillingen til eller den forvaltningsmessige og regnskapsmessige organiseringen av et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet.

- 81) Av hensyn til målet i dette direktiv er det ønskelig at medlemsstatene fastsetter at denne plikten bør få anvendelse under alle omstendigheter når en revisor oppdager slike forhold i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i et foretak som har nære forbindelser til et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet.
- 82) Revisorenes plikt til å underrette, der det er hensiktsmessig, vedkommende myndigheter om visse forhold og beslutninger som gjelder et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, og som de blir kjent med under utførelsen av sine oppgaver i et foretak som verken er et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i et investeringsforetaks forretningsvirksomhet, endrer i seg selv ikke arten av deres oppgave i foretaket eller den måten de skal utføre sine oppgaver på i foretaket.
- 83) Dette direktiv bør ikke påvirke nasjonale skatteregler, herunder ordninger som kan være innført av medlemsstater for å sikre overholdelse av slike regler på deres territorium.
- 84) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 85) Kommisjonen bør særlig gis fullmakt til å vedta følgende gjennomføringstiltak. Når det gjelder forvaltningsselskaper, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter nærmere opplysninger om organisatoriske krav, risikohåndtering, interessekonflikter og atferdsregler. Når det gjelder depotmottakere, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som nærmere fastsetter hvilke tiltak depotmottakerne skal treffe for å utføre sine plikter overfor investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap som er opprettet i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat, og hvilke opplysninger som skal inngå i avtalen mellom depotmottakeren og forvaltningsselskapet. Disse gjennomføringstiltakene bør legge til rette for en enhetlig anvendelse av forvaltningsselskapenes og depotmottakernes plikter, men bør ikke være en forutsetning for at forvaltningsselskapene skal kunne utøve sin rett i hele Fellesskapet til å drive den virksomhet de er godkjent for i hjemstaten, ved å opprette filialer eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, herunder forvaltning av investeringsforetak i en annen medlemsstat.
- 86) Når det gjelder fusjoner, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter nærmere innholdet i opplysningene til andelseierne, formatet på disse opplysningene og måten de formidles på.
- 87) Når det gjelder mottakerfond/tilføringsfond-strukturer, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter nærmere innholdet i avtalen mellom mottakerfond og tilføringsfond eller i interne regler for forretningsvirksomhet, innholdet i avtalen om utveksling av opplysninger mellom deres depotmottakere eller deres revisorer, hensiktsmessige tiltak for samordning av tidspunktet for beregning og offentliggjøring av netto andelsverdier med sikte på å unngå utnyttelse av forskjellen i tidssoner i ulike markeder, hvilke konsekvenser en fusjon der et mottakerfond deltar, har på godkjenningen av et tilføringsfond, hvilke typer uregelmessigheter med utspring i mottakerfondet som skal rapporteres til tilføringsfondet, formatet på og hvordan opplysninger skal formidles til andelseiere dersom et investeringsforetak konverteres til et tilføringsfond, framgangsmåten for verdivurdering og revisjon ved overføring av eiendeler fra et tilføringsfond til et mottakerfond og hvilken rolle tilføringsfondets depotmottaker skal ha i denne prosessen.
- 88) Når det gjelder bestemmelser om opplysningsplikt, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter hvilke særlige vilkår som skal oppfylles når prospektet legges fram i et annet varig medium enn papir eller på et nettsted, som ikke utgjør et varig medium, det detaljerte og uttømmende innholdet i, formen på og presentasjonen av nøkkelinformasjonen, hvor det tas hensyn til de berørte investeringsforetakenes ulike art og ulike bestanddeler, samt særlige vilkår for framlegging av nøkkelinformasjon i et annet varig medium enn papir eller på et nettsted, som ikke utgjør et varig medium.
- 89) Når det gjelder melding, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter omfanget av informasjonen om gjeldende lokale regler som skal offentliggjøres av vertsstatens vedkommende myndigheter, og tekniske opplysninger om vertsstatens vedkommende myndigheters tilgang til investeringsforetakets lagrede og ajourførte dokumenter.
- 90) Kommisjonen bør også gis fullmakt til blant annet å klargjøre definisjoner og tilpasse terminologi og rammedefinisjoner i samsvar med senere rettsakter om investeringsforetak og tilknyttede spørsmål.
- 91) Ettersom de tiltak som det vises til i betraktning 85–90, er allmenne tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- 92) Ettersom målene for dette direktiv ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, siden de innebærer vedtakelse av regler med fellestrekk som får anvendelse på fellesskapsplan, og derfor på grunn reglernes omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 93) Forpliktelsen til å innarbeide dette direktiv i nasjonal lovgivning bør begrenses til de bestemmelser som utgjør en vesentlig endring sammenlignet med de direktiver det omarbeider. Plikten til å innarbeide de bestemmelser som er uendret, følger av de tidligere direktiver.
- 94) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse av direktivene angitt i vedlegg III del B.
- 95) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

INNHOLD

KAPITTEL I	FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER
KAPITTEL II	GODKJENNING AV INVESTERINGSFORETAK
KAPITTEL III	PLIKTER MED HENSYN TIL FORVALTNINGSSELSKAPER
AVSNITT 1	Vilkår for å starte virksomhet
AVSNITT 2	Forbindelser med tredjestater
AVSNITT 3	Vilkår for å utøve virksomhet
AVSNITT 4	Etableringsadgang og adgang til å yte tjenester
KAPITTEL IV	PLIKTER MED HENSYN TIL DEPOTMOTTAKEREN
KAPITTEL V	PLIKTER MED HENSYN TIL INVESTERINGSELSKAPER
AVSNITT 1	Vilkår for å starte virksomhet
AVSNITT 2	Vilkår for å utøve virksomhet
AVSNITT 3	Plikt med hensyn til depotmottakeren
KAPITTEL VI	FUSJON MELLOM INVESTERINGSFORETAK
AVSNITT 1	Prinsipp, godkjenning og tillatelse
AVSNITT 2	Tredjemannskontroll, informasjon til andelseierne og andre rettigheter for andelseierne
AVSNITT 3	Kostnader og ikrafttredelse
KAPITTEL VII	PLIKTER MED HENSYN TIL INVESTERINGSFORETAKENES INVESTERINGSPOLITIKK
KAPITTEL VIII	MOTTAKERFOND/TILFØRINGSFOND-STRUKTURER
AVSNITT 1	Virkeområde og tillatelse
AVSNITT 2	Felles bestemmelser for tilførings- og mottakerfond
AVSNITT 3	Depotmottakere og revisorer
AVSNITT 4	Obligatoriske opplysninger og markedsføringsmaterieell fra tilføringsfondet
AVSNITT 5	Konvertering av eksisterende investeringsforetak til tilføringsfond og bytte av mottakerfond
AVSNITT 6	Forpliktelser og vedkommende myndigheter
KAPITTEL IX	FORPLIKTELSE MED HENSYN TIL OPPLYSNINGER TIL INVESTORENE
AVSNITT 1	Offentliggjøring av prospekt og periodiske rapporter
AVSNITT 2	Offentliggjøring av andre opplysninger
AVSNITT 3	Nøkkelinformasjon

KAPITTEL X	INVESTERINGSFORETAKENES ALMINNELIGE PLIKTER
KAPITTEL XI	SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INVESTERINGSFORETAK SOM MARKEDSFØRER SINE ANDELER I ANDRE MEDLEMSSTATER ENN DEN DE ER OPPRETTET I
KAPITTEL XII	BESTEMMELSER MED HENSYN TIL MYNDIGHETER MED ANSVAR FOR GODKJENNING OG TILSYN
KAPITTEL XIII	DEN EUROPEISKE VERDIPAPIRKOMITÉ
KAPITTEL XIV	UNNTAK, OVERGANGSBESTEMMELSER OG SLUTTBESTEMMELSER
AVSNITT 1	Unntak
AVSNITT 2	Overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser
VEDLEGG I	Oversikt A og B
VEDLEGG II	Funksjoner som inngår i kollektiv porteføljeforvaltning
VEDLEGG III	
Del A	Opphevet direktiv med endringer
Del B	Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse
VEDLEGG IV	SAMMENLIGNINGSTABELL

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER*Artikkel 1*

1. Dette direktiv får anvendelse på foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) som er opprettet på medlemsstatenes territorier.

2. Med forbehold for artikkel 3 menes i dette direktiv med «investeringsforetak» foretak

- a) hvis eneste formål er å foreta kollektiv investering i omsettelige verdipapirer eller i andre likvide finansielle eiendeler omhandlet i artikkel 50 nr. 1 av kapital som er skaffet til veie ved henvendelse til offentligheten, og som driver sin virksomhet etter prinsippet om risikospredning, og
- b) der andelene på innehavernes anmodning gjenkjøpes eller innløses direkte eller indirekte med midler fra foretakenes eiendeler. Tiltak som et investeringsforetak treffer for å sikre at kursverdien på dets andeler ikke vesentlig avviker fra nettoverdien, skal sidestilles med gjenkjøp eller innløsning.

Medlemsstatene kan tillate at investeringsforetakene består av flere investeringsavdelinger.

3. De foretak som det vises til i nr. 2, kan være opprettet i samsvar med avtaleretten (som investeringsfond forvaltet av forvaltningsselskaper), i samsvar med verdipapirfondlovgivningen (som verdipapirfond) eller i henhold til vedtekter (som investeringsselskaper).

I dette direktiv menes med

- a) «investeringsfond» også verdipapirfond,
- b) «andeler» i investeringsforetak også aksjer i investeringsforetak.

4. Dette direktiv skal ikke omfatte investeringsselskaper hvis eiendeler gjennom datterselskaper hovedsakelig investeres i andre verdier enn omsettelige verdipapirer.

5. Medlemsstatene skal ikke tillate at investeringsforetak som omfattes av dette direktiv, omdanner seg til foretak for kollektiv investering som ikke omfattes av direktivet.

6. Med forbehold for fellesskapsrettens bestemmelser om kapitalbevegelser og artikkel 91, 92 og 108 nr. 1 annet ledd skal en medlemsstat ikke gjøre gjeldende andre bestemmelser på det område som omhandles av dette direktiv, overfor investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat eller for andeler som er utstedt av dem, dersom investeringsforetakene markedsfører sine andeler på medlemsstatens territorium.

7. Uten at dette kapittel berøres, kan en medlemsstat gjøre gjeldende strengere bestemmelser enn dem som er fastsatt i dette direktiv, samt tilleggsbestemmelser overfor investeringsforetak opprettet på dens territorium, forutsatt at bestemmelsene kommer til alminnelig anvendelse og ikke er i strid med dette direktiv.

Artikkel 2

1. I dette direktiv menes med

- a) «depotmottaker» en virksomhet som er betrodd oppgavene fastsatt i artikkel 22 og 32 og underlagt de andre bestemmelsene i kapittel IV og kapittel V avsnitt 3,
- b) «forvaltningsselskap» et selskap hvis alminnelige virksomhet består i forvaltning av investeringsforetak i form av investeringsfond eller investerings-selskaper (kollektiv portefølje-forvaltning av investeringsforetak),
- c) «et forvaltningsselskaps hjemstat» den medlemsstat der forvaltningsselskapet har sitt forretningskontor,
- d) «et forvaltningsselskaps vertsstat» en medlemsstat som ikke er hjemstaten, og på hvis territorium forvaltningsselskapet har en filial eller yter tjenester,
- e) «et investeringsforetaks hjemstat» den medlemsstat der investeringsforetaket er godkjent i henhold til artikkel 5,
- f) «et investeringsforetaks vertsstat» den medlemsstat som ikke er investeringsforetakets hjemstat, og der investeringsforetakets andeler markedsføres,
- g) «filial» et forretningssted som er en del av et forvaltningsselskap uten å være et rettssubjekt, og som yter tjenester som forvaltningsselskapet har fått godkjenning for,
- h) «vedkommende myndigheter» de myndigheter den enkelte medlemsstat utpeker etter artikkel 97,
- i) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre gjennom enten
 - i) «kapitalinteresse», dvs. ved å ha eller kontrollere minst 20 % av et foretaks stemmeretter eller kapital, eller
 - ii) «kontroll», dvs. ved en forbindelse mellom et «morforetak» og et «datterforetak» som fastsatt i artikkel 1 og 2 i sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper⁽¹⁾ og i alle tilfellene omhandlet i artikkel 1 nr. 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller et tilsvarende forhold mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak,
- j) «kvalifiserende eierandel» en direkte eller indirekte eierandel i et forvaltningsselskap som representerer minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene, eller som gjør det mulig å utøve betydelig innflytelse over forvaltningen av det forvaltningsselskap der eierandelen besittes,
- k) «startkapital» kapital som definert i artikkel 57 bokstav a) og b) i direktiv 2006/48/EF,
- l) «ansvarlig kapital» ansvarlig kapital som definert i avdeling V kapittel 2 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EF,
- m) «varig medium» en innretning som gjør en investor i stand til å lagre opplysninger som er rettet til vedkommende personlig, på en slik måte at opplysningene er tilgjengelige for bruk i framtiden i et tidsrom som er tilstrekkelig for opplysningenes formål, og som gir mulighet til uendret gjengivelse av de lagrede opplysningene,
- n) «omsettelige verdipapirer»
 - i) aksjer i selskaper og andre verdipapirer som kan sidestilles med aksjer i selskaper («aksjer»),
 - ii) obligasjoner og andre former for gjeldsinstrumenter («obligasjoner»),
 - iii) alle andre omsettelige verdipapirer som gir rett til å erverve slike omsettelige verdipapirer ved tegning eller ombytting,
- o) «pengemarkedsinstrumenter» instrumenter som normalt omsettes på pengemarkedet, er likvide og har en verdi som kan fastsettes med nøyaktighet til enhver tid,
- p) «fusjon» en transaksjon der
 - i) et eller flere investeringsforetak eller investeringsavdelinger i slike, de «overdragende investeringsforetakene», oppløses uten avvikling og overfører alle sine eiendeler og forpliktelser til et annet eksisterende investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette, det «overtakende investeringsforetaket», mot at deres andelseiere får utstedt andeler i det overtakende investeringsforetaket og eventuelt et kontantbeløp som ikke overstiger 10 % av andelenes nettoverdi,
 - ii) to eller flere investeringsforetak eller investeringsavdelinger i slike, de «overdragende investeringsforetakene», oppløses uten avvikling og overfører alle sine eiendeler og forpliktelser til et investeringsforetak som de oppretter, eller en investeringsavdeling i dette, det «overtakende investeringsforetaket», mot at deres andelseiere får utstedt andeler i det overtakende investeringsforetaket og eventuelt et kontantbeløp som ikke overstiger 10 % av andelenes nettoverdi,
 - iii) et eller flere investeringsforetak eller investeringsavdelinger i slike, de «overdragende investeringsforetakene», fortsetter å eksistere inntil gjelden er innfridd og overfører sine netto eiendeler til en annen investeringsavdeling i samme investeringsforetak, til et investeringsforetak som de oppretter, eller til et annet eksisterende investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette, det «overtakende investeringsforetaket»,

⁽¹⁾ EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

- q) «fusjon over landegrensene» en fusjon av investeringsforetak
- i) der minst to av dem er opprettet i forskjellige medlemsstater, eller
- ii) som er opprettet i samme medlemsstat, til et nystiftet investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat,
- r) «innenlandsk fusjon» en fusjon mellom investeringsforetak opprettet i samme medlemsstat der minst ett av de berørte investeringsforetakene er blitt underrettet i henhold til artikkel 93.

2. Med hensyn til nr. 1 bokstav b) skal et forvaltningsselskaps alminnelige virksomhet omfatte de funksjoner som er omhandlet i vedlegg II.

3. Med hensyn til nr. 1 bokstav g) skal alle de forretningssteder som er opprettet i samme medlemsstat av et forvaltningsselskap med hovedkontor i en annen medlemsstat, anses som én enkelt filial.

4. Med hensyn til nr. 1 bokstav i) ii) får følgende anvendelse:

- a) Et datterforetak av et datterforetak skal også betraktes som et datterforetak av morforetaket som er overordnet disse foretakene.
- b) Situasjoner der to eller flere fysiske eller juridiske personer er varig knyttet til samme person ved kontroll, anses også som en nær forbindelse mellom slike personer.

5. Med hensyn til nr. 1 bokstav j) skal stemmerettene omhandlet i artikkel 9 og 10 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽¹⁾ tas i betraktning.

6. Med hensyn til nr. 1 bokstav l) får artikkel 13–16 i direktiv 2006/49/EF tilsvarende anvendelse.

7. Med hensyn til nr. 1 bokstav n) skal «omsettelige verdipapire» ikke omfatte metodene og hjelpemidlene omhandlet i artikkel 51.

Artikkel 3

Følgende foretak omfattes ikke av dette direktiv:

- a) foretak for kollektiv investering av lukket type,
- b) foretak for kollektiv investering som skaffer til veie midler uten å tilby sine andeler til offentligheten i Fellesskapet eller i en del av det,

c) foretak for kollektiv investering der salg av andeler i henhold til fondsreglene eller investeringselskaps stiftelsesdokumenter er forbeholdt offentligheten i tredjestater,

d) de kategorier av foretak for kollektiv investering som er fastsatt i forskrifter i de medlemsstater der foretaket for kollektiv investering er opprettet, og som på grunn av sin investerings- og lånepolitikk ikke kommer inn under reglene fastsatt i kapittel VII og artikkel 83.

Artikkel 4

I dette direktiv skal et investeringsforetak anses å være opprettet i sin hjemstat.

KAPITTEL II

GODKJENNING AV INVESTERINGSFORETAK

Artikkel 5

1. Ingen investeringsforetak skal kunne utøve sin virksomhet med mindre det er godkjent i henhold til dette direktiv.

Godkjenningen er gyldig i alle medlemsstater.

2. Et investeringsfond skal godkjennes bare dersom vedkommende myndigheter i dets hjemstat har innvilget forvaltningsselskapets søknad om å forvalte dette investeringsfondet og godkjent fondsreglene og valg av depotmottaker. Et investeringselskap skal godkjennes bare dersom vedkommende myndigheter i dets hjemstat har godkjent både dets stiftelsesdokumenter og valg av depotmottaker og eventuelt det utpekte forvaltningsselskapets søknad om å forvalte dette investeringselskapet.

3. Dersom investeringsforetaket ikke er opprettet i forvaltningsselskapets hjemstat, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat ta stilling til forvaltningsselskapets søknad om å forvalte investeringsforetaket i samsvar med artikkel 20, uten at dette berører nr. 2. Godkjenningen skal ikke være underlagt et krav om at investeringsforetaket skal forvaltes av et forvaltningsselskap som har sitt forretningskontor i investeringsforetakets hjemstat, eller at forvaltningsselskapet utøver eller delegerer noen virksomhet i investeringsforetakets hjemstat.

4. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ikke godkjenne et investeringsforetak dersom

- a) de kan fastslå at investeringselskapet ikke oppfyller vilkårene fastsatt i kapittel V, eller
- b) forvaltningsselskapet ikke er godkjent for å forvalte investeringsforetak i sin hjemstat.

⁽¹⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Uten at dette berører artikkel 29 nr. 2, skal forvaltningsselskapet eller eventuelt investeringssselskapet innen to måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, underrettes om hvorvidt godkjenning av investeringsforetaket er innvilget.

Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ikke godkjenne et investeringsforetak dersom medlemmene av ledelsen hos depotmottakeren mangler den aktelse eller erfaring som er nødvendig også i forbindelse med den type investeringsforetak som skal forvaltes. For dette formål skal vedkommende myndigheter umiddelbart meddeles navnene på medlemmene av ledelsen hos depotmottakeren og underrettes om enhver utskiftning av medlemmer av ledelsen.

Med medlemmer av ledelsen menes personer som i henhold til lov eller stiftelsesdokumenter representerer depotmottakeren, eller som faktisk fastsetter retningslinjene for virksomheten hos depotmottakeren.

5. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ikke gi godkjenning dersom investeringsforetaket rettslig (f.eks. gjennom en bestemmelse i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene) er forhindret fra å markedsføre sine andeler i hjemstaten.

6. Verken forvaltningsselskapet eller depotmottakeren skal skiftes ut, ei heller skal fondsreglene eller investeringssselskapets stiftelsesdokumenter endres, uten at vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat har godkjent dette.

7. Medlemsstatene skal sikre at fullstendige opplysninger om de lover og forskrifter som gjennomfører dette direktiv og gjelder investeringsforetakenes opprettelse og virkemåte, er lett tilgjengelige fra andre steder eller via elektroniske midler. Medlemsstatene skal sikre at slik informasjon er tilgjengelig på minst ett av de språk som er vanlig i internasjonale finanskretser, og at den er klar, entydig og ajourført.

KAPITTEL III

PLIKTER MED HENSYN TIL FORVALTNINGSSLESKAPER

AVSNITT 1

Vilkår for å starte virksomhet

Artikkel 6

1. For å starte virksomhet som forvaltningsselskap kreves det forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat. Godkjenning gitt til et forvaltningsselskap i henhold til dette direktiv, skal ha gyldighet i alle medlemsstater.

2. Forvaltningsselskapets virksomhet skal begrenses til forvaltning av investeringsforetak som er godkjent i samsvar med dette direktiv, med unntak av forvaltning utover dette av andre foretak for kollektiv investering som ikke omfattes av dette direktiv, og som forvaltningsselskapet er underlagt tilsyn for, men hvis andeler ikke kan markedsføres i andre medlemsstater i henhold til dette direktiv.

I dette direktiv omfatter forvaltning av investeringsforetak funksjonene nevnt i vedlegg II.

3. Som unntak fra nr. 2 kan medlemsstatene i tillegg til forvaltning av investeringsforetak, gi forvaltningsselskapene tillatelse til å yte følgende tjenester:

- a) forvaltning av investeringsporteføljer, herunder dem som eies av pensjonsfond, på skjønnsmessig, individuelt basis og etter investors instruks, når porteføljene omfatter ett eller flere av de instrumenter som er nevnt i vedlegg I avsnitt C i direktiv 2004/39/EF, og
- b) som tilknyttede tjenester:
 - i) investeringsrådgivning om ett eller flere av instrumentene nevnt i vedlegg I avsnitt C i direktiv 2004/39/EF,
 - ii) oppbevaring og forvaltning av andeler i foretak for kollektiv investering.

Forvaltningsselskaper skal ikke gis godkjenning i henhold til dette direktiv til utelukkende å yte tjenestene omhandlet i dette nummer, eller til å yte tilknyttede tjenester uten å være godkjent til å yte tjenestene omhandlet i bokstav a) første ledd.

4. Artikkel 2 nr. 2 og artikkel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF får anvendelse på forvaltningsselskapers yting av tjenestene omhandlet i nr. 3.

Artikkel 7

1. Uten at dette berører andre allmenne vilkår fastsatt i nasjonal lovgivning, skal vedkommende myndigheter ikke gi godkjenning til et forvaltningsselskap med mindre

- a) forvaltningsselskapet har en startkapital på minst EUR 125 000, idet det tas hensyn til følgende:
 - i) Dersom verdien av forvaltningsselskapets porteføljer overstiger 250 000 000 euro, er forvaltningsselskapet forpliktet til å ha til rådighet et ytterligere beløp ansvarlig kapital som skal tilsvare 0,02 % av den del av verdien av forvaltningsselskapets porteføljer som overstiger 250 000 000 euro, men den påkrevde sum av startkapitalen og det ytterligere beløpet skal likevel ikke overstige 10 000 000 euro.
 - ii) I dette nummer anses følgende porteføljer for å være forvaltningsselskapets porteføljer:
 - investeringsfond som forvaltes av forvaltningsselskapet, herunder porteføljer som det har delegert forvaltningen av til tredjemann, med unntak av porteføljer som det selv forvalter på oppdrag fra tredjemann,

- investeringselskaper som forvaltningsselskapet er det utpekte forvaltningsselskap for,
 - andre foretak for kollektiv investering som forvaltes av forvaltningsselskapet, herunder porteføljer som det har delegert forvaltningen av til tredjemann, med unntak av porteføljer som det selv forvalter på oppdrag fra tredjemann.
- iii) Uavhengig av det beløp som følger av disse kravene, skal forvaltningsselskapets ansvarlige kapital ikke på noe tidspunkt være mindre enn beløpet fastsatt i artikkel 21 i direktiv 2006/49/EF.
- b) de personer som i praksis leder virksomheten i forvaltningsselskapet, har den aktelse og erfaring som er nødvendig også i forbindelse med den type investeringsforetak som forvaltningsselskapet forvalter, vedkommende myndigheter umiddelbart meddeles navnet på disse personene og underrettes om enhver utskiftning av dem, og forvaltningsselskapets forretningsførsel fastlegges av minst to personer som oppfyller disse vilkårene,
- c) søknaden om godkjenning ledsages av en virksomhetsplan som minst viser forvaltningsselskapets organisasjonsstruktur, og
- d) forvaltningsselskapet har sitt hovedkontor og forretningskontor i samme medlemsstat.

Med hensyn til bokstav a) første ledd kan medlemsstatene gi forvaltningsselskaper tillatelse til ikke å tilveiebringe inntil 50 % av det ytterligere beløpet ansvarlig kapital omhandlet i bokstav a) i) dersom de har en garanti på tilsvarende beløp fra en kredittinstitusjon eller et forsikringsselskap med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat der det er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som likeverdige med dem som er fastsatt i fellesskapsretten.

2. Dersom det finnes nære forbindelser mellom forvaltningsselskapet og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter gi godkjenning bare dersom disse nære forbindelsene ikke hindrer dem i å utføre sine tilsynsoppgaver på en forsvarlig måte.

Vedkommende myndigheter skal også nekte å gi godkjenning dersom de hindres i å utføre sine tilsynsoppgaver på en forsvarlig måte fordi en eller flere fysiske eller juridiske personer som forvaltningsselskapet har nære forbindelser til, er underlagt en tredjestats lover eller forskrifter, eller fordi det er vanskelig å håndheve disse lovene og forskriftene.

Vedkommende myndigheter skal kreve at forvaltningsselskapet gir dem de opplysninger de trenger for til enhver tid å kunne forsikre seg om at vilkårene i dette nummer er oppfylt.

3. Innen seks måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, skal vedkommende myndigheter underrette søkeren om hvorvidt godkjenning er gitt. Avslag på søknaden skal begrunnes.

4. Et forvaltningsselskap kan starte virksomhet så snart godkjenning er gitt.
5. Vedkommende myndigheter kan tilbakekalle godkjenningen tildelt et forvaltningsselskap som omfattes av dette direktiv, bare dersom selskapet
- a) innen tolv måneder ikke gjør bruk av godkjenningen, gir uttrykkelig avkall på den eller har opphørt å utøve den virksomhet som omfattes av dette direktiv i mer enn seks måneder, med mindre den berørte medlemsstat fastsetter at godkjenningen i slike tilfeller bortfaller,
 - b) har fått godkjenningen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
 - c) ikke lenger oppfyller de vilkår som ble stilt for godkjenningen,
 - d) ikke lenger overholder bestemmelsene i direktiv 2006/49/EF, dersom godkjenningen også omfatter skjønnsmessig porteføljeforvaltning som omhandlet i artikkel 6 nr. 3 bokstav a) i dette direktiv,
 - e) har gjort seg skyldig i alvorlige eller systematiske overtredelser av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, eller
 - f) kommer inn under et av de tilfeller der nasjonal lovgivning fastsetter at godkjenningen skal tilbakekalles.

Artikkel 8

1. Vedkommende myndigheter skal ikke gi godkjenning til å starte virksomhet som forvaltningsselskap før de har fått melding om identiteten til aksjeeiere eller deltakere, enten de er fysiske eller juridiske personer, som direkte eller indirekte har en kvalifiserende eierandel, og om størrelsen på denne eierandel.

Vedkommende myndigheter skal nekte å gi godkjenning dersom de, tatt i betraktning behovet for å sikre en sunn og fornuftig ledelse av forvaltningsselskapet, ikke er overbevist om at aksjeeierne eller deltakerne som er omhandlet i første ledd, er egnet.

2. Medlemsstatene skal ikke overfor filialer av forvaltningsselskaper med forretningskontor utenfor Fellesskapet som starter eller allerede utøver virksomhet, anvende bestemmelser som fører til en gunstigere behandling enn den som gis filialer av forvaltningsselskaper med forretningskontor i en medlemsstat.

3. Vedkommende myndigheter i den andre berørte medlemsstaten skal rådspørres før det gis godkjenning til et forvaltningsselskap som er ett av følgende:

- a) datterforetak av et annet forvaltningsselskap, et verdi-papirforetak, en kredittinstitusjon eller et forsikringsforetak med godkjenning i en annen medlemsstat,

- b) datterforetak av morforetaket til et annet forvaltningsselskap, et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon eller et forsikringsforetak med godkjenning i en annen medlemsstat, eller
- c) selskap kontrollert av de samme fysiske eller juridiske personer som kontrollerer et annet forvaltningsselskap, et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon eller et forsikringsforetak med godkjenning i en annen medlemsstat.

AVSNITT 2

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 9

1. Forbindelser med tredjestater skal reguleres i samsvar med de relevante regler som er fastsatt i artikkel 15 i direktiv 2004/39/EF.

I dette direktiv skal begrepet «investeringsforetak» benyttet i artikkel 15 i direktiv 2004/39/EF forstås som «forvaltningsselskap(er)», og begrepet «yte investeringstjenester» benyttet i artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2004/39/EF skal forstås som «yte tjenester».

2. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om alle vansker av allmenn art som investeringsforetak møter i forbindelse med markedsføring av sine andeler i en tredjestat.

AVSNITT 3

Vilkår for å utøve virksomhet

Artikkel 10

1. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal kreve at det forvaltningsselskap de har godkjent, til enhver tid oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 6 og artikkel 7 nr. 1 og 2.

Et forvaltningsselskaps ansvarlige kapital må ikke falle til under det nivå som er fastsatt i artikkel 7 nr. 1 bokstav a). Dersom dette likevel skjer, kan vedkommende myndigheter, når omstendighetene gjør det berettiget, gi slike foretak en begrenset frist til å rette på forholdet eller innstille sin virksomhet.

2. Det pålegges vedkommende myndigheter i et forvaltningsselskaps hjemstat å føre tilsyn med forvaltningsselskapet, uansett om forvaltningsselskapet oppretter en filial eller yter tjenester i en annen medlemsstat eller ikke, uten at dette berører de bestemmelser i dette direktiv som pålegger vedkommende myndigheter i et forvaltningsselskaps vertsstat et ansvar.

Artikkel 11

1. Kvalifiserende eierandeler i forvaltningsselskaper skal være underlagt de samme regler som de som er fastsatt i artikkel 10, 10a og 10b i direktiv 2004/39/EF.

2. I dette direktiv skal begrepet «investeringsforetak» benyttet i artikkel 10 i direktiv 2004/39/EF forstås som «forvaltningsselskap(er)».

Artikkel 12

1. Hver medlemsstat skal utarbeide tilsynsregler som forvaltningsselskaper godkjent i den medlemsstaten til enhver tid skal overholde ved forvaltning av investeringsforetak godkjent i henhold til dette direktiv.

Samtidig som det tas hensyn også til arten investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat særlig kreve at slike selskaper

- a) har gode forvaltningsmessige og regnskapsmessige rutiner, kontroll- og sikkerhetsordninger på edb-området samt tilfredsstillende interne kontrollmetoder, herunder særlig regler for de ansattes personlige transaksjoner eller for besittelse eller forvaltning av investeringer i finansielle instrumenter med henblikk på investering av egne midler, som minst sikrer at enhver transaksjon der investeringsforetaket er involvert, kan rekonstrueres med hensyn til opprinnelse, parter, art samt tid og sted for gjennomføringen, og at investeringsforetakets eiendeler som forvaltes av forvaltningsselskapet, investeres i samsvar med fondsreglene eller stiftelsesdokumentene samt gjeldende lovbestemmelser,

- b) er slik oppbygd og organisert at risikoen for at interessene til investeringsforetaket eller dets kunder skades på grunn av interessekonflikter mellom selskapet og dets kunder, mellom to av dets kunder, mellom en av dets kunder og et investeringsforetak eller mellom to investeringsforetak, begrenses til et minimum.

2. Et forvaltningsselskap som har en godkjenning som også omfatter skjønnsmessig porteføljeforvaltning som omhandlet i artikkel 6 nr. 3 bokstav a), skal

- a) ikke tillates å investere hele eller deler av investorens portefølje i andeler i foretak for kollektiv investering som det forvalter, med mindre kunden gir sitt generelle samtykke til dette på forhånd,
- b) med hensyn til de tjenester som er omhandlet i artikkel 6 nr. 3, være underlagt bestemmelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer⁽¹⁾.

(1) EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22.

3. Uten at dette berører artikkel 116, skal Kommisjonen innen 1. juli 2010 vedta gjennomføringstiltak som fastsetter framgangsmåtene og ordningene nevnt i nr. 1 annet ledd bokstav a), og krav til oppbygning og organisering med sikte på å redusere interessekonfliktene nevnt i nr. 1 annet ledd bokstav b).

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 13

1. Dersom lovgivningen i forvaltningsselskaps hjemstat tillater at forvaltningsselskaper delegerer én eller flere av sine egne funksjoner til tredjemann med henblikk på å effektivisere selskapets virksomhet, skal følgende forutsetninger være oppfylt:

- a) forvaltningsselskapet skal underrette hjemstatens vedkommende myndigheter på en hensiktsmessig måte, og vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal uten unødig opphold overbringe informasjonen til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat,
- b) mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med forvaltningsselskapet, og må særlig ikke hindre forvaltningsselskapet i å handle, eller investeringsforetaket i å bli forvaltet, på en måte som best mulig ivaretar investorenes interesser,
- c) når delegeringen gjelder investeringsforvaltning, skal mandatet bare gis til foretak som er godkjent eller registrert for kapitalforvaltning og underlagt tilsyn, og delegeringen skal oppfylle de fordelingskriterier for investeringer som regelmessig fastsettes av forvaltningsselskapet,
- d) når mandatet gjelder investeringsforvaltning og gis til et foretak i en tredjestat, skal samarbeidet mellom de berørte tilsynsmyndigheter sikres,
- e) mandat som gjelder kjernevirksomheten i investeringsforvaltningen, skal ikke gis til depotmottakeren eller til andre foretak hvis interesser kan komme i konflikt med forvaltningsselskapets eller andelseiernes interesser,
- f) det skal finnes tiltak som gir de personer som leder forvaltningsselskapets virksomhet, mulighet til når som helst effektivt å overvåke virksomheten til foretaket som har fått mandatet,
- g) mandatet skal ikke hindre de personer som leder forvaltningsselskapets virksomhet, i når som helst å gi ytterligere instruksjoner til det foretak som funksjoner er delegert til, og å trekke tilbake mandatet med umiddelbar virkning dersom det er i investorenes interesse,

h) med hensyn til arten av de funksjoner som skal delegeres, må det foretak som funksjoner skal delegeres til, ha de kvalifikasjoner som kreves og evne til å utføre funksjonene, og

i) i investeringsforetakets prospekter skal det oppføres hvilke funksjoner forvaltningsselskapet har fått tillatelse til å delegerer i henhold til denne artikkel.

2. Forvaltningsselskapets eller depotmottakerens ansvar skal ikke påvirkes av at forvaltningsselskapet har delegert funksjoner til tredjemann. Forvaltningsselskapet skal ikke delegerer så mange av sine funksjoner at det blir et postkasseselskap.

Artikkel 14

1. Hver medlemsstat skal utarbeide atferdsregler som forvaltningsselskaper godkjent i medlemsstaten til enhver tid skal overholde. Slike regler skal minst gjennomføre prinsippene i dette nummer. Prinsippene skal sikre at forvaltningsselskapet

- a) opptrer korrekt og rettferdig i utøvelsen av sin forretningsvirksomhet, slik at interessene til investeringsforetaket det forvalter og markedets integritet ivaretas så godt som mulig,
- b) utviser den nødvendige kompetanse, omhu og aktsomhet i sin opptreden, slik at interessene til investeringsforetaket det forvalter og markedets integritet ivaretas så godt som mulig,
- c) har og effektivt utnytter de ressurser og framgangsmåter som er nødvendige for å kunne utøve virksomheten på en god måte,
- d) forsøker å unngå interessekonflikter, og når dette ikke kan unngås, sikrer at det investeringsforetaket det forvalter behandles rettferdig, og
- e) overholder alle lovkrav som gjelder for utøvelsen av forretningsvirksomheten, slik at investorenes interesser og markedets integritet ivaretas så godt som mulig.

2. Uten at dette berører artikkel 116, skal Kommisjonen innen 1. juli 2010 vedta gjennomføringstiltak som skal sikre at forvaltningsselskapet overholder de plikter som er fastsatt i nr. 1, særlig

- a) utarbeide egnede kriterier for korrekt og rettferdig opptreden og utviser den nødvendige kompetanse, omhu og aktsomhet i investeringsforetakets beste interesse,
- b) fastsette de prinsipper som er nødvendige for å sikre at forvaltningsselskaper effektivt benytter de ressurser og framgangsmåter som er nødvendige for å kunne utøve forretningsvirksomheten på en god måte, og

- c) fastslå hvilke tiltak forvaltningsselskapene med rimelighet kan forventes å treffe for å påvise, forhindre, forvalte eller avsløre interessekonflikter, samt utarbeide hensiktsmessige kriterier for å fastslå hvilke typer interessekonflikter som kan skade investeringsforetakets interesser.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 15

Forvaltningsselskaper eller eventuelt investeringselskaper skal treffe tiltak i samsvar med artikkel 92 og opprette hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for å sikre at investorklager behandles korrekt, og at det ikke er lagt begrensninger på investorenes utøvelse av sine rettigheter i de tilfeller der forvaltningsselskapet er godkjent i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat. Disse tiltakene skal tillate at investorer framsetter klager på det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i sin medlemsstat.

Forvaltningsselskaper skal også utarbeide hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for å gjøre informasjon tilgjengelig på forespørsel fra offentligheten eller vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat.

AVSNITT 4

Etableringsadgang og adgang til å yte tjenester

Artikkel 16

1. Medlemsstatene skal sikre at et forvaltningsselskap som er godkjent av sin hjemstat, på deres territorium kan utøve den virksomhet det er godkjent for, enten ved opprettelse av en filial eller gjennom adgangen til å yte tjenester.

Dersom et forvaltningsselskap med slik godkjenning planlegger å markedsføre andelene i et investeringsforetak det forvalter som fastsatt i vedlegg II, i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat, uten å opprette en filial og uten planer om å utøve annen virksomhet eller yte andre tjenester, skal slik markedsføring bare være omfattet av kravene i kapittel XI.

2. Medlemsstatene skal ikke gjøre opprettelsen av en filial eller ytelsen av tjenester betinget av krav om godkjenning eller krav om innskutt kapital eller andre tiltak med tilsvarende virkning.

3. På vilkårene fastsatt i denne artikkel skal et investeringsforetak stå fritt til å utpeke eller la seg forvalte av et forvaltningsselskap som er godkjent i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat i samsvar med de relevante bestemmelser i dette direktiv, forutsatt at et slikt forvaltningsselskap oppfyller bestemmelsene i

- a) artikkel 17 eller 18, og
b) artikkel 19 og 20.

Artikkel 17

1. I tillegg til å oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 6 og 7 skal et forvaltningsselskap som ønsker å opprette en filial på en annen medlemsstats territorium med sikte på å utøve den virksomhet det er godkjent for, underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette.

2. Medlemsstatene skal kreve at et forvaltningsselskap som ønsker å opprette en filial på en annen medlemsstats territorium, gir følgende opplysninger og dokumenter i tilknytning til underretningen omhandlet i nr. 1:

- a) på hvilken medlemsstats territorium forvaltningsselskapet har til hensikt å opprette en filial,
b) en virksomhetsplan der det angis hva slags virksomhet og tjenester nevnt i artikkel 6 nr. 2 og 3 som er planlagt, og hvordan filialen skal være organisert, herunder en beskrivelse av risikohåndteringsprosessen som forvaltningsselskapet har innført. Den skal også inneholde en beskrivelse av de framgangsmåter og ordninger som er iverksatt i samsvar med artikkel 15,
c) den adresse i forvaltningsselskapets vertsstat der dokumenter kan innhentes, og
d) navnene på dem som utgjør filialens ledelse.

3. Med mindre vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat har grunn til å betvile at forvaltningsselskapets administrative struktur eller finansielle stilling er hensiktsmessig tatt i betraktning den virksomhet som er planlagt, skal de innen to måneder etter at de har mottatt opplysningene nevnt i nr. 2, oversende dem til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat og underrette forvaltningsselskapet om dette. De skal også oversende nærmere opplysninger om eventuelle erstatningsordninger som skal verne investorer.

Dersom vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat nekter å oversende opplysningene nevnt i nr. 2 til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, skal de begrunne avslaget overfor det berørte forvaltningsselskapet innen to måneder etter at alle opplysningene er mottatt. Et slikt avslag eller manglende svar skal kunne prøves for retten i forvaltningsselskapets hjemstat.

Dersom et forvaltningsselskap ønsker å utøve kollektiv porteføljevaltning som omhandlet i vedlegg II, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat sammen med dokumentasjonen som oversendes til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, vedlegge en bekreftelse på at forvaltningsselskapet er godkjent i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, en beskrivelse av omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning og opplysninger om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte.

4. Et forvaltningsselskap som utøver virksomhet gjennom en filial på vertsstatens territorium, skal overholde reglene fastsatt av forvaltningsselskapets vertsstat i samsvar med artikkel 14.

5. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelse av nr. 4.

6. Før et forvaltningsselskaps filial starter sin virksomhet, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat innen to måneder etter mottak av opplysningene omhandlet i nr. 2, forberede tilsynet med forvaltningsselskapets overholdelse av de regler som de har ansvaret for.

7. Så snart underretningen er mottatt fra vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, eller dersom underretning ikke er mottatt fra disse myndighetene innen utløpet av fristen fastsatt i nr. 6, kan filialen opprettes og starte sin virksomhet.

8. Dersom noen av opplysningene som er oversendt i samsvar med nr. 2 bokstav b), c) eller d), blir endret, skal forvaltningsselskapet skriftlig underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat og vertsstat om disse endringene minst én måned før endringene iverksettes, slik at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat kan treffe en beslutning om endring i samsvar med nr. 3, og vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat kan gjøre det samme i samsvar med nr. 6.

9. Dersom opplysningene oversendt i samsvar med nr. 3 første ledd endres, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat om dette.

Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ajourføre opplysningene i bekreftelsen omhandlet i nr. 3 tredje ledd og alltid underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat når det forekommer endringer i omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning eller i opplysningene om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte.

Artikkel 18

1. Et forvaltningsselskap som for første gang ønsker å utøve den virksomhet det er godkjent til å utøve på en annen medlemsstats territorium i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal formidle følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i hjemstaten:

- a) på hvilken medlemsstats territorium forvaltningsselskapet har til hensikt å utøve virksomhet, og
- b) en virksomhetsplan der det angis hva slags virksomhet og tjenester nevnt i artikkel 6 nr. 2 og 3 som er planlagt, herunder en beskrivelse av risikohåndteringsprosessen som forvaltningsselskapet har innført. Den skal også inneholde en beskrivelse av de framgangsmåter og ordninger som er iverksatt i samsvar med artikkel 15.

2. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal innen en måned etter å ha mottatt opplysningene nevnt i nr. 1, oversende dem til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat.

Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal også oversende nærmere opplysninger om eventuelle relevante erstatningsordninger som skal verne investorer.

Dersom et forvaltningsselskap ønsker å utøve kollektiv porteføljeforvaltning som omhandlet i vedlegg II, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat sammen med dokumentasjonen som oversendes til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, vedlegge en bekreftelse på at forvaltningsselskapet er godkjent i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, en beskrivelse av omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning og opplysninger om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte.

Uten at dette berører artikkel 20 og 93, kan forvaltningsselskapet deretter starte sin virksomhet i vertsstaten.

3. Et forvaltningsselskap som utøver virksomhet i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal overholde reglene fastsatt av forvaltningsselskapets hjemstat i samsvar med artikkel 14.

4. Ved endring av opplysninger oversendt i samsvar med nr. 1 bokstav b), skal forvaltningsselskapet skriftlig melde fra om endringen til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat og vertsstat før endringen iverksettes. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ajourføre opplysningene i bekreftelsen omhandlet i nr. 2 og alltid underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat når det forekommer endringer i omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning eller i opplysningene om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte.

Artikkel 19

1. Et forvaltningsselskap som utøver kollektiv porteføljeforvaltning over landegrensene ved å opprette en filial eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal overholde hjemstatens regler for organisering av forvaltningsselskaper, herunder regler for delegeringsordninger, framgangsmåter for risikohåndtering, regler for aktsomhet og tilsyn, framgangsmåtene omhandlet i artikkel 12 og forvaltningsselskapets rapporteringskrav. Disse reglene skal ikke være strengere enn de som gjelder for forvaltningsselskaper som kun utøver sin virksomhet i hjemstaten.

2. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelse av nr. 1.

3. Et forvaltningsselskap som utøver kollektiv porteføljeforvaltning over landegrensene gjennom opprettelse av en filial eller i henhold adgangen til å yte tjenester, skal overholde reglene for opprettelse og drift av investeringsforetak i investeringsforetakets hjemstat, dvs. regler for

- a) opprettelse og godkjenning av investeringsforetak,
- b) utstedelse og innløsning av andeler og aksjer,
- c) investeringspolitikk og begrensninger, herunder beregning av samlet engasjement og gjeldsgrad,
- d) begrensninger på inn- og utlån og salg uten dekning,
- e) verdivurdering av eiendeler og investeringsforetakets regnskapsføring,
- f) beregning av utstedelses- eller innløsningskursen samt feil i beregningen av netto andelsverdi og tilhørende erstatning til investorer,
- g) utdeling eller reinvestering av inntektene,
- h) investeringsforetakets opplysningsplikt og rapporteringskrav, herunder prospekt, nøkkelinformasjon og periodiske rapporter,
- i) markedsføringsordninger,
- j) forholdet til andelseiere,
- k) fusjon og omorganisering av investeringsforetaket,
- l) avvikling av investeringsforetaket,
- m) innholdet i andelseierregisteret, dersom det er relevant,
- n) godkjennings- og tilsynsgebyrer for investeringsforetaket, og
- o) utøvelse av andelseiernes stemmerett og andre rettigheter i henhold til bokstav a)–m).

4. Forvaltningsselskapet skal overholde forpliktelsene fastsatt i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene og forpliktelsene fastsatt i prospektet, som skal være i samsvar med gjeldende lov, som omhandlet i nr. 1 og 3.

5. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelse av nr. 3 og 4.

6. Forvaltningsselskapet skal treffe beslutning om og ha ansvar for å vedta og gjennomføre alle de ordninger og organisatoriske beslutninger som er nødvendige for å sikre overholdelse av reglene for opprettelse og drift av investeringsforetaket, av forpliktelsene fastsatt i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene og av forpliktelsene fastsatt i prospektet.

7. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med egnetheten av forvaltningsselskapets ordninger og organisering, slik at forvaltningsselskapet kan overholde de forpliktelser og regler som gjelder for opprettelse og drift av alle investeringsforetakene det forvalter.

8. Medlemsstatene skal sikre at ethvert forvaltningsforetak som gis godkjenning i en medlemsstat, ikke underlegges ytterligere krav fastsatt i investeringsforetakets hjemstat hva angår dette direktivs formål, med unntak for de tilfeller som er uttrykkelig omhandlet i dette direktiv.

Artikkel 20

1. Uten at dette berører artikkel 5, skal et forvaltningsselskap som søker om å forvalte et investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat, legge følgende dokumentasjon fram for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat:

- a) den skriftlige avtalen med depotmottaker omhandlet i artikkel 23 og 33, og
- b) opplysninger om delegeringsordninger for funksjoner innen investeringsforvaltning og administrasjon som omhandlet i vedlegg II.

Dersom et forvaltningsselskap allerede forvalter andre investeringsforetak av samme type i investeringsforetakets hjemstat, skal det være tilstrekkelig å vise til allerede fremlagt dokumentasjon.

2. I den grad det er nødvendig for å sikre overholdelse av det regelverk de har ansvar for, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kunne be vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om klargjøring og opplysninger i forbindelse med dokumentasjonen omhandlet i nr. 1 og, på grunnlag av bekreftelsen omhandlet i artikkel 17 og 18, om den type investeringsforetak som det søkes godkjenning for, omfattes av forvaltningsselskapets godkjenning. Dersom det er relevant, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat uttale seg innen ti virkedager etter mottak av den første anmodningen.

3. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kan bare avslå forvaltningsselskapets søknad dersom

- a) forvaltningsselskapet ikke overholder de regler som hører inn under deres ansvarsområde i henhold til artikkel 19,
- b) forvaltningsselskapet ikke er godkjent av vedkommende myndigheter i hjemstaten til å forvalte den type investeringsforetak det søker godkjenning for, eller
- c) forvaltningsselskapet ikke har lagt fram dokumentasjonen omhandlet i nr. 1.

Før søknaden avslås, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat rådføre seg med vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat.

4. Forvaltningsselskapet skal underrette vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat om alle etterfølgende vesentlige endringer av dokumentasjonen omhandlet i nr. 1.

Artikkel 21

1. Et forvaltningsselskaps vertsstat kan for statistikkformål kreve at alle forvaltningsselskaper som har filialer på dens territorium, jevnlig skal inngi rapport til vertsstatens vedkommende myndigheter om den virksomhet det utøver i vertsstaten.

2. Et forvaltningsselskaps vertsstat kan kreve at forvaltningsselskaper som utøver virksomhet på dens territorium gjennom opprettelse av en filial eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, legger fram de opplysninger som er nødvendige for å kunne kontrollere om de overholder reglene som forvaltningsselskapets vertsstat har ansvar for, og som gjelder for dem.

Disse kravene skal ikke være strengere enn dem denne medlemsstaten pålegger forvaltningsselskaper godkjent i vedkommende medlemsstat for å kunne kontrollere at de overholder de samme standardene.

Forvaltningsselskapene skal sikre at de framgangsmåter og ordninger som er omhandlet i artikkel 15, gjør det mulig for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat å innhente opplysningene omhandlet i dette nummer direkte fra forvaltningsselskapet.

3. Dersom vedkommende myndigheter i et forvaltningsselskaps vertsstat bringer på det rene at et forvaltningsselskap som har en filial eller yter tjenester på dens territorium, ikke overholder de regler som hører inn under deres ansvarsområde, skal de kreve at det berørte forvaltningsselskapet bringer overtredelsen til opphør, og underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om dette.

4. Dersom det berørte forvaltningsselskapet nekter å legge fram for vertsstaten de opplysninger som hører inn under dens ansvarsområde, eller unnlater å treffe nødvendige tiltak for å bringe overtredelsen omhandlet i nr. 3 til opphør, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om dette. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ved første anledning treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at det berørte forvaltningsselskapet legger fram de opplysninger forvaltningsselskapets vertsstat har anmodet om i henhold til nr. 2, eller bringer overtredelsen til opphør. Tiltakenes art skal meddeles vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat.

5. Dersom forvaltningsselskapet, til tross for de tiltak som blir iverksatt av vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, eller fordi tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller ikke er tilgjengelige i vedkommende medlemsstat, fortsatt nekter å legge fram de opplysninger forvaltningsselskapets vertsstat har anmodet om i henhold til nr. 2, eller fortsetter å bryte lover og forskrifter omhandlet i samme nummer som gjelder i vertsstaten, kan vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, treffe hensiktsmessige tiltak, herunder i henhold til artikkel 98 og 99, for å forhindre eller straffe ytterligere overtredelser og om nødvendig forhindre at forvaltningsselskapet foretar ytterligere transaksjoner på deres territorium. Medlemsstatene skal sørge for at de rettsdokumenter som er nødvendige for å treffe nevnte tiltak, kan forkynnes på deres territorium til forvaltningsselskapene. Dersom de tjenester som ytes på territoriet til forvaltningsselskapets vertsstat, innbefatter forvaltning av investeringsforetak, kan forvaltningsselskapets vertsstat kreve at forvaltningsselskapet bringer forvaltningen av dette investeringsforetaket til opphør.

6. Eventuelle tiltak som treffes i henhold til nr. 4 eller 5 og som innebærer tiltak eller sanksjoner, skal være behørig begrunnet og meddeles det berørte forvaltningsselskapet. Alle slike tiltak skal kunne prøves for retten i den medlemsstat der de ble truffet.

7. Før framgangsmåten fastsatt i nr. 3, 4 eller 5 iverksettes, kan vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat i hastesaker treffe de tiltak som måtte være nødvendige for å verne interessene til investorer og andre som ytes tjenester. Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstater skal snarest underrettes om slike tiltak.

Etter å ha rådført seg med vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater kan Kommisjonen bestemme at den aktuelle medlemsstat skal endre eller oppheve disse tiltakene.

8. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal rådføre seg med vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat før de tilbakekaller godkjenningen av forvaltningsselskapet. I slike tilfeller skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre investorenes interesser. Disse tiltakene kan omfatte beslutninger som hindrer det berørte forvaltningsselskapet i å foreta ytterligere transaksjoner på deres territorium.

Hvert annet år skal Kommisjonen framlegge en rapport om slike tilfeller.

9. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om antallet og typen av tilfeller der de nekter godkjenning i henhold til artikkel 17 og avslår søknaden i henhold til artikkel 20, samt om eventuelle tiltak som er truffet i henhold til nr. 5 i denne artikkel.

Hvert annet år skal Kommisjonen framlegge en rapport om slike tilfeller.

KAPITTEL IV

PLIKTER MED HENSYN TIL DEPOTMOTTAKEREN

Artikkel 22

1. Et investeringsfonds eiendeler skal oppbevares av en depotmottaker.
2. Depotmottakerens ansvar, som omhandlet i artikkel 24, skal ikke berøres av at han overlater til tredjemann alle eller deler av de eiendeler han har til oppbevaring.
3. Depotmottakeren skal
 - a) påse at salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av andeler som foretas på vegne av investeringsfondet eller forvaltningsselskapet, skjer i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og fondsreglene,
 - b) påse at andelenes verdi beregnes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og fondsreglene,
 - c) utføre forvaltningsselskapets instruksjer, med mindre de er i strid med gjeldende nasjonal lovgivning eller fondsreglene,
 - d) påse at han ved transaksjoner som berører et investeringsfonds eiendeler, mottar vederlag innen vanlige frister,
 - e) påse at investeringsfondets inntekter benyttes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og fondsreglene.

Artikkel 23

1. Depotmottakeren skal enten ha sitt forretningskontor eller være opprettet i investeringsforetakets hjemstat.
2. Depotmottakeren skal være en virksomhet som er omfattet av tilsynsregler og står under løpende tilsyn. Depotmottakeren skal også stille tilstrekkelige økonomiske og faglige garantier for å kunne utføre sine oppgaver som depotmottaker på en effektiv måte og oppfylle de forpliktelser som følger av disse oppgavene.
3. Medlemsstatene skal fastsette hvilke kategorier virksomheter omhandlet i nr. 2 som kan velges som depotmottaker.
4. Depotmottakeren skal gjøre det mulig for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat å innhente, på anmodning, alle de opplysninger som depotmottakeren har skaffet seg under utførelsen av sine plikter, og som er nødvendige for at vedkommende myndigheter skal kunne føre tilsyn med at investeringsforetaket overholder dette direktiv.

5. Dersom forvaltningsselskapets hjemstat ikke er investeringsforetakets hjemstat, skal depotmottakeren undertegne en skriftlig avtale med forvaltningsselskapet som regulerer den utveksling av opplysninger som er nødvendig for at depotmottakeren skal kunne utføre oppgavene omhandlet i artikkel 22 og i andre lover eller forskrifter som får anvendelse for depotmottakere i investeringsforetakets hjemstat.

6. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak knyttet til de tiltak som depotmottakeren skal treffe for å kunne utføre sine plikter med hensyn til et investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap opprettet i en annen medlemsstat, herunder hvilke opplysninger som må være inntatt i standardavtalen som skal benyttes av depotmottakeren og forvaltningsselskapet i henhold til nr. 5.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 24

Depotmottakeren skal i henhold til nasjonal lovgivning i investeringsforetakets hjemstat være ansvarlig overfor forvaltningsselskapet og andelseierne for ethvert tap disse måtte bli påført som følge av at depotmottakeren unnlater å utføre sine plikter eller utfører dem på en mangelfull måte.

Ansvar for andelseierne kan gjøres gjeldende direkte eller indirekte gjennom forvaltningsselskapet, avhengig av hvilken rettslig status forholdet mellom depotmottakeren, forvaltningsselskapet og andelseierne har.

Artikkel 25

1. Ingen selskaper kan opptre både som forvaltningsselskap og som depotmottaker.
2. Forvaltningsselskapet og depotmottakeren skal utøve sin virksomhet uavhengig av hverandre og utelukkende i andelseiernes interesse.

Artikkel 26

Loven eller fondsreglene skal fastsette vilkårene for skifte av forvaltningsselskap og depotmottaker og regler som sikrer vern av andelseierne ved slikt skifte.

KAPITTEL V

**PLIKTER MED HENSYN TIL
INVESTERINGSSELSKAPER***AVSNITT 1****Vilkår for å starte virksomhet****Artikkel 27*

For å starte virksomhet som investeringsselskap kreves det forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat.

Medlemsstatene skal fastsette hvilken juridisk form et investeringsselskap skal ha.

Investeringsselskapets forretningskontor skal ligge i investeringsselskapets hjemstat.

Artikkel 28

Et investeringsselskap kan ikke utøve annen virksomhet enn den som er nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 29

1. Uten at dette berører andre alminnelige vilkår fastsatt i den nasjonale lovgivning, skal vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat ikke gi godkjenning til et investeringsselskap som ikke har utpekt et forvaltningsselskap, med mindre investeringsselskapet har en tilstrekkelig startkapital på minst 300 000 euro.

Dersom et investeringsselskap ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i henhold til dette direktiv, gjelder dessuten følgende:

- a) godkjenning skal gis bare dersom søknaden om godkjenning er ledsaget av en virksomhetsplan som minst angir hvordan investeringsselskapet skal være organisert,
- b) medlemmene av ledelsen i investeringsselskapet skal ha den aktelse og erfaring som er nødvendig også i forbindelse med den type virksomhet som investeringsselskapet driver. Av denne grunn skal vedkommende myndigheter umiddelbart meddeles navnet på medlemmer av ledelsen og underrettes om enhver utskiftning av dem. Investeringsselskapets forretningsførsel skal bestemmes av minst to personer som oppfyller disse vilkårene. Med «medlemmer av ledelsen» menes personer som i henhold til lov eller stiftelsesdokumentene representerer investeringsselskapet, eller som faktisk fastsetter retningslinjene for virksomheten i selskapet, og
- c) dersom det dessuten finnes nære forbindelser mellom investeringsselskapet og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter gi godkjenning bare dersom disse forbindelsene ikke hindrer dem i å utføre sine tilsynsoppgaver på en forsvarlig måte.

Vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat skal også nekte å gi godkjenning dersom de hindres i å utføre sine tilsynsoppgaver på en forsvarlig måte fordi en eller flere fysiske eller juridiske personer som forvaltningsselskapet har nære forbindelser til, er underlagt en tredjestats lover og forskrifter, eller fordi det er vanskelig å håndheve disse lovene eller forskriftene.

Vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat skal kreve at investeringsselskaper gir dem de opplysninger de trenger.

2. Dersom et investeringsselskap ikke har utpekt et forvaltningsselskap, skal investeringsselskapet innen seks måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, underrettes om hvorvidt godkjenning er gitt. Avslag på søknaden skal begrunnes.

3. Et investeringsselskap kan starte virksomhet så snart godkjenning er gitt.

4. Vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat kan tilbakekalle en godkjenning gitt til et investeringsselskap som omfattes av dette direktiv, bare når investeringsselskapet

- a) innen tolv måneder ikke gjør bruk av godkjenningen, gir uttrykkelig avkall på den eller har opphørt å utøve den virksomhet som omfattes av dette direktiv i mer enn seks måneder, med mindre den berørte medlemsstat fastsetter at godkjenningen i slike tilfeller bortfaller,
- b) har fått godkjenningen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller de vilkår som ble stilt for godkjenningen,
- d) har gjort seg skyldig i alvorlige eller systematiske overtredelser av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, eller
- e) kommer inn under et av de tilfeller der nasjonal lovgivning fastsetter at godkjenningen skal tilbakekalles.

*AVSNITT 2****Vilkår for å utøve virksomhet****Artikkel 30*

Artikkel 13 og 14 får tilsvarende anvendelse på investeringsselskaper som ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i henhold til dette direktiv.

I artiklene omhandlet i første ledd skal «forvaltningsselskap» forstås som «investeringsselskap».

Et investeringsselskap kan bare forvalte eiendeler i sin egen portefølje og kan under ingen omstendighet gis mandat til å forvalte eiendeler på vegne av tredjemann.

Artikkel 31

Hvert investeringsselskaps hjemstat skal utarbeide tilsynsregler som investeringsselskaper som ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i henhold til dette direktiv, til enhver tid skal overholde.

Samtidig som det tas hensyn også til investeringsselskapets art, skal vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat særlig kreve at selskapet har gode forvaltningsmessige og regnskapsmessige rutiner, kontroll- og sikkerhetsordninger på edb-området samt tilfredsstillende interne kontrollmetoder, herunder særlig regler for de ansattes personlige transaksjoner eller for besittelse eller forvaltning av investeringer i finansielle instrumenter med henblikk på investering av dets startkapital, som minst sikrer at enhver transaksjon der selskapet er involvert, kan rekonstrueres med hensyn til opprinnelse, parter, art samt tid og sted for gjennomføringen, og at investeringsselskapets eiendeler investeres i samsvar med stiftelsesdokumentene samt gjeldende lovbestemmelser.

AVSNITT 3

Plikter med hensyn til depotmottakeren

Artikkel 32

1. Et investeringsselskaps eiendeler skal oppbevares av en depotmottaker.

2. Depotmottakerens ansvar, som omhandlet i artikkel 34, skal ikke berøres av at han overlater til tredjemann alle eller deler av de eiendeler han har til oppbevaring.

3. Depotmottakeren skal dessuten

- a) påse at salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av andeler som foretas av investeringsselskapet eller på dets vegne, skjer i samsvar med loven eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter,
- b) påse at han ved transaksjoner som berører investeringsselskapets eiendeler, mottar vederlag innen vanlige frister, og
- c) påse at investeringsselskapets inntekter benyttes i samsvar med loven og stiftelsesdokumentene.

4. Et investeringsselskaps hjemstat kan bestemme at investeringsselskaper opprettet på dens territorium som utelukkende omsetter sine andeler på én eller flere fondsbørser der deres andeler er opptatt til offisiell notering, ikke skal være forpliktet til å ha en depotmottaker i henhold til dette direktiv.

Artikkel 76, 84 og 35 skal ikke gjelde slike investerings-selskaper. Reglene for verdivurdering av investerings-selskapenes eiendeler skal imidlertid angis i gjeldende nasjonal lovgivning eller i deres stiftelsesdokumenter

5. Et investeringsselskaps hjemstat kan bestemme at investeringsselskaper opprettet på dens territorium som omsetter minst 80 % av sine andeler på én eller flere fondsbørser som er angitt i stiftelsesdokumentene, ikke skal være forpliktet til å ha en depotmottaker i henhold til dette direktiv, forutsatt at andelene er opptatt til offisiell notering på fondsbørsene i de medlemsstater der andelene markedsføres, og at alle transaksjoner som et slikt investeringsselskap foretar utenom fondsbørsene, bare skjer til børsnotert kurs.

Investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal angi den fondsbørs i omsetningsstaten hvis kursnotering er bestemmende for den kurs selskapet skal benytte ved transaksjoner utenom fondsbørsen i denne staten.

En medlemsstat skal benytte seg av unntaket i første ledd bare dersom den anser at andelseierne har et vern tilsvarende det som gis andelseiere i investeringsforetak som har en depotmottaker i henhold til dette direktiv.

Investeringsselskaper omhandlet i dette nr. og i nr. 4 skal særlig

- a) angi i stiftelsesdokumentene hvilke metoder som benyttes ved beregning av andelenes nettoverdi, med mindre dette er angitt i nasjonal lovgivning,
- b) intervenere i markedet for å forhindre at børsverdien av deres andeler avviker fra nettoverdien med mer enn 5 %,
- c) fastsette andelenes nettoverdi, meddele den til vedkommende myndigheter minst to ganger per uke og offentliggjøre den to ganger per måned.

En uavhengig revisor skal minst to ganger per måned påse at beregningen av andelenes verdi foretas i samsvar med loven og investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Ved disse anledningene skal revisoren forvise seg om at investeringsselskapets eiendeler investeres i henhold til bestemmelsene i loven og investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

6. Medlemsstatene skal meddele Kommissjonen navnet på de investeringsselskaper som nyter godt av unntakene i nr. 4 og 5.

Artikkel 33

1. Depotmottakeren skal enten ha sitt forretningskontor eller være opprettet i samme medlemsstat som investeringsselskapet.

2. Depotmottakeren skal være en virksomhet som er omfattet av tilsynsregler og står under løpende tilsyn.

3. Medlemsstatene skal fastsette hvilke kategorier virksomheter omhandlet i nr. 2 som kan velges som depotmottaker.

4. Depotmottakeren skal gjøre det mulig for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat å innhente, på anmodning, alle de opplysninger som depotmottakeren har skaffet seg under utførelsen av sine plikter, og som er nødvendige for at vedkommende myndigheter skal kunne føre tilsyn med at investeringsforetaket overholder dette direktiv.

5. Dersom forvaltningsselskapets hjemstat ikke er investeringsforetakets hjemstat, skal depotmottakeren undertegne en skriftlig avtale med forvaltningsselskapet som regulerer den utveksling av opplysninger som er nødvendig for at depotmottakeren skal kunne utføre oppgavene omhandlet i artikkel 32 og i andre lover eller forskrifter som får anvendelse for depotmottakere i investeringsforetakets hjemstat.

6. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak knyttet til de tiltak som depotmottakeren skal treffe for å kunne utføre sine plikter med hensyn til et investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap opprettet i en annen medlemsstat, herunder hvilke opplysninger som må være inntatt i standardavtalen som skal benyttes av depotmottakeren og forvaltningsselskapet i henhold til nr. 5.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 34

Depotmottakeren skal i henhold til nasjonal lovgivning i investeringsselskapets hjemstat være ansvarlig overfor investeringsselskapet og andelseierne for ethvert tap disse måtte bli påført som følge av at depotmottakeren unnlater å utføre sine plikter eller utfører dem på en mangelfull måte.

Artikkel 35

1. Ingen selskaper kan opptre både som investeringsselskap og som depotmottaker.

2. Depotmottakeren skal utøve sin virksomhet utelukkende i andelseiernes interesse.

Artikkel 36

Loven eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal fastsette vilkår for skifte av depotmottaker og regler som sikrer vern av andelseierne ved slikt skifte.

KAPITTEL VI

FUSJON MELLOM INVESTERINGSFORETAK

AVSNITT 1

Prinsipp, godkjenning og tillatelse

Artikkel 37

I dette kapittel skal et investeringsforetak også anses å omfatte investeringsavdelinger i investeringsforetaket.

Artikkel 38

1. Medlemsstatene skal, med forbehold for vilkårene fastsatt i dette kapittel og uten hensyn til hvordan investeringsforetaket er stiftet i henhold til artikkel 1 nr. 3, tillate fusjoner over landegrensene og innenlandske fusjoner som fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav q) og r) i samsvar med én eller flere av fusjonsmetodene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 bokstav p).

2. De fusjonsmetodene som benyttes ved fusjon over landegrensene som angitt i artikkel 2 nr. 1 bokstav q), skal være fastsatt i lovgivningen i det overdragende investeringsforetakets hjemstat.

De fusjonsmetodene som benyttes ved innenlands fusjon som fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav r), skal være angitt i lovgivningen i den medlemsstat der investeringsforetaket er opprettet.

Artikkel 39

1. Fusjoner skal forhåndsgodkjennes av vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat.

2. Det overdragende investeringsforetaket skal legge fram følgende opplysninger for vedkommende myndigheter i hjemstaten:

- a) den felles fusjonsplanen behørig godkjent av både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket,
- b) en ajourført versjon av det overtakende investeringsforetakets prospekt og nøkkelinformasjon, omhandlet i artikkel 78, dersom det overtakende investeringsforetaket er opprettet i en annen medlemsstat,
- c) en erklæring fra både det overdragende og det overtakende investeringsforetakets depotmottakere som bekrefter at de i samsvar med artikkel 41 har kontrollert at opplysningene omhandlet i artikkel 40 nr. 1 bokstav a), f) og g) er i samsvar med dette direktivs krav og de respektive investeringsforetakenes fondsregler eller stiftelsesdokumenter, og
- d) den informasjon om den planlagte fusjonen som det overdragende og det overtakende investeringsforetaket har til hensikt å legge fram for sine respektive andelseiere.

Denne informasjonen skal legges fram på en slik måte at vedkommende myndigheter i både det overdragende og det overtakende investeringsforetakets hjemstat kan lese den på det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i medlemsstaten(e) eller på et språk som disse vedkommende myndigheter har godkjent.

3. Når dokumentasjonen er fullstendig, skal vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat umiddelbart oversende kopi av opplysningene omhandlet i nr. 2 til vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat. Vedkommende myndigheter i henholdsvis det overdragende og det overtakende investeringsforetakets hjemstat skal vurdere hvilken virkning den planlagte fusjonen vil kunne ha for andelseierne i de overdragende og overtakende investeringsforetakene, for å vurdere hvorvidt hensiktsmessig informasjon blir gitt til andelseierne.

Dersom vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat finner det nødvendig, kan de skriftlig kreve at informasjonen til andelseierne i det overdragende investeringsforetaket gjøres klarere.

Dersom vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat finner det nødvendig, kan de kreve, skriftlig og senest 15 virkedager etter mottak av kopien av den fullstendige informasjonen omhandlet i nr. 2, at det overtakende investeringsforetaket endrer informasjonen som skal legges fram for andelseierne.

I slike tilfeller skal vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat underrette vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat om at de har innvendinger. De skal underrette vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat om hvorvidt de er tilfreds med den endrede informasjonen som skal legges fram for andelseierne i det overtakende investeringsforetaket, innen 20 virkedager etter at de har mottatt slik underretning.

4. Vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal godkjenne den planlagte fusjonen når følgende vilkår er oppfylt:

- a) den planlagte fusjonen er i samsvar med alle kravene i artikkel 39–42,
- b) det overtakende investeringsforetaket har i samsvar med artikkel 93 meldt markedsføring av sine andeler i alle medlemsstater der det overdragende investeringsforetaket enten er godkjent eller har meldt markedsføring av sine andeler i samsvar med artikkel 93, og
- c) vedkommende myndigheter i det overdragende og det overtakende investeringsforetakets hjemstat er tilfreds med den informasjonen som foreslås lagt fram for andelseierne, eller det ikke er innkommet noen innsigelser fra vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat i henhold til nr. 3 fjerde ledd.

5. Dersom vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat anser at dokumentasjonen ikke er fullstendig, skal de innen ti virkedager etter mottak av opplysningene omhandlet i nr. 2, be om ytterligere informasjon.

Vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal innen 20 virkedager etter oversendelse av den fullstendige informasjonen i samsvar med nr. 2, underrette det overdragende investeringsforetak om hvorvidt fusjonen er godkjent.

Vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal også underrette vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat om sin beslutning.

6. Medlemsstatene kan i samsvar med artikkel 57 nr. 1 annet ledd tillate unntak fra artikkel 52–55 for overtakende investeringsforetak.

Artikkel 40

1. Medlemsstatene skal kreve at det overdragende og det overtakende investeringsforetaket utarbeider en felles fusjonsplan.

Den felles fusjonsplanen skal inneholde følgende opplysninger:

- a) angivelse av fusjonstype og berørte investeringsforetak,
- b) bakgrunnen og begrunnelsen for den planlagte fusjonen,
- c) forventede konsekvenser av den planlagte fusjonen for andelseierne i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket,
- d) de kriterier som er vedtatt for verddivurdering av eiendeler og eventuelt forpliktelser på datoen for beregning av bytteforholdet, som omhandlet i artikkel 47 nr. 1,
- e) beregningsmetode for bytteforholdet,
- f) planlagt ikrafttredelsesdato for fusjonen,
- g) reglene som gjelder for henholdsvis overføring av eiendeler og bytte av andeler, og
- h) når det gjelder en fusjon i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav p) ii) og eventuelt artikkel 2 nr. 1 bokstav p) iii), fondsreglene eller stiftelsesdokumentene for det nyopprettede overtakende investeringsforetaket.

Vedkommende myndigheter skal ikke kreve at ytterligere informasjon innlemmes i fusjonsplanen.

2. Det overdragende og det overtakende investeringsforetaket kan beslutte å innlemme ytterligere punkter i fusjonsplanen.

AVSNITT 2

Tredjemannskontroll, informasjon til andelseierne og andre rettigheter for andelseierne

Artikkel 41

Medlemsstatene skal kreve at det overdragende og det overtakende investeringsforetakets depotmottakere bekrefter at opplysningene omhandlet i artikkel 40 nr. 1 bokstav a), f) og g) er i samsvar med dette direktivs krav og deres respektive investeringsforetaks fondsregler eller stiftelsesdokumenter.

Artikkel 42

1. Lovgivningen i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal gi en depotmottaker eller en uavhengig revisor som er godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap⁽¹⁾, i oppdrag å kontrollere følgende:

- a) de kriterier som er vedtatt for verdivurdering av eiendeler og eventuelt forpliktelser på datoen for beregning av bytteforholdet, som omhandlet i artikkel 47 nr. 1,
- b) eventuell kontantutbetaling per andel, og
- c) metoden for beregning av bytteforholdet samt det faktiske bytteforholdet fastsatt på datoen for beregning av forholdet, som omhandlet i artikkel 47 nr. 1.

2. Revisorene i det overdragende investeringsforetaket eller revisoren i det overtakende investeringsforetaket skal i henhold til nr. 1 anses som uavhengige revisorer.

3. En kopi av den uavhengige revisorens eller eventuelt depotmottakerens beretning skal på anmodning gjøres kostnadsfritt tilgjengelig for andelseierne i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket og deres respektive vedkommende myndigheter.

Artikkel 43

1. Medlemsstatene skal kreve at overdragende og overtakende investeringsforetak gir sine respektive andelseiere hensiktsmessige og nøyaktige opplysninger om den planlagte fusjonen, slik at de kan foreta en velfundert bedømmelse av hvilke konsekvenser den vil få for deres investering.

2. Informasjonen skal legges fram for andelseierne i det overdragende og det overtakende investeringsforetaket først etter at vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat har godkjent den planlagte fusjonen i henhold til artikkel 39.

Informasjonen skal legges fram minst 30 dager før siste frist for anmodning om gjenkjøp eller innløsning eller eventuelt konvertering uten ytterligere kostnader i henhold til artikkel 45 nr. 1.

3. Informasjonen til andelseierne i det overdragende og det overtakende investeringsforetaket skal inneholde hensiktsmessige og nøyaktige opplysninger om den planlagte fusjonen, slik at andelseierne kan ta en velbegrunnet beslutning om de mulige konsekvensene fusjonen vil få for deres investering, og slik at de kan utøve sine rettigheter i henhold til artikkel 44 og 45.

Den skal inneholde følgende:

- a) bakgrunnen og begrunnelsen for den planlagte fusjonen,

⁽¹⁾ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

b) de mulige konsekvensene den planlagte fusjonen vil kunne få for andelseierne, herunder, men ikke begrenset til, alle vesentlige forskjeller hva angår investeringspolitikk og investeringsstrategi, kostnader, forventet resultat, periodisk rapportering, mulig utvanningseffekt på investeringsforetakets resultater og eventuelt en tydelig advarsel til investorene om at deres skattemessige behandling kan bli endret som følge av fusjonen,

c) eventuelle særlige rettigheter andelseiere måtte ha med hensyn til den planlagte fusjonen, herunder, men ikke begrenset til, retten til å få ytterligere informasjon, retten til på anmodning å motta en kopi av beretningen fra den uavhengige revisoren eller depotmottakeren og retten til å anmode om gjenkjøp eller innløsning eller eventuelt konvertering av sine andeler uten ytterligere kostnader i henhold til artikkel 45 nr. 1, samt fristen for å utøve denne retten,

d) relevante aspekter ved framgangsmåten for og planlagt ikrafttredelsesdato for fusjonen, og

e) en kopi av det overtakende investeringsforetakets nøkkelinformasjon, som omhandlet i artikkel 78.

4. Dersom det overdragende eller det overtakende investeringsforetaket har mottatt underretning i henhold til artikkel 93, skal opplysningene omhandlet i nr. 3 legges fram på det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i det aktuelle investeringsforetakets vertsstat eller på et språk som vertsstatens vedkommende myndigheter har godkjent. Det investeringsforetaket som er pålagt å legge fram informasjonen, skal ha ansvar for oversettelsen. Oversettelsen skal være en nøyaktig gjengivelse av originalens innhold.

5. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som nærmere fastsetter innholdet i, formatet på og formidlingsmåten for opplysningene omhandlet i nr. 1 og 3.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 44

Dersom medlemsstatens nasjonale lovgivning krever at andelseierne godkjenner en fusjon mellom investeringsforetak, skal medlemsstaten påse at slik godkjenning ikke krever mer enn 75 % av stemmene som faktisk avlegges av andelseiere som er til stede eller er representert på andelseiernes generalforsamling.

Første ledd berører ikke et eventuelt krav til beslutningsdyktighet i nasjonal lovgivning. Medlemsstatene skal ikke innføre strengere regler for beslutningsdyktighet for fusjoner over landegrensene enn for innenlandske fusjoner, ei heller strengere regler for beslutningsdyktighet for fusjoner mellom investeringsforetak enn for fusjoner mellom selskaper.

Artikkel 45

1. Medlemsstatenes lovgivning skal fastsette at andelseierne i både det overdragende og det overtakende investeringsforetak skal ha rett til, kostnadsfritt med unntak av de kostnader investeringsforetaket tilbakeholder for å dekke desinvesteringskostnader, å anmode om gjenkjøp eller innløsning av sine andeler eller eventuelt konvertering av andelene til andeler i et annet investeringsforetak med en liknende investeringspolitikk som forvaltes av samme forvaltningsselskap eller av et annet selskap som forvaltningsselskapet har forbindelser med gjennom felles ledelse eller kontroll eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel. Denne rettigheten skal tre i kraft fra det øyeblikk andelseierne i det overdragende og det overtakende investeringsforetaket er blitt underrettet om den planlagte fusjonen i henhold til artikkel 43, og skal bortfalle fem virkedager før datoen for beregning av bytteforholdet, som omhandlet i artikkel 47 nr. 1.

2. Uten at dette berører nr. 1 og som unntak fra artikkel 84 nr. 1, skal medlemsstatene når det gjelder fusjoner mellom investeringsforetak, tillate vedkommende myndigheter å kreve eller tillate midlertidig utsettelse av tegning, gjenkjøp eller innløsning av andeler, forutsatt at utsettelsen begrunnes med vern av andelseierne.

*AVSNITT 3***Kostnader og ikrafttredelse***Artikkel 46*

Med unntak av tilfeller der investeringsforetak ikke har utpekt et forvaltningsselskap, skal medlemsstatene sikre at alle juridiske kostnader, rådgivningskostnader og administrative kostnader knyttet til forberedelsen og gjennomføringen av fusjonen ikke belastes det overdragende eller det overtakende investeringsforetaket eller noen av deres andelseiere.

Artikkel 47

1. For innenlandske fusjoner skal medlemsstatenes lovgivning fastsette dato for ikrafttredelse av fusjonen, dato for beregning av bytteforholdet for andeler som overdras fra det overdragende til det overtakende investeringsforetaket, og eventuelt dato for fastsettelse av relevant nettoverdi for kontantutbetalinger.

For fusjoner over landegrensene er det lovgivningen i det overtakende investeringsforetakets hjemstat som fastsetter disse datoene. Medlemsstatene skal sikre at disse datoene, der det er relevant, settes til etter godkjenningen av fusjonen av andelseierne i det overtakende og det overdragende investeringsforetaket.

2. Ikrafttredelsen av fusjonen skal offentliggjøres via alle hensiktsmessige kanaler på den måte som er fastsatt i lovgivningen i det overtakende investeringsforetakets hjemstat, og den skal meldes til vedkommende myndigheter i det overtakende og det overdragende investeringsforetakets hjemstat.

3. En fusjon som er iverksatt i samsvar med nr. 1, skal ikke erklæres ugyldig.

Artikkel 48

1. En fusjon som er iverksatt i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav p) i), skal ha følgende rettsvirkninger:

- a) alle eiendeler og forpliktelser i det overdragende investeringsforetaket overføres til det overtakende investeringsforetaket eller eventuelt til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker,
- b) andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir andelseiere i det overtakende investeringsforetaket og har eventuelt rett til å motta en kontantutbetaling som ikke overstiger 10 % av andelenes nettoverdi i det overdragende investeringsforetaket, og
- c) det overdragende investeringsforetaket opphører å eksistere fra og med fusjonens ikrafttredelse.

2. En fusjon som er iverksatt i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav p) ii), skal ha følgende rettsvirkninger:

- a) alle eiendeler og forpliktelser i det overdragende investeringsforetaket overføres til det nyopprettede overtakende investeringsforetaket eller eventuelt til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker,
- b) andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir andelseiere i det nyopprettede overtakende investeringsforetaket og har eventuelt rett til å motta en kontantutbetaling som ikke overstiger 10 % av andelenes nettoverdi i det overdragende investeringsforetaket, og
- c) det overdragende investeringsforetaket opphører å eksistere fra og med fusjonens ikrafttredelse.

3. En fusjon som er iverksatt i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav p) iii), skal ha følgende rettsvirkninger:

- a) nettoeiendelene i det overdragende investeringsforetaket overføres til det overtakende investeringsforetaket eller eventuelt til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker,
- b) andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir andelseiere i det overtakende investeringsforetaket, og
- c) det overdragende investeringsforetaket fortsetter å eksistere inntil forpliktelsene er innfridd.

4. Medlemsstatene skal vedta en framgangsmåte som det overtakende investeringsforetakets forvaltningsselskap skal benytte for å bekrefte overfor det overtakende investeringsforetakets depotmottaker at overføring av eiendeler og eventuelt forpliktelser er fullført. Dersom det overtakende investeringsforetaket ikke har utpekt et forvaltningsselskap, skal denne bekreftelsen gis til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker.

KAPITTEL VII

**PLIKTER MED HENSYN TIL INVESTERINGS-
FORETAKENES INVESTERINGSPOLITIKK***Artikkel 49*

Dersom et investeringsforetak består av mer enn én investeringsavdeling, skal hver avdeling i dette kapittel anses som et frittstående investeringsforetak.

Artikkel 50

1. Et investeringsforetak skal utelukkende investere i en eller flere av følgende:

- a) omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er opptatt til notering eller omsettes på et regulert marked som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,
- b) omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som omsettes i en medlemsstat på et annet marked som er regulert, fungerer regelmessig, er anerkjent og er åpent for offentligheten,
- c) omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er opptatt til offisiell notering på en fondsbørs i en tredjestat, eller som omsettes i en tredjestat på et annet marked som er regulert, fungerer regelmessig, er anerkjent og er åpent for offentligheten, forutsatt at valget av fondsbørs eller marked er godkjent av vedkommende myndigheter eller fastsatt i loven eller fondsreglene eller i investeringsforetakets stiftelsesdokumenter,
- d) nyutstedte omsettelige verdipapirer, forutsatt at
 - i) utstedelsesvilkårene inneholder et bindende tilsagn om at det vil bli søkt om opptak til offisiell notering på en fondsbørs eller et annet marked som er regulert, fungerer regelmessig, er anerkjent og er åpent for offentligheten, forutsatt at valget av fondsbørs eller marked er godkjent av vedkommende myndigheter eller er fastsatt i loven eller fondsreglene eller i investeringsforetakets stiftelsesdokumenter, og
 - ii) opptaket omhandlet i i) finner sted innen ett år etter utstedelsen,
- e) andeler i investeringsforetak som er godkjent i henhold til dette direktiv, eller andre foretak for kollektiv investering i henhold til artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b), uansett om de er opprettet i en medlemsstat eller ikke, forutsatt at
 - i) slike andre foretak for kollektiv investering er godkjent i henhold til lovgivning som fastsetter at de er underlagt tilsyn som vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat vurderer som likeverdige med det tilsyn som er fastsatt i fellesskapsretten, og at samarbeid mellom myndighetene er tilstrekkelig sikret,

- ii) andelseiervernet i slike andre foretak for kollektiv investering tilsvarer det som gis andelseiere i et investeringsforetak, og særlig at bestemmelsene om separasjon av eiendeler, innlån, utlån og salg av verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uten dekning tilsvarer kravene i dette direktiv,
- iii) virksomheten i slike andre foretak for kollektiv investering rapporteres i halvårs- og årsberetninger, slik at det kan foretas en vurdering av eiendeler og forpliktelser, inntekter og transaksjoner i løpet av rapporteringsperioden, og
- iv) de investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering som det planlegges å kjøpe andeler i, i samsvar med egne fondsregler eller stiftelsesdokumenter ikke samlet kan investere mer enn 10 % av sine eiendeler i andeler i andre investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering,
- f) innskudd i kredittinstitusjoner som kan tilbakebetales på anfordring, eller som kan tas ut og som har en løpetid på høyst tolv måneder, forutsatt at kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en medlemsstat eller, dersom kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en tredjestat, er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat vurderer som likeverdige med dem som er fastsatt i fellesskapsretten,
- g) finansielle derivater, herunder tilsvarende instrumenter med kontant oppgjør, som omsettes på et regulert marked som nevnt i bokstav a), b) og c), eller finansielle derivater som er OTC-derivater, forutsatt at
 - i) derivatets underliggende eiendeler består av instrumenter som omfattes av dette nummer, av finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer som investeringsforetaket kan investere i, i samsvar med sine investeringsmål som angitt i investeringsforetakets fondsregler eller stiftelsesdokumenter,
 - ii) motpartene i OTC-derivattransaksjoner er virksomheter som er underlagt tilsyn og som tilhører de kategorier som er godkjent av vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, og
 - iii) OTC-derivatene er gjenstand for en pålitelig og verifiserbar vurdering på daglig basis, samt at de til enhver tid på investeringsforetakets initiativ kan selges, realiseres eller stenges ved en utligningstransaksjon til virkelig verdi, eller

h) andre pengemarkedsinstrumenter enn dem som omsettes på et regulert marked og som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav o), dersom utstedelsen eller utstederen av slike instrumenter selv omfattes av bestemmelser med henblikk på vern av investorer og oppsparte midler, og forutsatt at de er

i) utstedt eller garantert av en sentral, regional eller lokal myndighet eller en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Fellesskapet eller Den europeiske investeringsbank, en tredjestat eller, dersom det dreier seg om en forbundsstat, en av statene som utgjør forbundsstaten, eller av et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar,

ii) utstedt av et foretak hvis verdipapirer omsettes på regulerte markeder som omhandlet i bokstav a), b) eller c),

iii) utstedt eller garantert av en virksomhet som er underlagt tilsyn etter de kriterier som er fastsatt i fellesskapsretten, eller av en virksomhet som er underlagt og overholder tilsynsregler som vedkommende myndigheter vurderer som minst like strenge som dem som er fastsatt i fellesskapsretten, eller

iv) utstedt av andre organer som tilhører en kategori som er godkjent av vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, forutsatt at investeringer i slike instrumenter omfattes av bestemmelser om vern av investorer tilsvarende det som er fastsatt i i), ii) eller iii), og forutsatt at utstederen er et selskap med en egenkapital og andre fond på minst 10 millioner euro som framlegger og offentliggjør sitt årsregnskap i samsvar med fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer⁽¹⁾, er en enhet som i en gruppe av selskaper som omfatter ett eller flere børsnoterte selskaper, er ansvarlig for finansieringen av gruppen, eller er en enhet som er ansvarlig for finansieringen av verdipapiriseringer som omfattes av en banks likviditetslinje.

2. Et investeringsforetak skal imidlertid ikke

a) investere mer enn 10 % av sine eiendeler i andre omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter enn dem som er omhandlet i nr. 1, eller

b) erverve edelmetaller eller sertifikater for disse.

Investeringsforetak kan besitte ytterligere likvide midler.

3. Et investeringsselskap kan erverve løsøre eller fast eiendom som er absolutt nødvendig for virksomhetens direkte drift.

Artikkel 51

1. Forvaltnings- eller investeringsselskapet skal anvende en risikohåndteringsmetode som gjør at det til enhver tid kan overvåke og måle risikoen knyttet til posisjonene og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil.

Det skal anvende en metode som muliggjør en nøyaktig og uavhengig vurdering av OTC-derivatenes verdi.

Det skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten regelmessig om typer derivater, underliggende risikoer, mengdebegrensninger og metoder som velges for å vurdere risikoene ved transaksjoner med derivater for hvert investeringsforetak det forvalter.

2. Medlemsstatene kan, på de vilkår og med de begrensninger som de selv fastsetter, godkjenne at investeringsforetak benytter metoder og hjelpemidler som gjelder omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, forutsatt at metodene og hjelpemidlene benyttes med henblikk på en effektiv porteføljeforvaltning.

Når disse transaksjonene angår bruken av derivater, skal vilkårene og begrensningene være i samsvar med bestemmelsene fastsatt i dette direktiv.

Transaksjonene skal under ingen omstendigheter føre til at investeringsforetaket avviker fra de investeringsmål som er fastsatt i investeringsforetakets fondsregler, stiftelsesdokumenter eller prospekt.

3. Et investeringsforetak skal sikre at det samlede engasjement som er knyttet til derivater, ikke overstiger samlet nettoverdi av foretakets portefølje.

Ved beregningen av engasjement skal det tas hensyn til den aktuelle verdien av de underliggende eiendeler, motpartsrisikoen, framtidige markedsbevegelser og den tid som er tilgjengelig for å innløse posisjonene. Dette får anvendelse også for tredje og fjerde ledd.

Et investeringsforetak kan, som ledd i sin investeringspolitikk og innenfor grensen fastsatt i artikkel 52 nr. 5, investere i finansielle derivater, forutsatt at engasjementet i de underliggende eiendeler til sammen ikke overstiger investeringsgrensene fastsatt i artikkel 52. Når et investeringsforetak investerer i indeksbaserte finansielle derivater, kan medlemsstatene bestemme at disse investeringene ikke trenger å legges sammen med hensyn til grensene fastsatt i artikkel 52.

Dersom omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter omfatter et derivat, skal det tas hensyn til derivatet ved overholdelsen av kravene i denne artikkel.

4. Uten at dette berører artikkel 116, skal Kommisjonen innen 1. juli 2010 vedta gjennomføringstiltak som fastsetter

a) kriterier for vurdering av egnetheten av risikohåndteringsprosessen som forvaltningsselskapet har benyttet i samsvar med nr. 1 første ledd,

b) nærmere regler for nøyaktig og uavhengig vurdering av OTC-derivatenes verdi, og

⁽¹⁾ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

- c) nærmere regler for innholdet i opplysningene omhandlet i nr. 1 tredje ledd og hvordan de skal formidles til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 52

1. Et investeringsforetak kan ikke investere mer enn
- 5 % av sine eiendeler i omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter utstedt av samme organ, eller
 - 20 % av sine eiendeler i innskudd hos samme organ.

Investeringsforetakets motpartsrisiko ved en OTC-derivattransaksjon skal ikke overstige

- 10 % av dets eiendeler dersom motparten er en kredittinstitusjon som nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav f), eller
- 5 % av dets eiendeler i andre tilfeller.

2. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt i nr. 1 første ledd, til høyst 10 %. Dersom et investeringsforetak velger å investere mer enn 5 % av sine eiendeler i omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme utstedende organer, kan likevel den samlede verdi av slike omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som investeringsforetaket eier, ikke overstige 40 % av dets eiendeler. Denne begrensningen gjelder ikke for innskudd i og OTC-derivattransaksjoner foretatt med finansinstitusjoner som er underlagt tilsyn.

Uten hensyn til de individuelle grenser som er fastsatt i nr. 1, kan et investeringsforetak, der dette vil føre til at over 20 % av dets eiendeler investeres i ett organ, ikke kombinere

- investeringer i omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter utstedt av det aktuelle organ,
- innskudd hos det aktuelle organ, eller
- engasjement knyttet til OTC-derivattransaksjoner med det aktuelle organ.

3. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt i nr. 1 første ledd, til høyst 35 % dersom de omsettelige verdipapirene eller pengemarkedsinstrumentene er utstedt eller garantert av en medlemsstat, dennes lokale myndigheter, en tredjestat eller et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar.

4. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt nr. 1 første ledd, til høyst 25 % for obligasjoner som er utstedt av en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som ved lov er underlagt særskilt offentlig tilsyn med sikte på å verne obligasjonseierne. Særlig skal beløp som skriver seg fra utstedelsen av disse obligasjonene, i henhold

til lovgivningen investeres i eiendeler som i hele obligasjonens løpetid gir tilstrekkelig dekning for de forpliktelser som følger av dem, og som ifølge fortrinnsrett brukes til tilbakebetaling av hovedstolen og påløpte renter dersom utsteder misligholder sine forpliktelser.

Dersom et investeringsforetak investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme utsteder, kan den samlede verdi av disse investeringene ikke overstige 80 % av verdien av investeringsforetakets eiendeler.

Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen en fortegnelse over de kategorier obligasjoner som er nevnt i første ledd, og over de kategorier utstedere som i henhold til loven og bestemmelsene om tilsyn nevnt i første ledd, er godkjent til å utstede obligasjoner som oppfyller kriteriene fastsatt i denne artikkel. Fortegnelse skal ledsages av en kortfattet redegjørelse for de tilbudte garantiens status. Kommissjonen skal umiddelbart oversende disse opplysningene til de andre medlemsstatene sammen med eventuelle merknader som den anser som hensiktsmessige, og skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten. Slike meddelelser kan drøftes i Den europeiske verdipapirkomite nevnt i artikkel 112 nr. 1.

5. De omsettelige verdipapirene og pengemarkedsinstrumentene nevnt i nr. 3 og 4 skal ikke tas i betraktning ved beregning av den grensen på 40 % som er fastsatt i nr. 2.

Grensene fastsatt i nr. 1–4 kan ikke kombineres, og investeringer i omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter utstedt av samme organ eller i innskudd eller derivater fra dette organet i samsvar med nr. 1–4, kan derfor ikke sammenlagt overstige 35 % av investeringsforetakets eiendeler.

Selskaper som inngår i samme konsern med hensyn til konsoliderte regnskaper som definert i direktiv 83/349/EØF eller i samsvar med anerkjente internasjonale regnskapsbestemmelser, skal anses som ett enkelt organ ved beregningen av grensene fastsatt i denne artikkel.

Medlemsstatene kan tillate kumulative investeringer i omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter innenfor samme konsern opp til en grense på 20 %.

Artikkel 53

1. Uten at grensene fastsatt i artikkel 56 berøres, kan medlemsstatene forhøye grensene fastsatt i artikkel 52 til høyst 20 % for investeringer i aksjer eller obligasjoner utstedt av samme organ når målet med investeringsforetakets investeringspolitikk, i samsvar med fondsreglene eller stiftelsesdokumentene, er å etterligne sammensetningen av en bestemt aksje- eller obligasjonsindeks som er anerkjent av vedkommende myndigheter, på følgende grunnlag:

- indeksens sammensetning har tilstrekkelig spredning,
- indeksen utgjør et passende referansegrunnlag for markedet den refererer til,
- indeksen offentliggjøres på en hensiktsmessig måte.

2. Medlemsstatene kan forhøye grensen fastsatt i nr. 1 til høyst 35 % når det viser seg å være berettiget på grunn av ekstraordinære markedsforhold, særlig på regulerte markeder der visse omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter har en svært dominerende posisjon. Investeringer opp til denne grensen er bare tillatt for én utsteder.

Artikkel 54

1. Som unntak fra artikkel 52 kan medlemsstatene i samsvar med prinsippet om risikospredning gi investeringsforetak tillatelse til å investere inntil 100 % av sine eiendeler i ulike omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av en medlemsstat, en eller flere av dennes lokale myndigheter, en tredjestat eller et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar.

Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal innvilge slikt unntak bare dersom de anser at investeringsforetakets andelseiere har et vern som tilsvarer det som gis andelseiere i investeringsforetak som overholder grensene fastsatt i artikkel 52.

Disse investeringsforetakene skal eie verdipapirer fra minst seks ulike utstedelser, men verdipapirene fra én og samme utstedelse kan ikke overstige 30 % av deres samlede eiendeler.

2. Investeringsforetakene nevnt i nr. 1 skal i fondsreglene eller i investeringsselskapets stiftelsesdokumenter uttrykkelig angi hvilke medlemsstater, lokale myndigheter eller internasjonale offentlige organer som utsteder eller garanterer de verdipapirer de har til hensikt å investere mer enn 35 % av sine eiendeler i.

Disse fondsreglene eller stiftelsesdokumentene skal godkjennes av vedkommende myndigheter.

3. Investeringsforetakene nevnt i nr. 1 skal på framtreddende plass i sine prospekter og i alt markedsføringsmateriell gjøre oppmerksom på denne godkjenningen og opplyse om hvilke medlemsstater, lokale myndigheter og internasjonale offentlige organer hvis verdipapirer de har til hensikt å investere i eller har investert mer enn 35 % av sine eiendeler i.

Artikkel 55

1. Et investeringsforetak kan erverve andeler i investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav e), forutsatt at høyst 10 % av dets eiendeler investeres i andeler i ett enkelt investeringsforetak eller annet foretak for kollektiv investering. Medlemsstatene kan forhøye den grensen til høyst 20 %.

2. Investeringer i andeler i andre foretak for kollektiv investering enn investeringsforetak må til sammen ikke overstige 30 % av investeringsforetakets eiendeler.

Medlemsstatene kan, når et investeringsforetak har ervervet andeler i andre investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering, bestemme at eiendelene til de andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering ikke trenger å kombineres med hensyn til grensene fastsatt i artikkel 52.

3. Når et investeringsforetak investerer i andeler i andre investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering som forvaltes, direkte eller ved delegering, av samme forvaltningsselskap eller av et hvilket som helst annet selskap som forvaltningsselskapet har forbindelser med gjennom felles ledelse eller kontroll eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, kan dette forvaltningsselskapet eller andre selskapet ikke kreve tegnings- eller innløsningsgebyrer for investeringsforetakets investering i andelene i disse andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering.

Et investeringsforetak som investerer en betydelig del av sine eiendeler i andre investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering, skal i sitt prospekt oppgi den øvre grense for forvaltningsgebyr som kan bli belastet både investeringsforetaket selv og de andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering som det akter å investere i. Det skal i sin årsberetning angi den høyeste andel av forvaltningsgebyrene som er belastet både investeringsforetaket selv og de andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering som det investerer i.

Artikkel 56

1. Et investeringsselskap eller et forvaltningsselskap kan ikke i forbindelse med noen av de investeringsfond det forvalter, og som hører inn under dette direktivs virkeområde, erverve stemmeberettigede aksjer som ville sette selskapet i stand til å øve betydelig innflytelse på ledelsen av et utstedende organ.

Inntil en senere samordning skal medlemsstatene ta hensyn til de nåværende bestemmelser i de øvrige medlemsstatenes lovgivning som fastlegger prinsippet som er omhandlet i første ledd.

2. Et investeringsforetak kan ikke erverve mer enn

- a) 10 % av aksjene uten stemmerett fra et og samme utstedende organ,
- b) 10 % av obligasjonene fra et og samme utstedende organ,
- c) 25 % av andelene i ett og samme investeringsforetak eller et annet foretak for kollektiv investering i henhold til artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b), eller
- d) 10 % av pengemarkedsinstrumentene fra et og samme utstedende organ.

Det er mulig å se bort fra grensene fastsatt i bokstav b), c) og d) dersom det ved ervervelsen ikke lar seg gjøre å beregne bruttobeløpet for obligasjonene eller pengemarkedsinstrumentene eller nettobeløpet for de utstedte verdipapirene.

3. Medlemsstatene kan avstå fra å anvende nr. 1 og 2 når det gjelder

- a) omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av en medlemsstat eller dennes lokale myndigheter,
- b) omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av en tredjestat,
- c) omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er utstedt av et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar,
- d) et investeringsforetaks aksjer i kapitalen til et selskap som er opprettet i en tredjestat og som hovedsakelig investerer sine eiendeler i verdipapirer fra utstedende organer med forretningskontor i denne staten, dersom en slik eierandel i henhold til vedkommende stats lovgivning representerer investeringsforetakets eneste mulighet til å investere i verdipapirer med utstedende organer fra denne staten, eller
- e) ett eller flere investeringsselskapers aksjer i kapitalen til datterselskaper som utelukkende på vegne av investeringsselskapet eller investeringsselskapene utfører bare bestemte oppgaver i forbindelse med forvaltning, rådgivning eller markedsføring i den stat der datterselskapet er opprettet, ved gjenkjøp av andeler på anmodning av andelseierne.

Unntaket nevnt i bokstav d) i første ledd i dette nummer skal bare få anvendelse under forutsetning av at selskapet hjemmehørende i tredjestaten i sin investeringspolitikk overholder grensene fastsatt i artikkel 52 og 55 og denne artikkels nr. 1 og 2. Dersom grensene i artikkel 52 og 55 overskrides, får artikkel 57 tilsvarende anvendelse.

Artikkel 57

1. Grensene fastsatt i dette kapittel behøver ikke overholdes av investeringsforetak når de benytter tegningsretten som er knyttet til omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som utgjør en del av deres eiendeler.

Medlemsstatene kan, idet de påser at prinsippet om risikospredning blir overholdt, gi investeringsforetak som nylig har fått godkjenning, tillatelse til å avvike fra artikkel 52 og 55 i inntil seks måneder etter at de har fått godkjenning.

2. Dersom grensene nevnt i nr. 1 overskrides på grunn av forhold som investeringsforetaket ikke har herredømme over, eller som følge av at det benytter sin tegningsrett, skal investeringsforetaket i sine salgstransaksjoner ha som fremste mål å rette på denne situasjonen, samtidig som det skal ta behørig hensyn til andelseiernes interesser.

KAPITTEL VIII

MOTTAKERFOND/TILFØRINGSFOND-STRUKTURER

AVSNITT 1

Virkeområde og tillatelse

Artikkel 58

1. Et tilføringsfond er et investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette som er gitt tillatelse til å investere, som unntak fra artikkel 1 nr. 2 bokstav a), artikkel 50, 52 og 55 og artikkel 56 nr. 2 bokstav c), minst 85 % av sine eiendeler i andeler i et annet investeringsforetak eller i en investeringsavdeling i dette (mottakerfondet).

2. Et tilføringsfond kan ha inntil 15 % av sine eiendeler i en eller flere av følgende:

- a) ytterligere likvide midler i samsvar med artikkel 50 nr. 2 annet ledd,
- b) finansielle derivater, som bare kan benyttes for sikringsformål, i samsvar med artikkel 50 nr. 1 bokstav g) og artikkel 51 nr. 2 og 3,
- c) løsøre og fast eiendom som er vesentlig for utøvelse av virksomheten, dersom tilføringsfondet er et investeringsselskap.

For overholdelse av artikkel 51 nr. 3 skal tilføringsfondet beregne sitt samlede engasjement knyttet til finansielle derivater ved å kombinere eget direkte engasjement i henhold til første ledd bokstav b) med enten

- a) mottakerfondets faktiske engasjement knyttet til finansielle derivater i forhold til tilføringsfondets investering i mottakerfondet, eller
- b) mottakerfondets største mulige samlede engasjement knyttet til finansielle derivater, som fastsatt i mottakerfondets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, i forhold til tilføringsfondets investering i mottakerfondet.

3. Et mottakerfond er et investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette som

- a) blant sine andelseiere har minst ett tilføringsfond,
- b) ikke selv er et tilføringsfond, og
- c) ikke eier andeler i et tilføringsfond.

4. Følgende unntak får anvendelse på mottakerfond:

- a) Dersom et mottakerfond har minst to tilføringsfond blant sine andelseiere, får ikke artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og artikkel 3 bokstav b) anvendelse, og mottakerfondet kan velge hvorvidt det vil skaffe til veie midler fra andre investorer.

- b) Dersom et mottakerfond ikke skaffer til veie midler fra allmennheten i en annen medlemsstat enn den det er opprettet i, men bare har ett eller flere tilføringsfond i denne andre medlemsstaten, får ikke kapittel XI og artikkel 108 nr. 1 annet ledd anvendelse.

Artikkel 59

1. Medlemsstatene skal sikre at et tilføringsfonds investering i et gitt mottakerfond som overstiger grensen som i henhold til artikkel 55 nr. 1 gjelder for investeringer i andre investeringsforetak, skal være forhåndsgodkjent av vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat.

2. Innen 15 virkedager etter innsending av fullstendig dokumentasjon skal tilføringsfondet underrettes om hvorvidt vedkommende myndigheter har godkjent tilføringsfondets investering i mottakerfondet.

3. Vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat skal gi godkjenning dersom tilføringsfondet, dets depotmottaker og dets revisor samt mottakerfondet overholder alle kravene fastsatt i dette kapittel. For dette formål skal tilføringsfondet legge fram følgende dokumenter for vedkommende myndigheter i hjemstaten:

- a) tilføringsfondets og mottakerfondets fondsregler eller stiftelsesdokumenter,
- b) tilføringsfondets og mottakerfondets prospekter og nøkkelinformasjon omhandlet i artikkel 78,
- c) avtalen mellom tilføringsfondet og mottakerfondet eller de interne reglene for forretningsvirksomhet omhandlet i artikkel 60 nr. 1,
- d) når det er relevant, den informasjon som skal legges fram for andelseiere i henhold til artikkel 64 nr. 1,
- e) dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige depotmottakere, avtalen om utveksling av opplysninger mellom deres respektive depotmottakere omhandlet i artikkel 61 nr. 1, og
- f) dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige revisorer, avtalen om utveksling av opplysninger mellom deres respektive revisorer omhandlet i artikkel 62 nr. 1.

Dersom et tilføringsfond er opprettet i en annen medlemsstat enn mottakerfondets hjemstat, skal tilføringsfondet også legge fram en bekreftelse fra vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat på at mottakerfondet er et investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 58 nr. 3 bokstav b) og c). Tilføringsfondet skal legge fram dokumentasjonen på det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i tilføringsfondets hjemstat eller på et språk som hjemstatens vedkommende myndigheter har godkjent.

AVSNITT 2

Felles bestemmelser for tilførings- og mottakerfond

Artikkel 60

1. Medlemsstatene skal kreve at mottakerfondet gir tilføringsfondet alle de dokumenter og opplysninger som er nødvendig for at sistnevnte skal kunne oppfylle kravene fastsatt i dette direktiv. For dette formål skal tilføringsfondet inngå en avtale med mottakerfondet.

Inntil avtalen omhandlet i første ledd trer i kraft, skal tilføringsfondets investeringer i andeler i nevnte mottakerfond ikke overstige grensen som gjelder i henhold til artikkel 55 nr. 1. Avtalen skal på anmodning og kostnadsfritt gjøres tilgjengelig for alle andelseiere.

Dersom både tilføringsfondet og mottakerfondet forvaltes av samme forvaltningsselskap, kan avtalen erstattes av interne regler for forretningsvirksomhet som sikrer overholdelse av kravene fastsatt i dette nummer.

2. For å unngå utnyttelse av forskjellen i tidssoner i ulike markeder og forhindre markedsarbitrasje skal mottakerfondet og tilføringsfondet treffe hensiktsmessige tiltak for å samordne tidspunktene for beregning og offentliggjøring av netto andelsverdier.

3. Dersom et mottakerfond, uten at dette berører artikkel 84, midlertidig utsetter gjenkjøp, innløsning eller tegning av sine andeler, enten på eget initiativ eller på anmodning fra vedkommende myndigheter, skal hvert av tilføringsfondene ha rett til, uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 84 nr. 2, å utsette gjenkjøp, innløsning eller tegning av sine andeler i samme tidsrom som mottakerfondet.

4. Dersom et mottakerfond avvikles, skal også tilføringsfondet avvikles, med mindre vedkommende myndigheter i dets hjemstat godkjenner

- a) at minst 85 % av tilføringsfondets eiendeler investeres i andeler i et annet mottakerfond, eller
- b) en endring i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene slik at tilføringsfondet kan konverteres til et investeringsforetak som ikke er et tilføringsfond.

Uten at dette berører særlige nasjonale bestemmelser om tvangsavvikling, skal avvikling av et mottakerfond finne sted tidligst tre måneder etter at mottakerfondet har underrettet alle sine andelseiere og vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat om den bindende beslutningen om avvikling.

5. Dersom et mottakerfond fusjonerer med et annet investeringsforetak eller deles inn i to eller flere investeringsforetak, skal tilføringsfondet avvikles, med mindre vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat gir tillatelse til at det kan

- a) fortsette å være tilføringsfond til et mottakerfond eller et annet investeringsforetak som oppstår som følge av fusjonen eller delingen av mottakerfondet,

- b) investere minst 85 % av sine eiendeler i andeler i andre mottakerfond som ikke har oppstått som følge av en fusjon eller deling, eller
- c) endre sine fongsregler eller stiftelsesdokumenter for å konverteres til et investeringsforetak som ikke er et tilføringsfond.

En fusjon eller deling av et mottakerfond skal ikke tre i kraft med mindre mottakerfondet har gitt alle sine andelseiere og vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat de opplysninger som er omhandlet i artikkel 43, eller tilsvarende opplysninger, senest 60 dager før planlagt ikrafttredelsesdato.

Med mindre vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat har gitt tillatelse i henhold til første ledd bokstav a), skal mottakerfondet gi tilføringsfondet anledning til å foreta gjenkjøp eller innløsning av alle sine andeler i mottakerfondet før fusjonen eller delingen av mottakerfondet trer i kraft.

6. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter

- a) innholdet i avtalen eller de interne reglene for forretningsvirksomhet omhandlet i nr. 1,
- b) hvilke av tiltakene omhandlet i nr. 2 som anses som hensiktsmessige, og
- c) framgangsmåtene for å få de nødvendige tillatelser i henhold til nr. 4 og 5 i tilfelle avvikling, fusjon eller deling av et mottakerfond.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

AVSNITT 3

Depotmottakere og revisorer

Artikkel 61

1. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige depotmottakere, skal medlemsstatene kreve at depotmottakerne inngår en avtale om utveksling av opplysninger for å sikre at begge depotmottakernes plikter kan oppfylles.

Tilføringsfondet skal ikke investere i andeler i mottakerfondet før slik avtale har trådt i kraft.

Når de overholder kravene fastsatt i dette kapittel, skal verken mottakerfondets eller tilføringsfondets depotmottaker anses å ha brutt noen av reglene om taushetsplikt eller personvern dersom slike regler er fastsatt ved avtale eller ved lov eller forskrift. Slik overholdelse skal ikke medføre noe ansvar for depotmottakeren eller noen person som opptrer på depotmottakerens vegne.

Medlemsstatene skal kreve at tilføringsfondet eller eventuelt tilføringsfondets forvaltningsselskap skal ha ansvar for å formidle til tilføringsfondets depotmottaker eventuelle opplysninger om mottakerfondet som er nødvendige for at tilføringsfondets depotmottaker skal kunne oppfylle sine plikter.

2. Mottakerfondets depotmottaker skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat, tilføringsfondet eller eventuelt tilføringsfondets forvaltningsselskap eller depotmottaker om eventuelle uregelmessigheter som depotmottakeren får kjennskap til med hensyn til mottakerfondet, som kan ha en negativ innvirkning på tilføringsfondet.

3. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som nærmere angir

- a) hvilke opplysninger som skal inngå i avtalen omhandlet i nr. 1, og
- b) hvilke typer uregelmessigheter omhandlet i nr. 2 som anses å ha en negativ innvirkning på tilføringsfondet.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 62

1. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige revisorer, skal medlemsstatene kreve at revisorene inngår en avtale om utveksling av opplysninger for å sikre at begge revisorenes plikter kan oppfylles, herunder de tiltak som treffes for å overholde kravene i nr. 2.

Tilføringsfondet skal ikke investere i andeler i mottakerfondet før slik avtale har trådt i kraft.

2. I sin revisjonsberetning skal revisoren for tilføringsfondet ta hensyn til revisjonsberetningen for mottakerfondet. Dersom tilføringsfondet og mottakerfondet har forskjellig regnskapsår, skal mottakerfondets revisor utarbeide en særskilt beretning på tilføringsfondets avslutningsdato.

Tilføringsfondets revisor skal særlig rapportere om eventuelle uregelmessigheter avdekket i revisjonsberetningen for mottakerfondet og om deres innvirkning på tilføringsfondet.

3. Når de overholder kravene fastsatt i dette kapittel, skal verken mottakerfondets eller tilføringsfondets revisor anses å ha brutt noen av reglene om taushetsplikt eller personvern dersom slike regler er fastsatt i avtale eller i lov eller forskrift. Slik overholdelse skal ikke medføre noe ansvar for revisoren eller noen person som opptrer på revisorens vegne.

4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter innholdet i avtalen omhandlet i nr. 1 første ledd.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

AVSNITT 4

Obligatoriske opplysninger og markedsføringsmaterieil fra tilføringsfondet

Artikkel 63

1. Medlemsstatene skal kreve at tilføringsfondets prospekt, i tillegg til opplysningene som er fastsatt i oversikt A i vedlegg I, inneholder følgende opplysninger:

- a) en erklæring om at tilføringsfondet er et tilføringsfond til et bestemt mottakerfond og som sådan til enhver tid investerer 85 % eller mer av sine eiendeler i andeler i det mottakerfondet,
- b) investeringsmålet og investeringspolitikken, herunder risikoprofil og hvorvidt tilføringsfondets og mottakerfondets resultater er identiske, eller i hvilken grad og av hvilke grunner de er forskjellige, herunder en beskrivelse av investeringene som er gjort i samsvar med artikkel 58 nr. 2,
- c) en kort beskrivelse av mottakerfondet, dets organisering, investeringsmål og investeringspolitikk, herunder risikoprofil, samt en angivelse av hvordan mottakerfondets prospekt kan skaffes til veie,
- d) et sammendrag av avtalen inngått mellom tilføringsfondet og mottakerfondet eller av de interne reglene for forretningsvirksomhet i samsvar med artikkel 60 nr. 1,
- e) hvordan andelseierne kan innhente ytterligere opplysninger om mottakerfondet og avtalen inngått mellom tilføringsfondet og mottakerfondet i henhold til artikkel 60 nr. 1,
- f) en beskrivelse av alle vederlag eller refusjon av kostnader som tilføringsfondet skal betale i forbindelse med sine investeringer i andeler i mottakerfondet, samt tilføringsfondets og mottakerfondets samlede gebyrer, og
- g) en beskrivelse av de skattemessige konsekvensene en investering i mottakerfondet har for tilføringsfondet.

2. I tillegg til opplysningene som er fastsatt i oversikt B i vedlegg I, skal tilføringsfondets årsberetning inneholde en erklæring om tilføringsfondets og mottakerfondets samlede gebyrer.

Tilføringsfondets års- og halvårsberetninger skal inneholde en angivelse av hvordan mottakerfondets års- og halvårsberetninger kan skaffes til veie.

3. I tillegg til kravene fastsatt i artikkel 74 og 82 skal tilføringsfondet sende prospektet, nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78 med eventuelle endringer samt mottakerfondets års- og halvårsberetninger til vedkommende myndigheter i hjemstaten.

4. Et tilføringsfond skal i alt relevant markedsføringsmaterieil opplyse om at det til enhver tid investerer 85 % eller mer av sine eiendeler i et mottakerfond.

5. På anmodning skal tilføringsfondet kostnadsfritt levere en papirkopi av prospektet og mottakerfondets års- og halvårsberetninger til investorene.

AVSNITT 5

Konvertering av eksisterende investeringsforetak til tilføringsfond og bytte av mottakerfond

Artikkel 64

1. Medlemsstatene skal kreve at tilføringsfond som allerede utover virksomhet som investeringsforetak, herunder opptrer som tilføringsfond til et annet mottakerfond, skal gi følgende opplysninger til sine andelseiere:

- a) en erklæring om at vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat har godkjent tilføringsfondets investering i andeler i et slikt mottakerfond,
- b) tilføringsfondets og mottakerfondets nøkkelinformasjon som omhandlet i artikkel 78,
- c) den dato da tilføringsfondet skal begynne å investere i mottakerfondet eller, dersom det allerede har investert i mottakerfondet, datoen da tilføringsfondets investeringer vil overstige grensen som gjelder i henhold til artikkel 55 nr. 1, og
- d) en erklæring om at andelseierne innen 30 dager har rett til å be om gjenkjøp eller innløsning av sine andeler uten at det påløper andre gebyrer enn dem som investeringsforetaket har tilbakeholdt til dekning av desinvesteringskostnader. Denne retten gjelder fra det øyeblikk tilføringsfondet har lagt fram opplysningene omhandlet i dette nummer.

Opplysningene skal framlegges minst 30 dager før datoen nevnt i første ledd bokstav c).

2. Dersom tilføringsfondet har mottatt underretning i henhold til artikkel 93, skal opplysningene omhandlet i nr. 1 legges fram på det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i tilføringsfondets vertsstat eller på et språk som vertsstatens vedkommende myndigheter har godkjent. Tilføringsfondet skal ha ansvar for oversettelsen. Oversettelsen skal være en nøyaktig gjengivelse av originalens innhold.

3. Medlemsstatene skal sikre at et tilføringsfonds investeringer i et gitt mottakerfonds andeler ikke overstiger grensene som gjelder i henhold til artikkel 55 nr. 1, før utløpet av 30-dagersperioden omhandlet i nr. 1 annet ledd.

4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter

- a) hvordan og i hvilket format opplysningene omhandlet i nr. 1 skal framlegges, eller
- b) i de tilfeller der et tilføringsfond overfører alle eller deler av sine eiendeler til mottakerfondet i bytte mot andeler, framgangsmåten for vurdering og revisjon av slike bidrag i naturalier og hvilken rolle tilføringsfondets depotmottaker skal ha i denne prosessen.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

AVSNITT 6

Forpliktelser og vedkommende myndigheter

Artikkel 65

1. Tilføringsfondet skal effektivt overvåke mottakerfondets virksomhet. I utøvelsen av denne oppgaven kan tilføringsfondet støtte seg til opplysninger og dokumenter mottatt fra mottakerfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap, depotmottaker og revisor, med mindre det er grunn til å betvile deres nøyaktighet.

2. Dersom tilføringsfondet, dets forvaltningsselskap eller annen person som opptre på vegne av enten tilføringsfondet eller tilføringsfondets forvaltningsselskap, i forbindelse med en investering i andeler i mottakerfondet mottar et distribusjonshonorar, en provisjon eller en annen monetær ytelse, skal honoraret, provisjonen eller den monetære ytelsen innbetales til tilføringsfondets eiendeler.

Artikkel 66

1. Mottakerfondet skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om identiteten til ethvert tilføringsfond som investerer i dets andeler. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i forskjellige medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat om disse investeringene.

2. Mottakerfondet skal ikke kreve tegnings- eller innløsningsgebyrer for tilføringsfondets investeringer i dets andeler eller for avhending av andeler.

3. Mottakerfondet skal sikre at alle opplysninger som kreves i samsvar med dette direktiv, annen fellesskapsrett, gjeldende nasjonal lovgivning, fondsreglene eller tilføringsfondets stiftelsesdokumenter, er tilgjengelig til rett tid for tilføringsfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap samt for vedkommende myndigheter og tilføringsfondets depotmottaker og revisor.

Artikkel 67

1. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i samme medlemsstat, skal vedkommende myndigheter umiddelbart underrette tilføringsfondet om eventuelle vedtak, tiltak, tilfeller av manglende overholdelse av vilkårene i dette kapittel eller opplysninger innrapportert i henhold til artikkel 106 nr. 1 som gjelder mottakerfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap, depotmottaker eller revisor.

2. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i forskjellige medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat om eventuelle vedtak, tiltak, tilfeller av manglende overholdelse av vilkårene i dette kapittel eller opplysninger innrapportert i henhold til artikkel 106 nr. 1 som gjelder mottakerfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap, depotmottaker eller revisor. Vedkommende myndighet i tilføringsfondets hjemstat skal deretter umiddelbart underrette tilføringsfondet.

KAPITTEL IX

FORPLIKTELSER MED HENSYN TIL OPPLYSNINGER TIL INVESTORENE

AVSNITT 1

Offentliggjøring av prospekt og periodiske rapporter

Artikkel 68

1. Et investeringsselskap og et forvaltningsselskap, for hvert enkelt investeringsfond det forvalter, skal offentliggjøre

- a) et prospekt,
- b) en årsberetning for hvert regnskapsår og
- c) en halvårsberetning som omfatter de seks første månedene av regnskapsåret.

2. Års- og halvårsberetningene skal offentliggjøres innen følgende frister, regnet fra utløpet av det tidsrom de omhandler:

- a) fire måneder når det gjelder årsberetningen,
- b) to måneder når det gjelder halvårsberetningen.

Artikkel 69

1. Prospektet skal inneholde de opplysninger som er nødvendige for at investorene skal kunne foreta en velfundert bedømmelse av den investeringen som foreslås, og særlig den risiko som knytter seg til investeringen.

Prospektet skal inneholde en tydelig og lettfattelig forklaring av fondets risikoprofil, uavhengig av hvilke instrumenter det investeres i.

2. Prospektet skal inneholde minst de opplysninger som er fastsatt i oversikt A i vedlegg I, med mindre disse opplysningene foreligger i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene som i samsvar med artikkel 71 nr. 1 skal være vedlagt prospektet.

3. Årsberetningen skal inneholde en balanse eller en oversikt over eiendeler og forpliktelser, en spesifisert redegjørelse for inntekter og utgifter i regnskapsåret, en virksomhetsberetning for regnskapsåret samt øvrige opplysninger som er fastsatt i oversikt B i vedlegg I, så vel som enhver opplysning av betydning som setter investorene i stand til å foreta en velfundert bedømmelse av utviklingen i investeringsforetakets virksomhet og av dets resultater.

4. Halvårsberetningen skal inneholde minst de opplysninger som er fastsatt i avsnitt I–IV i oversikt B i vedlegg I. Dersom et investeringsforetak har utbetalt eller foreslår å utbetale foreløpig utbytte, skal talloppgavene angi resultatet etter skatt for vedkommende halvår og det foreløpige utbytte som er utbetalt eller foreslås utbetalt.

Artikkel 70

1. Prospektet skal angi hvilke kategorier eiendeler et investeringsforetak har godkjenning til å investere i. Det skal angi om transaksjoner med finansielle derivater er tillatt. I så fall skal det på framtreddende plass i prospektet gjøres oppmerksom på hvorvidt disse transaksjonene kan foretas for sikringsformål eller for å oppfylle investeringsmål, og hvordan bruken av finansielle derivater eventuelt kan påvirke risikoprofilen.

2. Dersom et investeringsforetak hovedsakelig investerer i en annen kategori eiendeler i artikkel 50 enn omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter eller etterligner en aksje- eller obligasjonsindeks i samsvar med artikkel 53, skal det i sitt prospekt og om nødvendig i markedsføringsmateriellet på framtreddende plass gjøre oppmerksom på investeringspolitikken.

3. Dersom netto andelsverdier i et investeringsforetak kan forventes å ha høy volatilitet som følge av porteføljens sammensetning eller porteføljeforvaltningsmetodene som benyttes, skal det i sitt prospekt og om nødvendig i markedsføringsmateriellet på framtreddende plass gjøre oppmerksom på dette.

4. På anmodning fra en investor skal forvaltningsselskapet også gi ytterligere opplysninger om de mengdebegrensninger som gjelder for investeringsforetakets risikohåndtering, om de metoder som er valgt for dette formål, og om den seneste utviklingen i de viktigste risikoene og avkastningen for instrumentkategoriene.

Artikkel 71

1. Fondsreglene eller investeringsforetakets stiftelsesdokumenter skal utgjøre en integrert del av prospektet og være vedlagt dette.

2. Dokumentene nevnt i nr. 1 behøver imidlertid ikke være vedlagt prospektet dersom investoren blir informert om at han på forespørsel kan få dem tilsendt eller få opplyst hvor han kan lese dem i de medlemsstater der andelene markedsføres.

Artikkel 72

De sentrale delene av prospektet skal holdes à jour.

Artikkel 73

Regnskapsopplysningene i årsberetningene skal revideres av én eller flere personer som i henhold til lov er godkjent til å foreta revisjon av regnskaper i samsvar med direktiv 2006/43/EF. Revisors beretning med eventuelle forbehold skal i sin helhet gjengis i årsberetningen.

Artikkel 74

Investeringsforetaket skal oversende prospektet og eventuelle endringer i det samt års- og halvårsberetningene til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat. Investeringsforetaket skal på anmodning legge denne dokumentasjonen fram for vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat.

Artikkel 75

1. Prospektet og de sist offentliggjorte års- og halvårsberetningene skal kostnadsfritt utleveres til investorer som ber om det.

2. Prospektet kan legges fram i et varig medium eller på et nettsted. En papirkopi skal kostnadsfritt utleveres til investorer som ber om det.

3. Års- og halvårsberetningene skal stilles til rådighet for investorer på den måten som er angitt i prospektet og i nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78. En papirkopi av års- og halvårsberetningene skal kostnadsfritt utleveres til investorer som ber om det.

4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter hvilke særlige vilkår som må være oppfylt når prospektet legges fram i et annet varig medium enn papir eller på et nettsted, som ikke utgjør et varig medium.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

AVSNITT 2

Offentliggjøring av andre opplysninger

Artikkel 76

Investeringsforetaket skal på passende måte offentliggjøre utstedelses-, salgs-, gjenkjøps- eller innløsningskurs på sine andeler hver gang det utsteder, selger, kjøper tilbake eller innløser dem og minst to ganger per måned.

Vedkommende myndigheter kan imidlertid gi et investeringsforetak tillatelse til å foreta slik offentliggjøring bare én gang per måned dersom dette ikke skader andelseiernes interesser.

Artikkel 77

Alt markedsføringsmateriell til investorer skal klart framstå som dette. Det skal være rettvise, klart og ikke villedende. Særlig skal markedsføringsmateriell med et tilbud om å kjøpe andeler i et investeringsforetak og som inneholder særskilt informasjon om investeringsforetaket, ikke inneholde påstander som er i strid med eller minsker betydningen av opplysningene i prospektet og nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78. Det skal angi at det foreligger et prospekt, og at nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78 er tilgjengelig. Det skal også angi hvor og på hvilket språk investorer eller potensielle investorer kan skaffe til veie denne dokumentasjonen, eller hvordan de kan få tilgang til den.

*AVSNITT 3***Nøkkelinformasjon***Artikkel 78*

1. Medlemsstatene skal kreve at et investeringselskap og et forvaltningsselskap, for hvert investeringsfond det forvalter, utarbeider et kort dokument som inneholder nøkkelinformasjon for investorer. Dokumentet skal i dette direktiv omtales som «nøkkelinformasjon». Begrepet «nøkkelinformasjon» skal klart angis på dokumentet på ett av språkene omhandlet i artikkel 94 nr. 1 bokstav b).

2. Nøkkelinformasjonen skal inneholde hensiktsmessige opplysninger om det berørte investeringsforetakets vesentligste særtrekk, som skal formidles til investorene slik at de kan forventes å forstå investeringenes art og de risikoer som er forbundet med investeringsproduktet de tilbys, og dermed kunne ta velfunderte investeringsbeslutninger.

3. Nøkkelinformasjonen skal gi opplysninger om følgende vesentlige aspekter ved det berørte investeringsforetaket:

- a) identifisering av investeringsforetaket,
- b) en kort beskrivelse av dets investeringsmål og investeringspolitikk,
- c) presentasjon av tidligere resultater eller eventuelt resultatscenarioer,
- d) kostnader og gebyrer, og
- e) risiko- og avkastningsprofiler for investeringen, herunder hensiktsmessig veiledning og advarsler knyttet til risikoene forbundet med investeringer i det aktuelle investeringsforetaket.

Investoren skal ha mulighet til å forstå disse vesentlige aspektene uten å bli henvist til andre dokumenter.

4. Nøkkelinformasjonen skal klart angi hvor og hvordan ytterligere informasjon om den foreslåtte investeringen kan innhentes, herunder, men ikke begrenset til, hvor og hvordan prospektet og års- og halvårsberetningene når som helst og på anmodning kan skaffes til veie kostnadsfritt, og på hvilket språk slike opplysninger er tilgjengelige for investorene.

5. Nøkkelinformasjonen skal være skrevet på en klar og konsis måte og på et ikke-teknisk språk. Den skal være satt opp i et vanlig format, muliggjøre sammenligning og presenteres på en måte som småinvestorer sannsynligvis vil forstå.

6. Nøkkelinformasjonen skal benyttes uten endringer eller tillegg, med unntak av oversettelse, i alle medlemsstater der investeringsforetaket har meldt markedsføring av sine andeler i samsvar med artikkel 93.

7. Kommisjonen skal vedta gjennomføringstiltak som fastsetter følgende:

- a) detaljert og uttømmende innhold i nøkkelinformasjonen som skal formidles til investorene, som omhandlet i nr. 2, 3 og 4,
- b) detaljert og uttømmende innhold i nøkkelinformasjonen som skal formidles til investorene i følgende særtilfeller:
 - i) for investeringsforetak med forskjellige investeringsavdelinger, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for en bestemt investeringsavdeling, herunder en beskrivelse av hvordan man bytter investeringsavdeling og kostnadene knyttet til dette,
 - ii) for investeringsforetak som tilbyr forskjellige aksjeklasser, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for en bestemt aksjeklasse,
 - iii) for fond i fond-strukturer, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for et investeringsforetak som selv investerer i andre investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering, som omhandlet i artikkel 50 nr. 1 bokstav e),
 - iv) for mottakerfond/tilføringsfond-strukturer, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for et tilføringsfond, og
 - v) for strukturerte, kapitalbeskyttede og andre tilsvarende investeringsforetak, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer når det gjelder disse investeringsforetakenes særtrekk, og
- c) nærmere opplysninger om formatet på og presentasjonen av den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorene, som omhandlet i nr. 5.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 79

1. Nøkkelinformasjonen skal utgjøre informasjonen forut for avtaleinngåelse. Den skal være rettvise, klar og ikke villedende. Den skal være i overensstemmelse med de relevante delene av prospektet.

2. Medlemsstatene skal sikre at en person ikke pådrar seg erstatningsansvar utelukkende på grunnlag av nøkkelinformasjonen, herunder oversettelser av denne, med mindre den er villedende, unøyaktig eller i uoverensstemmelse med de relevante delene av prospektet. Nøkkelinformasjonen skal inneholde en klar advarsel om dette.

Artikkel 80

1. Medlemsstatene skal kreve at et investeringselskap og et forvaltningsselskap, for hvert investeringsfond det forvalter, som selger andeler i investeringsforetak direkte eller gjennom en annen fysisk eller juridisk person som opptrer på dets vegne og på dets fulle og uforbeholdne ansvar, formidler nøkkelinformasjon om slike investeringsforetak til investorene i god tid før de innbyr til tegning av andeler i slike investeringsforetak.

2. Medlemsstatene skal kreve at et investeringselskap og et forvaltningsselskap, for hvert investeringsfond det forvalter, som ikke selger andeler i investeringsforetak direkte eller gjennom en fysisk eller juridisk person som opptrer på dets vegne og på dets fulle og uforbeholdne ansvar overfor investorene, på anmodning formidler nøkkelinformasjon til produsenter og mellommenn som selger eller gir råd til investorer om mulige investeringer i slike investeringsforetak eller i produkter som tilbyr engasjement i slike investeringsforetak. Medlemsstatene skal kreve at mellommenn som selger eller gir råd til investorer om mulige investeringer i investeringsforetak, formidler nøkkelinformasjon til sine kunder eller potensielle kunder.

3. Nøkkelinformasjonen skal formidles kostnadsfritt til investorene.

Artikkel 81

1. Medlemsstatene skal tillate at investeringselskaper og forvaltningsselskaper, for hvert investeringsfond de forvalter, formidler nøkkelinformasjon i et varig medium eller på et nettsted. En papirkopi skal kostnadsfritt utleveres til investorer som ber om det.

I tillegg skal en ajourført versjon av nøkkelinformasjonen gjøres tilgjengelig på investeringselskapets eller forvaltningsselskapets nettsted.

2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter hvilke særlige vilkår som må være oppfylt når nøkkelinformasjonen legges fram i et annet varig medium enn papir eller på et nettsted, som ikke utgjør et varig medium.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 82

1. Investeringsforetak skal sende sin nøkkelinformasjon med eventuelle endringer til vedkommende myndigheter i sin hjemstat.

2. De sentrale delene av nøkkelinformasjonen skal holdes å jour.

KAPITTEL X

**INVESTERINGSFORETAKENES ALMINNELIGE
PLIKTER***Artikkel 83*

1. Lån kan ikke opptas av

a) et investeringselskap,

b) et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et investeringsfond.

Et investeringsforetak kan imidlertid erverve utenlandsk valuta ved hjelp av byttelån.

2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene gi investeringsforetak tillatelse til å oppta lån, forutsatt at slike lån

a) er midlertidige og representerer

– inntil 10 % av selskapets eiendeler dersom det er et investeringselskap, eller

– inntil 10 % av fondets verdi dersom det er et investeringsfond,

b) muliggjør erverv av fast eiendom som er absolutt nødvendig for virksomhetens direkte drift, og, når det gjelder et investeringselskap, utgjør høyst 10 % av dets eiendeler.

I de tilfeller der et investeringsforetak har tillatelse til å oppta lån i henhold til bokstav a) og b), skal disse lånene til sammen ikke overstige 15 % av dets eiendeler.

Artikkel 84

1. Et investeringsforetak skal kjøpe tilbake eller innløse sine andeler på anmodning fra en andelseier.

2. Som unntak fra nr. 1 kan

a) et investeringsforetak i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning, fondsreglene eller investeringselskapets stiftelsesdokumenter midlertidig utsette gjenkjøp eller innløsning av sine andeler,

b) investeringsforetakets hjemstat gi sine vedkommende myndigheter tillatelse til å kreve utsettelse av gjenkjøp eller innløsning av andeler i andelseiernes eller offentlighetens interesse.

Den midlertidige utsettelsen omhandlet i første ledd bokstav a) skal bare tillates i ekstraordinære tilfeller der omstendighetene krever det, og dersom utsettelsen er berettiget med hensyn til andelseiernes interesser.

3. I tilfelle av en midlertidig utsettelse i henhold til nr. 2 bokstav a) skal investeringsforetaket uten opphold gjøre sin beslutning kjent for vedkommende myndigheter i hjemstaten og vedkommende myndigheter i alle andre medlemsstater der det markedsfører sine andeler.

Artikkel 85

Reglene for verdivurdering av eiendeler og reglene for beregning av salgs- eller utstedelseskurs og gjenkjøps- eller innløsningskurs for andelene i et investeringsforetak skal fastsettes i gjeldende nasjonal lovgivning, fondsreglene eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Artikkel 86

Utdeling eller reinvestering av et investeringsforetaks utbytte skal foretas i samsvar med loven og fondsreglene eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Artikkel 87

Det kan ikke utstedes andeler i et investeringsforetak uten at et beløp tilsvarende netto utstedelseskurs blir tilført investeringsforetakets eiendeler innen vanlige frister. Dette skal ikke være til hinder for at det blir utdelt bonusandeler.

Artikkel 88

1. Med forbehold for anvendelsen av artikkel 50 og 51 kan følgende verken yte lån eller være garantist på vegne av tredjemann:

- a) et investeringsselskap
- b) et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et investeringsfond.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at slike foretak erverver omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 50 nr. 1 bokstav e), g) og h) som ikke er fullt innbetalt.

Artikkel 89

Omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 50 nr. 1 bokstav e), g) og h) kan ikke selges uten dekning av

- a) et investeringsselskap,

- b) et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et investeringsfond.

Artikkel 90

Loven i investeringsforetakets hjemstat eller fondsreglene skal angi hvilke vederlag og utgifter et forvaltningsselskap kan belaste et investeringsfond, og hvordan disse vederlagene skal beregnes.

Loven eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal angi hva slags kostnader selskapet skal bære.

KAPITTEL XI

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INVESTERINGSFORETAK SOM MARKEDSFØRER SINE ANDELER I ANDRE MEDLEMSSTATER ENN DEN DE ER OPPRETTET I

Artikkel 91

1. Investeringsforetakenes vertsstater skal sikre at investeringsforetakene etter melding i samsvar med artikkel 93 kan markedsføre sine andeler på deres territorier.

2. Investeringsforetakenes vertsstater skal ikke pålegge investeringsforetak omhandlet i nr. 1 ytterligere krav eller administrative framgangsmåter med hensyn til området dette direktiv omhandler.

3. Medlemsstatene skal sikre at fullstendige opplysninger om de lover og forskrifter som ikke hører inn under området dette direktiv omhandler, men som er særlig relevante for ordninger for markedsføring på deres territorium av andeler i investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat, er lett tilgjengelig fra andre steder og via elektroniske midler. Medlemsstatene skal sikre at slik informasjon er tilgjengelig på minst ett av de språk som er vanlig i internasjonale finansmarkeder, og at den er klar, entydig og ajourført.

4. I dette kapittel skal et investeringsforetak også anses å omfatte investeringsavdelinger i investeringsforetaket.

Artikkel 92

Investeringsforetakene skal i samsvar med de lover og forskrifter som gjelder i den medlemsstat der deres andeler markedsføres, treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det i vedkommende medlemsstat finnes ordninger for utbetaling til andelseiere, gjenkjøp eller innløsning av andeler og formidling av den informasjon som investeringsforetaket er pålagt å legge fram.

Artikkel 93

1. Dersom et investeringsforetak har til hensikt å markedsføre sine andeler i en annen medlemsstat enn hjemstaten, skal det først sende en melding til vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette.

Meldingen skal inneholde opplysninger om hvilke ordninger som er iverksatt for markedsføring av investeringsforetakets andeler i vertsstaten, herunder eventuelt med hensyn til aksjeklasser. Innenfor rammen av artikkel 16 nr. 1 skal det opplyses om investeringsforetaket markedsføres av investeringsforetakets forvaltningsselskap.

2. Meldingen omhandlet i nr. 1 fra investeringsforetaket skal ledsages av siste utgave av følgende:

- a) investeringsforetakets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, dets prospekt og, der det er relevant, siste årsberetning samt en eventuell påfølgende halvårsberetning, oversatt i samsvar med bestemmelsene i artikkel 94 nr. 1 bokstav c) og d), og
- b) nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78, oversatt i samsvar med artikkel 94 nr. 1 bokstav b) og d).

3. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal bekrefte at dokumentasjonen som investeringsforetaket legger fram i samsvar med nr. 1 og 2, er fullstendig.

Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal senest 10 virkedager etter mottak av meldingen oversende den fullstendige dokumentasjonen omhandlet i nr. 1 og 2 til vedkommende myndigheter i den medlemsstat der investeringsforetaket har til hensikt å markedsføre sine andeler, ledsaget av den fullstendige dokumentasjonen fastsatt i nr. 2. Vedlagt dokumentasjonen skal det følge en bekreftelse på at investeringsforetaket oppfyller vilkårene som pålegges ved dette direktiv.

Når dokumentasjonen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat umiddelbart underrette investeringsforetaket om dette. Investeringsforetaket skal ha tilgang til markedet i vertsstaten fra og med datoen for denne underretningen.

4. Medlemsstatene skal sikre at meldingen omhandlet i nr. 1 og bekreftelsen omhandlet i nr. 3 foreligger på ett av de språk som er vanlig i internasjonale finanskreter, med mindre investeringsforetakets hjemstat og vertsstat samtykker i at meldingen og bekreftelsen legges fram på et språk som er offisielt i begge medlemsstater.

5. Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk overføring og arkivering av dokumentene omhandlet i nr. 3.

6. Når det gjelder framgangsmåten for melding fastsatt i denne artikkel, skal vedkommende myndigheter i den medlemsstat der investeringsforetaket har til hensikt å markedsføre sine andeler, ikke kreve ytterligere dokumentasjon, bekreftelser eller opplysninger enn de som er fastsatt i denne artikkel.

7. Investeringsforetakets hjemstat skal sikre at vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat med elektronisk midler har tilgang til dokumentene omhandlet i nr. 2 og eventuelle oversettelser av disse. Den skal sikre at investeringsforetaket holder denne dokumentasjonen og

oversettelsene à jour. Investeringsforetaket skal melde fra om eventuelle endringer i dokumentene omhandlet i nr. 2 til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat og angi hvor disse dokumentene kan skaffes til veie elektronisk.

8. Dersom det foretas en endring i opplysningene om ordningene for markedsføring som angitt i meldingen i samsvar med nr. 1, eller en endring med hensyn til hvilke aksjeklasser som skal markedsføres, skal investeringsforetaket sende vedkommende myndigheter i vertsstaten skriftlig melding om dette før endringen gjennomføres.

Artikkel 94

1. Dersom et investeringsforetak markedsfører sine andeler i en vertsstat, skal investorene på vedkommende medlemsstats territorium gis alle de opplysninger og dokumenter som investeringsforetaket i samsvar med kapittel IX er pliktig til å gi investorene i sin hjemstat.

Disse opplysningene og dokumentene skal gis investorene i samsvar med følgende bestemmelser:

- a) uten at dette berører bestemmelsene i kapittel IX, skal slike opplysninger og dokumenter gis til investorene på den måten som er fastsatt i lover eller forskrifter i investeringsforetakets vertsstat,
- b) nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78 skal oversettes til det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i investeringsforetakets vertsstat eller til et språk som vertsstatens vedkommende myndigheter har godkjent,
- c) opplysningene eller dokumentene, med unntak av nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78, skal etter investeringsforetakets valg oversettes til det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i investeringsforetakets vertsstat, til et språk som vertsstatens vedkommende myndigheter har godkjent, eller til et språk som er vanlig i internasjonale finanskreter, og
- d) investeringsforetaket skal ha ansvar for å få oversatt opplysningene eller dokumentene omhandlet i bokstav b) og c), og oversettelsene skal være en nøyaktig gjengivelse av innholdet i originalen.

2. Kravene fastsatt i nr. 1 skal også gjelde for eventuelle endringer i opplysningene eller dokumentene omhandlet i samme nummer.

3. Hvor ofte utstedelses-, salgs-, gjenkjøps- eller innløsningskurs for andeler i investeringsforetak offentliggjøres i samsvar med artikkel 76, skal være underlagt lover og forskrifter i investeringsforetakets hjemstat.

Artikkel 95

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter

- a) omfanget av opplysningene omhandlet i artikkel 91 nr. 3,
- b) hvordan det skal tilrettelegges for tilgang for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat til opplysningene eller dokumentene som er omhandlet i artikkel 93 nr. 1, 2 og 3, i samsvar med artikkel 93 nr. 7.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

2. Kommisjonen kan også vedta gjennomføringstiltak som fastsetter

- a) utformingen av og innholdet i en standardmodell for melding som skal benyttes av investeringsforetakene ved meldingen omhandlet i artikkel 93 nr. 1, herunder en angivelse av hvilket dokument oversettelsen gjelder,
- b) utformingen av og innholdet i en standardmodell for bekreftelse som skal benyttes av medlemsstatenes vedkommende myndigheter ved bekreftelsen omhandlet i artikkel 93 nr. 3,
- c) framgangsmåten for utveksling av opplysninger og bruk av elektronisk kommunikasjon mellom vedkommende myndigheter ved meldinger i henhold til bestemmelsene i artikkel 93.

Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite som omhandlet i artikkel 112 nr. 3.

Artikkel 96

I forbindelse med sin virksomhet kan investeringsforetakene benytte den samme betegnelse på sin juridiske form i vertsstaten som den de benytter i hjemstaten, f.eks. «investeringsselskap» eller «investeringsfond».

KAPITTEL XII

BESTEMMELSER MED HENSYN TIL MYNDIGHETER MED ANSVAR FOR GODKJENNING OG TILSYN

Artikkel 97

1. Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndigheter som skal utføre de oppgaver som er omhandlet i dette direktiv. De skal underrette Kommisjonen om dette og eventuelt angi hvordan oppgavene er fordelt.

2. De vedkommende myndigheter skal være offentlige myndigheter eller organer utpekt av offentlige myndigheter.

3. Myndighetene i investeringsforetakets hjemstat skal ha kompetanse til å føre tilsyn med investeringsforetaket, herunder eventuelt i henhold til artikkel 19. Myndighetene i investeringsforetakets vertsstat skal imidlertid ha kompetanse til å føre tilsyn med at de bestemmelser som faller utenfor området dette direktiv omhandler, overholdes, og at kravene som er fastsatt i artikkel 92 og 94, overholdes.

Artikkel 98

1. Vedkommende myndigheter skal gis all den tilsyns- og undersøkelsesmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. Slik myndighet skal utøves

- a) direkte,
- b) i samarbeid med andre myndigheter,

c) på vedkommende myndigheters ansvar gjennom delegering av oppgaver til andre enheter, eller

d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

2. I henhold til nr. 1 skal vedkommende myndigheter minst ha rett til å

- a) få tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta en kopi av dette,
- b) kreve opplysninger fra enhver person og om nødvendig innkalle og utspørre en person for å innhente opplysninger,
- c) foreta inspeksjoner på stedet,
- d) kreve opplysninger om telefon- og datatrafikk,
- e) kreve opphør av enhver praksis som strider mot de bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv,
- f) kreve frysing eller beslaglegging av eiendeler,
- g) kreve midlertidig forbud mot yrkesvirksomhet,
- h) kreve at godkjente investeringsselskaper, forvaltningsselskaper eller depotmottakere legger fram opplysninger,
- i) vedta enhver type tiltak for å sikre at investeringsselskaper, forvaltningsselskaper eller depotmottakere fortsetter å overholde kravene i dette direktiv,
- j) kreve utsettelse av utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av andeler i andelseiernes eller offentlighetens interesse,
- k) tilbakekalle godkjenningen gitt til et investeringsforetak, et forvaltningsselskap eller en depotmottaker,
- l) henvise saker til straffeforfølgning, og
- m) tillate revisorer eller sakkyndige å foreta kontroller eller undersøkelser.

Artikkel 99

1. Medlemsstatene skal fastsette reglene for tiltak og sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at disse reglene overholdes. Uten at det berører framgangsmåtene for tilbakekalling av godkjenning eller medlemsstatenes rett til å iverksette strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning sikre at det kan treffes egnede forvaltningsmessige tiltak eller iverksettes forvaltningsmessige sanksjoner mot ansvarlige personer når bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, ikke er blitt overholdt.

De fastsatte tiltakene og sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Uten at dette er til hinder for at det vedtas regler for tiltak og sanksjoner som skal gjelde for overtredelse av andre nasjonale bestemmelser vedtatt i samsvar med dette direktiv, skal medlemsstatene særlig fastsette virkningsfulle, forholdsmessige og avskrekkende tiltak og sanksjoner vedrørende plikten, i henhold til artikkel 78 nr. 5, til å legge fram nøkkelinformasjon på en måte som sannsynligvis vil bli forstått av småinvestorer.

3. Medlemsstatene skal tillate at vedkommende myndighet kan offentliggjøre alle tiltak eller sanksjoner som vil bli iverksatt ved overtredelse av bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro på finansmarkedene, være skadelig for investorenes interesser eller påføre de berørte partene uforholdsmessig stor skade.

Artikkel 100

1. Medlemsstatene skal sikre at effektive klage- og erstatningsordninger er på plass for minnelig løsning av forbrukertvister knyttet til investeringsforetakenes virksomhet, og eksisterende organer kan benyttes der det er hensiktsmessig.

2. Medlemsstatene skal sikre at lover eller forskrifter ikke hindrer organene nevnt i nr. 1 i å samarbeide effektivt for å løse tverrnasjonale tvister.

Artikkel 101

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide når det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv eller utøve den myndighet de har i henhold til dette direktiv eller nasjonal lovgivning.

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige forvaltningsmessige og organisatoriske tiltak for å legge forholdene til rette for samarbeidet omhandlet i dette nummer.

Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet for å fremme samarbeid, også i tilfeller der atferden som undersøkes, ikke utgjør en overtredelse av gjeldende bestemmelser i den berørte medlemsstaten.

2. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal umiddelbart utveksle de opplysninger som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine plikter i henhold til dette direktiv.

3. Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat har skjellig grunn til å mistenke at handlinger som er i strid med dette direktiv, utføres eller er blitt utført på en annen medlemsstats territorium av enheter som ikke er underlagt denne vedkommende myndighets tilsyn, skal den umiddelbart melde fra til vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten om dette med så konkrete opplysninger som mulig. De myndigheter som mottar meldingen, skal treffe hensiktsmessige tiltak og underrette vedkommende myndigheter som har gitt meldingen, om resultatet, og skal

også, i den grad det er mulig, underrette om viktige forhold i sakens videre utvikling. Dette nummer skal ikke berøre kompetansen til vedkommende myndigheter som melder fra.

4. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat kan anmode om at vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat samarbeider om tilsyn, kontroll på stedet eller en undersøkelse på sistnevntes territorium innenfor rammen av deres myndighet i henhold til dette direktiv. Dersom en vedkommende myndighet får en anmodning om en kontroll på stedet eller en undersøkelse, skal den

- a) selv foreta kontrollen eller undersøkelsen,
- b) tillate den anmodende myndighet å foreta kontrollen eller undersøkelsen, eller
- c) tillate revisorer eller sakkyndige å foreta kontrollen eller undersøkelsen.

5. Dersom kontrollen eller undersøkelsen utføres på en medlemsstats territorium av vedkommende myndighet i samme medlemsstat, kan vedkommende myndighet i medlemsstaten som har anmodet om samarbeid, be om at dens egne tjenestemenn bistår tjenestemennene som utfører kontrollen eller undersøkelsen. Det er imidlertid den medlemsstat på hvis territorium kontrollen eller undersøkelsen utføres, som har det overordnede ansvaret.

Dersom kontrollen eller undersøkelsen utføres på en medlemsstats territorium av vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, kan vedkommende myndighet i den medlemsstaten på hvis territorium kontrollen eller undersøkelsen utføres, be om at dens egne tjenestemenn bistår tjenestemennene som utfører kontrollen eller undersøkelsen.

6. Vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der kontrollen eller undersøkelsen utføres, kan bare nekte å utveksle opplysninger som fastsatt i nr. 2 eller å etterkomme en anmodning om å samarbeide om å utføre en undersøkelse eller kontroll på stedet som fastsatt i nr. 4 dersom

- a) undersøkelsen, kontrollen på stedet eller utvekslingen av opplysninger kan være til skade for medlemsstatens suverenitet, sikkerhet eller offentlige orden,
- b) det hos myndighetene i denne medlemsstaten allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller
- c) disse personene allerede har fått en endelig dom for de samme forholdene i denne medlemsstaten.

7. Vedkommende myndigheter skal underrette vedkommende myndigheter som har kommet med anmodningen, om eventuelle beslutninger truffet i henhold til nr. 6. Underretningen skal inneholde opplysninger om begrunnelsen for beslutningen.

8. Vedkommende myndigheter kan bringe saken inn for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn, opprettet ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF⁽¹⁾, i de tilfeller der en anmodning

- a) om å utveksle informasjon som fastsatt i artikkel 109, er avvist eller ikke har blitt etterkommet innen rimelig tid,
- b) om å utføre en undersøkelse eller kontroll på stedet som fastsatt i artikkel 110, er avvist eller ikke er blitt etterkommet innen rimelig tid, eller
- c) om tillatelse til at dens tjenestemenn bistår tjenestemenn fra vedkommende myndighet i den annen medlemsstat, er avvist eller ikke er blitt etterkommet innen rimelig tid.

9. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak for framgangsmåter for kontroller på stedet og undersøkelser.

Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé som omhandlet i artikkel 112 nr. 3.

Artikkel 102

1. Medlemsstatene skal fastsette at alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter, samt revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter, skal være underlagt taushetsplikt. Dette betyr at med forbehold for saker som omfattes av strafferetten, kan ingen fortrolige opplysninger som de måtte få i embets medfør, gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form slik at de enkelte investeringsforetak, forvaltningsselskaper og depotmottakere (foretak som medvirker i investeringsforetakets forretningsvirksomhet) ikke kan identifiseres.

Når et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, er blitt slått konkurs eller er under tvangsavvikling, kan likevel fortrolige opplysninger som ikke berører tredjemann som deltar i forsøk på å redde foretaket, gis videre i forbindelse med sivil- eller handelsrettslige saker.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter i medlemsstatene utveksler opplysninger i samsvar med dette direktiv eller annen fellesskapsrett som gjelder investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet. Disse opplysningene skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i nr. 1.

Vedkommende myndigheter som utveksler opplysninger med andre vedkommende myndigheter i henhold til dette direktiv, kan, når de oversender opplysningene, angi at de ikke skal gis videre uten deres uttrykkelige samtykke, og opplysningene skal i så fall utveksles bare for de formål disse myndighetene har gitt samtykke til.

3. Medlemsstatene kan inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med vedkommende myndigheter i tredjestater eller med myndigheter eller organer i tredjestater, som fastsatt i denne artikkels nr. 5 og artikkel 103 nr. 1, bare dersom de opplysninger som gis videre, omfattes av garantier om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i denne artikkel. Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for nevnte myndigheter eller organer i utførelsen av deres tilsynsoppgaver.

Når opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de gis videre bare med uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

4. Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 1 eller 2, kan bruke dem bare i embets medfør

- a) til å kontrollere at vilkårene for adgang til å starte virksomhet som investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, er oppfylt, og til å lette tilsynet med utøvelse av slik virksomhet, administrasjons- og regnskapsprosedyrer og internkontroll,

- b) til å ilegge sanksjoner,

- c) i en forvaltningsklage på et vedtak gjort av vedkommende myndighet, og

- d) i saker brakt inn for domstolene i samsvar med artikkel 107 nr. 2.

5. Nr. 1 og 4 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen en medlemsstat og mellom medlemsstater dersom slik utveksling skjer mellom vedkommende myndighet og

- a) myndigheter med ansvar for offentlig tilsyn med kredittinstitusjoner, foretak for investering, forsikringsforetak eller andre finansinstitusjoner, eller myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,

- b) organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av investeringsforetak og foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, eller organer som medvirker i liknende framgangsmåter, eller

- c) personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, kredittinstitusjoner, foretak for investering og andre finansinstitusjoner.

Nr. 1 og 4 skal særlig ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter som er angitt over, kan utføre sine tilsynsoppgaver, eller for at de opplysninger som er nødvendige for utførelsen av deres oppgaver, gis videre til organer som forvalter erstatningsordninger.

Opplysninger som utveksles i henhold til første ledd, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i nr. 1.

⁽¹⁾ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

Artikkel 103

1. Uten hensyn til artikkel 102 nr. 1–4 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og

- a) myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, eller organer som medvirker i liknende framgangsmåter,
- b) myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med personer som har ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, kredittinstitusjoner, verdipapirforetak og andre finansinstitusjoner.

2. Medlemsstater som benytter seg av unntaket omhandlet i nr. 1, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) opplysningene skal brukes til å utføre tilsynsoppgaven omhandlet i nr. 1,
- b) opplysninger som mottas, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 102 nr. 1, og
- c) dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de gis videre bare med uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter som kan motta opplysninger i henhold til nr. 1.

4. Uten hensyn til artikkel 102 nr. 1–4 kan medlemsstatene, for å styrke finanssystemets stabilitet og integritet, gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som etter lovgivningen har ansvar for å avdekke og undersøke overtredelser av selskapsretten.

5. Medlemsstater som benytter seg av unntaket omhandlet i nr. 4, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) opplysningene skal brukes for å utføre oppgaven omhandlet i nr. 4,
- b) opplysninger som mottas, er underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 102 nr. 1, og
- c) dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de gis videre bare med uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Med hensyn til bokstav c) skal myndighetene eller organene som er nevnt i nr. 4, underrette vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, om navnene på og nøyaktig ansvarsområde for de personer som opplysningene skal sendes til.

6. Dersom en medlemsstats myndigheter eller organer omhandlet i nr. 4 i utførelsen av sine oppgaver med å avdekke eller undersøke overtredelser innhenter bistand fra personer som ikke er ansatt i offentlig sektor, men som på grunn av sin særskilte kompetanse utnevnes for dette formål, kan adgangen til utveksling av opplysninger omhandlet i nr. 4 utvides til disse personene på vilkårene fastsatt i nr. 5.

7. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om navnet på de myndigheter eller organer som kan motta opplysninger i henhold til nr. 4.

Artikkel 104

1. Artikkel 102 og 103 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndighet gir videre til sentralbanker og andre organer med liknende funksjon i egenskap av monetære myndigheter opplysninger i forbindelse med utførelsen av deres oppgaver, og de skal heller ikke være til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre til vedkommende myndigheter de opplysninger de behøver for formålene i artikkel 102 nr. 4. Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 102 nr. 1.

2. Artikkel 102 og 103 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter gir videre opplysningene omhandlet i artikkel 102 nr. 1–4 til en klareringsentral eller et liknende organ godkjent i henhold til nasjonal lovgivning for avregnings- eller oppgjørstjenester på et av medlemsstatens markeder dersom de mener det er nødvendig for å sikre at disse organene virker tilfredsstillende i forbindelse med en markedsdeltakers mislighold eller potensielle mislighold.

Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 102 nr. 1.

Medlemsstatene skal imidlertid påse at opplysninger som er mottatt i henhold til artikkel 102 nr. 2, ikke gis videre i de tilfeller som det vises til i første ledd, med mindre vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, uttrykkelig har gitt sitt samtykke.

3. Uten hensyn til artikkel 102 nr. 1 og 4 kan medlemsstatene i henhold til lovbestemmelser tillate at visse opplysninger gis videre til andre avdelinger i deres sentraladministrasjoner med ansvar for lovgivning om tilsyn med investeringsforetak og foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, foretak for investering og forsikringsforetak, og til kontrollører som handler på vegne av disse avdelingene.

Slike opplysninger kan imidlertid bare gis videre når det er nødvendig av hensyn til tilsynet.

Medlemsstatene skal likevel fastsette at opplysninger som er mottatt i henhold til artikkel 102 nr. 2 og 5, aldri kan gis videre i de tilfeller som det vises til i dette nummer, uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som ga opplysningene.

Artikkel 105

Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak knyttet til framgangsmåtene for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter.

Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé som omhandlet i artikkel 112 nr. 3.

Artikkel 106

1. Medlemsstatene skal minst fastsette at enhver person som er godkjent i henhold til direktiv 2006/43/EF, og som i et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, utfører den lovfestede revisjon nevnt i artikkel 51 i direktiv 78/660/EØF, i artikkel 37 i direktiv 83/349/EØF eller i artikkel 73 i dette direktiv eller enhver annen lovfestet oppgave, skal ha plikt til straks å melde til vedkommende myndigheter alle forhold eller beslutninger som gjelder foretaket og som vedkommende person har fått kjennskap til i forbindelse med utførelsen av sin oppgave, og som kan

- a) være en vesentlig overtredelse av de lover eller forskrifter som fastlegger vilkårene for godkjenning, eller som særskilt omhandler utøvelse av virksomheten som investeringsforetak eller foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet,
- b) skade den fortsatte drift av investeringsforetaket eller foretaket som medvirker i dets forretningsvirksomhet, eller
- c) medføre at regnskapene ikke godkjennes, eller at det tas forbehold.

Denne person har plikt til å melde fra om forhold og beslutninger vedkommende har fått kjennskap til i forbindelse med utførelsen av oppgaven nevnt i bokstav a) i et foretak som gjennom en kontroll har nære forbindelser til investeringsforetaket eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, der personen utfører nevnte oppgave.

2. Dersom personer som er godkjent i henhold til direktiv 2006/43/EF, i god tro gir videre opplysninger om forhold eller beslutninger nevnt i nr. 1 til vedkommende myndigheter, skal dette ikke anses som et brudd på taushetsplikten i henhold til avtale eller i henhold til lover eller forskrifter, og skal ikke medføre noen form for ansvar for disse personer.

Artikkel 107

1. Vedkommende myndigheter skal skriftlig begrunne enhver beslutning om å avslå en søknad om godkjenning eller enhver beslutning med negativt utfall som treffes i henhold til de generelle tiltak som er vedtatt i samsvar med dette direktiv, og skal meddele søkeren denne begrunnelse.

2. Medlemsstatene skal fastsette at beslutninger truffet i henhold til lover eller forskrifter som er vedtatt i samsvar med dette direktiv, er behørig begrunnet og kan prøves for domstolene, også dersom det ikke er truffet en beslutning innen seks måneder etter at det er innlevert en søknad om godkjenning som inneholder alle de opplysninger som kreves.

3. Medlemsstatene skal fastsette at ett eller flere av følgende organer, som fastsatt i nasjonal lovgivning, i forbrukernes interesse og i samsvar med nasjonal lovgivning kan bringe saken inn for domstolen eller vedkommende forvaltningsmyndighet for å sikre at nasjonale gjennomføringsbestemmelser for dette direktiv anvendes:

- a) offentlige organer eller deres representanter,
- b) forbrukerorganisasjoner som har en berettiget interesse i å verne forbrukerne, eller
- c) yrkesorganisasjoner som har en berettiget interesse i å beskytte sine medlemmer.

Artikkel 108

1. Bare myndighetene i investeringsforetakets hjemstat kan treffe tiltak overfor investeringsforetaket dersom det overtrer lover eller forskrifter eller bestemmelser fastsatt i fondsregler eller i investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Myndighetene i investeringsforetakets vertsstat kan likevel treffe tiltak overfor investeringsforetaket dersom det overtrer gjeldende lover og forskrifter i vertsstaten som faller utenfor dette direktivs virkeområde eller kravene fastsatt i artikkel 92 og 94.

2. Myndighetene i investeringsforetakets hjemstat skal umiddelbart underrette myndighetene i investeringsforetakets vertsstater og, dersom investeringsforetakets forvaltningsselskap er opprettet i en annen medlemsstat, vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om enhver beslutning om tilbakekalling av en godkjenning, ethvert annet tiltak av alvorlig art som treffes overfor investeringsforetaket, og enhver utsettelse av utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av dets andeler som det pålegges.

3. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat eller i investeringsforetakets hjemstat kan treffe tiltak overfor forvaltningsselskapet dersom det overtrer regler som hører inn under deres respektive ansvarsområde.

4. Dersom vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat har klare og påviselige grunner til å tro at et investeringsforetak hvis andeler markedsføres på vedkommende medlemsstats territorium, ikke oppfyller de forpliktelser som følger av bestemmelser som er vedtatt i henhold til dette direktiv, som ikke gir fullmakter til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat, skal de oversende sine funn til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, som skal treffe hensiktsmessige tiltak.

5. Dersom investeringsforetaket, til tross for tiltakene truffet av vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, eller fordi disse tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller investeringsforetakets hjemstat unnlater å handle innen rimelig tid, fortsetter å opptre på en måte som klart er i strid med interessene til investorene i investeringsforetakets vertsstat, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat som en konsekvens kunne utføre ett av følgende:

- a) etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, treffe alle de hensiktsmessige tiltak som er nødvendige for å verne investorene, herunder ha mulighet til å hindre det berørte investeringsforetaket i å markedsføre sine andeler ytterligere på vertsstatens territorium, eller
- b) om nødvendig bringe saken inn for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn.

Kommisjonen skal uten opphold underrettes om eventuelle tiltak som treffes i henhold til første ledd bokstav a).

6. Medlemsstatene skal sikre at det på deres territorium er rettslig mulig å forkynne de dokumenter som er nødvendige for å treffe de tiltak som et investeringsforetaks vertsstat kan iverksette overfor et investeringsforetak i henhold til nr. 2-5.

Artikkel 109

1. Dersom et forvaltningsselskap gjennom å yte tjenester eller gjennom å opprette filialer utøver virksomhet i én eller flere vertsstater, skal vedkommende myndigheter i alle de berørte medlemsstater samarbeide nært.

De skal på anmodning gi hverandre alle opplysninger om ledelse og eierstruktur i slike forvaltningsselskaper som kan lette tilsynet med dem, samt alle opplysninger som kan lette kontrollen med slike selskaper. Særlig skal myndighetene i forvaltningsselskapets hjemstat samarbeide for å sikre at myndighetene i forvaltningsselskaps vertsstat kan innhente de opplysninger som er nevnt i artikkel 21 nr. 2.

2. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat skal, i den grad det er nødvendig for at hjemstaten skal kunne utøve sin tilsynsmyndighet, underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om ethvert tiltak truffet av forvaltningsselskapets vertsstat i henhold til artikkel 21 nr. 5 som innebærer tiltak eller sanksjoner overfor et forvaltningsselskap eller begrensninger av et forvaltningsselskaps virksomhet.

3. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal uten opphold underrette vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat om eventuelle påviste problemer i forvaltningsselskapet som kan få vesentlig innvirkning på forvaltningsselskapets evne til å utføre sine plikter korrekt overfor investeringsforetaket, samt om ethvert brudd på bestemmelsene i kapittel III.

4. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal uten opphold underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om eventuelle påviste problemer i investeringsforetaket som kan få vesentlig innvirkning på forvaltningsselskapets evne til å utføre sine plikter korrekt eller til å overholde de krav i dette direktiv som hører inn under ansvarsområdet til investeringsforetakets hjemstat.

Artikkel 110

1. Når et forvaltningsselskap som er gitt godkjenning i en annen medlemsstat, utøver virksomhet i en vertsstat gjennom en filial, skal forvaltningsselskapets vertsstat sørge for at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, selv eller gjennom en mellommann som de utpeker for dette formål, kan foreta kontroll på stedet av opplysningene nevnt i artikkel 109.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til dette direktiv, kan foreta kontroller på stedet av filialer opprettet på den medlemsstatens territorium.

KAPITTEL XIII

DEN EUROPEISKE VERDIPAPIRKOMITÉ

Artikkel 111

Kommisjonen kan vedta tekniske endringer til dette direktiv på følgende områder:

- a) klargjøring av definisjonene for å sikre enhetlig anvendelse av dette direktiv i hele Fellesskapet, og
- b) tilpasning av terminologien og formuleringen av definisjonene i samsvar med senere rettsakter om investeringsforetak og tilknyttede spørsmål.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 112

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

KAPITTEL XIV

UNNTAK, OVERGANGSBESTEMMELSER OG SLUTTBESTEMMELSER

AVSNITT 1

Unntak

Artikkel 113

1. Utelukkende for danske investeringsforetak skal pantebreve som er utstedt i Danmark, sidestilles med de verdipapirer som er nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav b).

2. Som unntak fra artikkel 22 nr. 1 og artikkel 32 nr. 1 kan vedkommende myndigheter gi tillatelse til at investeringsforetak som per 20. desember 1985 i samsvar med sin nasjonale lovgivning hadde to eller flere depotmottakere, får beholde dette antall depotmottakere dersom myndighetene har sikkerhet for at de oppgaver som skal utføres i henhold til artikkel 22 nr. 3 og artikkel 32 nr. 3, faktisk blir utført.

3. Som unntak fra artikkel 16 kan medlemsstatene gi forvaltningsselskaper tillatelse til å utstede ihendehaverbevis som representerer andre selskapers registrerte verdipapirer.

Artikkel 114

1. Verdipapirforetak som i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1) i direktiv 2004/39/EF er godkjent til å utføre bare tjenestene angitt i avsnitt A punkt 4) og 5) i vedlegget til nevnte direktiv, kan i henhold til dette direktiv gis godkjenning til å forvalte investeringsforetak som forvaltningsselskaper. I så fall skal slike verdipapirforetak frasi seg godkjenningen gitt i henhold til direktiv 2004/39/EF.

2. Forvaltningsselskaper som før 13. februar 2004 i sin hjemstat hadde godkjenning i henhold til direktiv 85/611/EØF til å forvalte investeringsforetak, skal anses for å ha slik godkjenning i henhold til denne artikkel dersom lovgivningen i denne medlemsstaten fastsetter at de for å utøve slik virksomhet må overholde vilkår tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 7 og 8.

AVSNITT 2

Overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser

Artikkel 115

Senest 1. juli 2013 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktiv.

Artikkel 116

1. Medlemsstatene skal innen 30. juni 2011 vedta og offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å overholde artikkel 1 nr. 2 annet ledd, artikkel 1 nr. 3 bokstav b), artikkel 2 nr. 1 bokstav e), m), p), q) og r), artikkel 2 nr. 5, artikkel 4, artikkel 5 nr. 1–4 og nr. 6 og 7, artikkel 6 nr. 1, artikkel 12 nr. 1, artikkel 13 nr. 1 innledning, artikkel 13 nr. 1 bokstav a) og i), artikkel 15, artikkel 16 nr. 1, artikkel 16 nr. 3, artikkel 17 nr. 1, artikkel 17 nr. 2 bokstav b), artikkel 17 nr. 3 første og tredje ledd, artikkel 17 nr. 4–7, artikkel 17 nr. 9 annet ledd, artikkel 18 nr. 1 innledning, artikkel 18 nr. 1 bokstav b), artikkel 18 nr. 2 tredje og fjerde ledd, artikkel 18 nr. 3 og 4, artikkel 19 og 20, artikkel 21 nr. 2–6 og nr. 8 og 9, artikkel 22 nr. 1, artikkel 22 nr. 3 bokstav a), d) og e), artikkel 23 nr. 1, 2, 4 og 5, artikkel 27 tredje ledd, artikkel 29 nr. 2, artikkel 33 nr. 2, 4 og 5, artikkel 37–42, artikkel 43 nr. 1–5, artikkel 44–49, artikkel 50 nr. 1 innledning, artikkel 50 nr. 3, artikkel 51 nr. 1 tredje ledd, artikkel 54 nr. 3, artikkel 56 nr. 1, artikkel 56 nr. 2 første ledd innledning, artikkel 58 og 59, artikkel 60 nr. 1–5, artikkel 61 nr. 1 og 2, artikkel 62 nr. 1, 2 og 3, artikkel 63, artikkel 64 nr. 1, 2 og 3, artikkel 65, 66 og 67, artikkel 68 nr. 1 bokstav a) innledning, artikkel 69 nr. 1 og 2, artikkel 70 nr. 2 og 3, artikkel 71, 72 og 74, artikkel 75 nr. 1, 2 og 3, artikkel 77–82, artikkel 83 nr. 1 bokstav b), artikkel 83 nr. 2 bokstav a) annet strekpunkt, artikkel 86, artikkel 88 nr. 1 bokstav b), artikkel 89 bokstav b), artikkel 90–94, artikkel 96–100, artikkel 101 nr. 1–8, artikkel 102 nr. 2 annet ledd, artikkel 102 nr. 5, artikkel 107 og 108, artikkel 109 nr. 2, 3 og 4, artikkel 110 og vedlegg I. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

De skal anvende disse bestemmelsene fra og med 1. juli 2011.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. De skal også inneholde en erklæring om at henvisninger i gjeldende lover og forskrifter til direktiv 85/611/EØF skal forstås som henvisninger til dette direktiv. Nærmere regler for henvisningen og utformingen av erklæringen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 117

Direktiv 85/611/EØF, som endret ved de direktiver som er angitt i vedlegg III del A, oppheves med virkning fra 1. juli 2011, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelsen av direktivene oppført i vedlegg III del B.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg IV.

Henvisninger til det forenklede prospektet skal forstås som henvisninger til nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78.

Artikkel 118

1. Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 1 nr. 1, artikkel 1 nr. 2 første ledd, artikkel 1 nr. 3 bokstav a), artikkel 1 nr. 4–7, artikkel 2 nr. 1 bokstav a)–d), f)–l), n) og o), artikkel 2 nr. 2, 3 og 4, artikkel 2 nr. 6 og 7, artikkel 3, artikkel 5 nr. 5, artikkel 6 nr. 2, 3 og 4, artikkel 7–11, artikkel 12 nr. 2), artikkel 13 nr. 1 bokstav b)–h), artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 1, artikkel 16 nr. 2, artikkel 17 nr. 2 bokstav a), c) og d), artikkel 17 nr. 3 annet ledd, artikkel 17 nr. 8, artikkel 17 nr. 9 første ledd, artikkel 18 nr. 1 med unntak av innledning og bokstav a), artikkel 18 nr. 2 første og annet ledd, artikkel 21 nr. 1 og 7, artikkel 22 nr. 2, artikkel 22 nr. 3 bokstav b) og c), artikkel 23 nr. 3, artikkel 24, artikkel 25 og 26, artikkel 27 første og annet ledd, artikkel 28, artikkel 29 nr. 1, 3 og 4, artikkel 30, 31 og 32, artikkel 33 nr. 1 og 3, artikkel 34,

35 og 36, artikkel 50 nr. 1 bokstav a)–h), artikkel 50 nr. 2, artikkel 51 nr. 1 første og annet ledd, artikkel 51 nr. 2 og 3, artikkel 52 og 53, artikkel 54 nr. 1 og 2, artikkel 55, artikkel 56 nr. 2 første ledd, artikkel 56 nr. 2 annet ledd, artikkel 56 nr. 3, artikkel 57, artikkel 68 nr. 2, artikkel 69 nr. 3 og 4, artikkel 70 nr. 1 og 4, artikkel 73 og 76, artikkel 83 nr. 1 med unntak av bokstav b), artikkel 83 nr. 2 bokstav a) med unntak av annet strekpunkt, artikkel 84, 85 og 87, artikkel 88 nr. 1 med unntak av bokstav b), artikkel 88 nr. 2, artikkel 89 med unntak av bokstav b), artikkel 102 nr. 1, artikkel 102 nr. 2 første ledd, artikkel 102 nr. 3 og 4, artikkel 103 til 106, artikkel 109 nr. 1, artikkel 111, 112, 113 og 117 og vedlegg II, III og IV får anvendelse fra og med 1. juli 2011.

2. Medlemsstatene skal sikre at investeringsforetak erstatter sine forenklede prospekter utarbeidet i samsvar med bestemmelsene i direktiv 85/611/EØF med nøkkelinformasjon utarbeidet i samsvar med artikkel 78 så snart som mulig og uansett senest 12 måneder etter fristen for gjennomføring i nasjonal lovgivning av alle de gjennomføringstiltak som er nevnt i artikkel 78 nr. 7. I løpet av denne perioden skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat fortsatt godta det forenklede prospektet for investeringsforetak som markedsføres på disse medlemsstatenes territorier.

Artikkel 119

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 13. juli 2009.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

E. ERLANDSSON

Formann

VEDLEGG I

OVERSIKT A

1. Opplysninger om investeringsfondet	1. Opplysninger om forvaltningsselskapet, herunder opplysninger om hvorvidt forvaltningsselskapet er opprettet i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat	1. Opplysninger om investeringsselskapet
1.1. Navn	1.1. Betegnelse eller navn, juridisk form, forretningskontor og hovedkontor dersom dette ikke er identisk med forretningskontoret.	1.1. Betegnelse eller navn, juridisk form, forretningskontor og hovedkontor dersom dette ikke er identisk med forretningskontoret.
1.2. Investeringsfondets stiftelsesdato. Opplysninger om varighet dersom den er begrenset.	1.2. Selskapets stiftelsesdato. Opplysninger om varighet dersom den er begrenset.	1.2. Selskapets stiftelsesdato. Opplysninger om varighet dersom den er begrenset.
	1.3. Opplysninger om eventuelle andre investeringsfond som selskapet forvalter.	1.3. Opplysninger om eventuelle avdelinger dersom investeringsselskapet har ulike investeringsavdelinger.
1.4. Opplysninger om hvor fondsreglene, dersom de ikke er vedlagt, og de periodiske rapportene kan skaffes til veie.		1.4. Opplysninger om hvor stiftelsesdokumentene, dersom de ikke er vedlagt, og de periodiske rapportene kan skaffes til veie.
1.5. Kortfattede opplysninger av interesse for andelseierne om de skatteregler som gjelder for investeringsfondet. Opplysninger om hvorvidt det skal svares kildeskatt av de inntekter og kapitalgevinster som investeringsfondet utbetaler til andelseierne.		1.5. Kortfattede opplysninger av interesse for andelseierne om de skatteregler som gjelder for selskapet. Opplysninger om hvorvidt det skal svares kildeskatt av de inntekter og kapitalgevinster som selskapet utbetaler til andelseierne.
1.6. Dato for regnskapsavslutning samt utdelingshyppighet.		1.6. Dato for regnskapsavslutning samt utdelingshyppighet.
1.7. Navn på dem som er tillagt ansvar for revisjon av de regnskapsoppgaver som er nevnt i artikkel 73.		1.7. Navn på dem som er tillagt ansvar for revisjon av de regnskapsoppgaver som er nevnt i artikkel 73.
	1.8. Navn og stilling i selskapet for medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene. Opplysninger om deres hovedvirksomhet utenfor selskapet dersom denne er av betydning for selskapet.	1.8. Navn og stilling i selskapet for medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene. Opplysninger om deres hovedvirksomhet utenfor selskapet dersom denne er av betydning for selskapet.
	1.9. Tegnet kapital med opplysninger om innbetalt kapital.	1.9. Kapital

<p>1.10. Opplysninger om andelenes art og viktigste egenskaper, og særlig om</p> <ul style="list-style-type: none"> – hvilken type rettighet (tinglig rettighet, fordring eller annen) andelen representerer, – andelenes egenskaper: registrert på navn eller lydende på ihendehaver. Hvilke ulike størrelser andelene eventuelt er utstedt i, – originale verdipapirer eller bevis som representerer disse, og innføring i et register eller på en konto, – hva slags stemmerett andelseierne har, om slik foreligger, – under hvilke omstendigheter det kan vedtas å avvikle fondet, og nærmere bestemmelser for hvordan, særlig med hensyn til andelseiernes rettigheter. 		<p>1.10. Opplysninger om andelenes art og viktigste egenskaper, og særlig om</p> <ul style="list-style-type: none"> – originale verdipapirer eller bevis som representerer disse, og innføring i et register eller på en konto, – andelenes egenskaper: registrert på navn eller lydende på ihendehaver. Hvilke ulike størrelser andelene eventuelt er utstedt i, – hva slags stemmerett andelseierne har, – under hvilke omstendigheter det kan vedtas å avvikle investeringssselskapet, og nærmere bestemmelser for hvordan, særlig med hensyn til andelseiernes rettigheter.
<p>1.11. Eventuelle opplysninger om fondsbørser eller markeder der andelene er notert eller omsettes.</p>		<p>1.11. Eventuelle opplysninger om fondsbørser eller markeder der andelene er notert eller omsettes.</p>
<p>1.12. Regler og vilkår for utstedelse og salg av andeler.</p>		<p>1.12. Regler og vilkår for utstedelse og salg av andeler.</p>
<p>1.13. Regler og vilkår for gjenkjøp eller innløsning av andeler og tilfeller der gjenkjøp eller innløsning kan utsettes.</p>		<p>1.13. Regler og vilkår for gjenkjøp eller innløsning av andeler og tilfeller der gjenkjøp eller innløsning kan utsettes. Dersom investeringssselskapet har ulike investeringsavdelinger, opplysninger om hvordan en andelseier kan flytte fra en avdeling til en annen og de gebyrer som gjelder i slike tilfeller.</p>
<p>1.14. Beskrivelse av regler for hvordan inntektene skal fastsettes og benyttes.</p>		<p>1.14. Beskrivelse av regler for hvordan inntektene skal fastsettes og benyttes.</p>
<p>1.15. Beskrivelse av investeringsfondets investeringsmål, herunder de finansielle mål (f.eks. økning av kapital eller inntekt), av investeringspolitikken (f. eks. spesialisering innen bestemte geografiske områder eller næringssektorer), av begrensninger i investeringspolitikken samt opplysninger om metoder og hjelpemidler eller lånefullmakter som kan benyttes i forvaltningen av investeringsfondet.</p>		<p>1.15. Beskrivelse av selskapets investeringsmål, herunder de finansielle mål (f. eks. økning av kapital eller inntekt), av investeringspolitikken (f. eks. spesialisering innen bestemte geografiske områder eller næringssektorer), av begrensninger i investeringspolitikken samt opplysninger om metoder og hjelpemidler eller lånefullmakter som kan benyttes i forvaltningen av selskapet.</p>

1.16. Regler for verdivurdering av eiendeler.		1.16. Regler for verdivurdering av eiendeler.
1.17. Fastsettelse av andelenes salgs- eller utstedelseskurs og gjenkjøps- eller innløsningskurs, og særlig <ul style="list-style-type: none"> – hvordan og hvor ofte disse kursene beregnes, – opplysninger om gebyrer ved salg eller utstedelse og gjenkjøp eller innløsning av andeler, – opplysninger om hvordan, hvor og hvor ofte disse kursene offentliggjøres. 		1.17. Fastsettelse av andelenes salgs- eller utstedelseskurs og gjenkjøps- eller innløsningskurs, og særlig <ul style="list-style-type: none"> – hvordan og hvor ofte disse kursene beregnes, – opplysninger om gebyrer ved salg eller utstedelse og gjenkjøp eller innløsning av andeler, – opplysninger om hvordan, hvor og hvor ofte disse kursene offentliggjøres ⁽¹⁾.
1.18. Opplysninger om størrelsen og beregningen av de vederlag som investeringsfondet skal betale til forvaltningsselskapet, depotmottakeren eller tredjemann, og hvordan disse vederlagene skal utbetales, samt om investeringsfondets refusjon av alle omkostninger til forvaltningsselskapet, depotmottakeren eller tredjemann.		1.18. Opplysninger om størrelsen og beregningen av de vederlag som selskapet skal betale til sine medlemmer av ledelsen og medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene, depotmottakeren eller tredjemann, og hvordan disse vederlagene skal utbetales, samt om selskapets refusjon av alle omkostninger til sine medlemmer av ledelsen, depotmottakeren eller tredjemann.
⁽¹⁾ Investeringselskaper i henhold til artikkel 32 nr. 5 i dette direktiv skal også angi <ul style="list-style-type: none"> – hvordan og hvor ofte netto andelsverdier beregnes, – opplysninger om hvordan, hvor og hvor ofte denne verdien offentliggjøres, – den fondsbørs i omsetningsstaten hvis kursnotering er bestemmende for kursen ved transaksjoner som foretas utenom fondsbørsen i denne staten. 		

2. Opplysninger om depotmottakeren:

- 2.1. betegnelse eller navn, juridisk form, forretningskontor og hovedkontor dersom dette ikke er identisk med forretningskontoret,
- 2.2. hovedvirksomhet.

3. Opplysninger om konsulentfirmaer eller eksterne investeringskonsulenter dersom bruken av deres tjenester er avtalefestet og deres vederlag belastes investeringsforetakets eiendeler:

- 3.1. firmaets betegnelse eller navn eller konsulentens navn,
- 3.2. de vesentligste bestemmelsene i avtalen med forvaltningsselskapet eller investeringselskaper som kan være av interesse for andelseierne, men ikke opplysninger om vederlag,
- 3.3. annen virksomhet av betydning.

4. Opplysninger om ordninger i forbindelse med utbetaling til andelseiere, gjenkjøp eller innløsning av andeler, samt om hvordan informasjon om investeringsforetaket er gjort tilgjengelig. Slik informasjon skal under alle omstendigheter gis i den medlemsstat der investeringsforetaket er opprettet. Dersom andelene markedsføres i en annen medlemsstat, skal denne informasjonen i tillegg gis med hensyn til denne medlemsstaten og inngå i prospektet som offentliggjøres der.

5. Andre opplysninger om investeringen:

- 5.1. eventuelle resultater som investeringsforetaket tidligere har oppnådd – slik informasjon kan enten inngå i eller vedlegges prospektet,

- 5.2. beskrivelse av den typiske investor som investeringsforetaket er utformet for.
6. Økonomiske opplysninger:
- 6.1. eventuelle andre utgifter og gebyrer enn dem som er nevnt i nr. 1.17, der det skilles mellom dem som skal betales av andelseierne, og dem som skal betales fra investeringsforetakets eiendeler.

OVERSIKT B

Opplysninger som skal inngå i de periodiske rapportene

I. *Oversikt over eiendeler og forpliktelser:*

- omsettelige verdipapirer,
- tilgodehavender i bank,
- andre eiendeler,
- samlede eiendeler,
- forpliktelser,
- netto andelsverdier.

II. *Antallet andeler i omløp*

III. *Nettoverdi per andel*

IV. *Verdipapirportefølje, der det skilles mellom*

- a) omsettelige verdipapirer som er opptatt til offisiell notering på en fondsbørs,
- b) omsettelige verdipapirer som omsettes på et annet regulert marked,
- c) nyutstedte omsettelige verdipapirer av typen nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav d),
- d) andre omsettelige verdipapirer av typen nevnt i artikkel 50 nr. 2 bokstav a),

og der det spesifiseres i prosent av netto eiendeler etter de kriterier som er mest hensiktsmessige ut fra investeringsforetakets investeringspolitikk (f.eks. etter økonomiske, geografiske eller valutamessige kriterier). For hver type av verdipapirer som er nevnt over, bør det fremgå hvor stor del den utgjør av investeringsforetakets samlede eiendeler.

Opplysninger om endringer i verdipapirporteføljens sammensetning i løpet av referanseperioden.

V. *Følgende opplysninger om endringer i investeringsforetakets eiendeler i løpet av referanseperioden:*

- investeringsinntekter,
- andre inntekter,
- forvaltningsgebyrer,
- depotgebyrer,
- andre gebyrer, skatter og avgifter,
- nettoinntekt,

- utdelinger og reinvesterte inntekter,
 - endringer i kapitalbeholdningen,
 - verdiøkning eller verdiforringelse av investeringer,
 - alle andre endringer som angår investeringsforetakets eiendeler og forpliktelser,
 - transaksjonsutgifter, som er kostnader et investeringsforetak pådrar seg i forbindelse med transaksjoner i egen portefølje.
- VI. *En sammenliknende oppstilling som omfatter de tre siste regnskapsårene, der hvert regnskapsår avsluttes med*
- samlede netto andelsverdier,
 - nettoverdien per andel.
- VII. *Opplysninger om de samlede forpliktelser som følger av investeringsforetakets transaksjoner i løpet av referanseperioden, med transaksjonene oppført etter kategori i henhold til artikkel 51.*
-

*VEDLEGG II**Funksjoner som inngår i kollektiv porteføljevaltning:*

- Investeringsforvaltning.
 - Administrasjon:
 - a) juridiske tjenester og regnskapstjenester i forbindelse med fondsforvaltning,
 - b) forespørsler fra kunder,
 - c) verdivurdering og prisfastsettelse (herunder selvangivelser),
 - d) kontroll med at gjeldende bestemmelser overholdes,
 - e) ajourføring av et andelseierregister,
 - f) fordeling av inntekter,
 - g) utstedelse og innløsning av andeler,
 - h) kontraktsoppgjør (herunder utsendelse av sertifikater),
 - i) registrering.
 - Markedsføring
-

VEDLEGG III

DEL A

Opphevet direktiv med endringer

(som nevnt i artikkel 117)

Rådsdirektiv 85/611/EØF
EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3.

Rådsdirektiv 88/220/EØF
EFT L 100 av 19.4.1988, s. 31.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/26/EF
EFT L 168 av 18.7.1995, s. 7.

Bare artikkel 1 fjerde strekpunkt, artikkel 4 nr. 7 og artikkel 5 femte strekpunkt

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/64/EF
EFT L 290 av 17.11.2000, s. 27.

Bare artikkel 1

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/107/EF
EFT L 41 av 13.2.2002, s. 20.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/108/EF
EFT L 41 av 13.2.2002, s. 35.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF
EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Bare artikkel 66

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/1/EF
EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9.

Bare artikkel 9

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/18/EF
EUT L 76 av 19.3.2008, s. 42.

DEL B

Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse

(som nevnt i artikkel 117)

Direktiv	Frist for innarbeiding	Anvendelsesdato
85/611/EØF	1. oktober 1989	—
88/220/EØF	1. oktober 1989	—
95/26/EF	18. juli 1996	—
2000/64/EF	17. november 2002	—
2001/107/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2001/108/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2004/39/EF	—	30. april 2006
2005/1/EF	13. mai 2005	—

VEDLEGG IV

Sammenligningstabell

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1 nr. 1
Artikkel 1 nr. 2 innledning	Artikkel 1 nr. 2 innledning
Artikkel 1 nr. 2 første og annet strekpunkt	Artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b)
—	Artikkel 1 nr. 2 annet ledd
Artikkel 1 nr. 3 første ledd	Artikkel 1 nr. 3 første ledd
Artikkel 1 nr. 3 annet ledd	Artikkel 1 nr. 3 annet ledd bokstav a)
—	Artikkel 1 nr. 3 annet ledd bokstav b)
Artikkel 1 nr. 4–7	Artikkel 1 nr. 4–7
Artikkel 1 nr. 8 innledning	Artikkel 2 nr. 1 bokstav n) innledning
Artikkel 1 nr. 8 første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 2 nr. 1 bokstav n) i), ii) og iii)
Artikkel 1 nr. 8 siste punktum	Artikkel 2 nr. 7
Artikkel 1 nr. 9	Artikkel 2 nr. 1 bokstav o)
Artikkel 1a innledning	Artikkel 2 nr. 1 innledning
Artikkel 1a nr. 1	Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 1a nr. 2 første del av punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 1a nr. 2 annen del av punktum	Artikkel 2 nr. 2
Artikkel 1a nr. 3–5	Artikkel 2 nr. 1 bokstav c)–e)
Artikkel 1a nr. 6	Artikkel 2 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 1a nr. 7 første del av punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav g)
Artikkel 1a nr. 7 annen del av punktum	Artikkel 2 nr. 3
Artikkel 1a nr. 8–9	Artikkel 2 nr. 1 bokstav h)–i)
Artikkel 1a nr. 10 første ledd	Artikkel 2 nr. 1 bokstav j)
Artikkel 1a nr. 10 annet ledd	Artikkel 2 nr. 5
Artikkel 1a nr. 11	—
Artikkel 1a nr. 12 og 13 første punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav i) ii)
Artikkel 1a nr. 13 annet punktum	Artikkel 2 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 1a nr. 14 og 15 første punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav k) og l)
Artikkel 1a nr. 15 annet punktum	Artikkel 2 nr. 6
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav m)
Artikkel 2 nr. 1 innledning	Artikkel 3 innledning
Artikkel 2 nr. 1 første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 3 bokstav a), b), c) og d)
Artikkel 2 nr. 2	—
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4 nr. 1 og 2	Artikkel 5 nr. 1 og 2
—	Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 4 nr. 3 første ledd	Artikkel 5 nr. 4 første ledd bokstav a) og b)
—	Artikkel 5 nr. 4 annet ledd
Artikkel 4 nr. 3 annet ledd	Artikkel 5 nr. 4 tredje ledd
Artikkel 4 nr. 3 tredje ledd	Artikkel 5 nr. 4 fjerde ledd
Artikkel 4 nr. 3a	Artikkel 5 nr. 5
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 5 nr. 6

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
—	Artikkel 5 nr. 7
Artikkel 5 nr. 1 og 2	Artikkel 6 nr. 1 og 2
Artikkel 5 nr. 3 første ledd innledning	Artikkel 6 nr. 3 første ledd innledning
Artikkel 5 nr. 3 første ledd bokstav a)	Artikkel 6 nr. 3 første ledd bokstav a)
Artikkel 5 nr. 3 første ledd bokstav b) innledning	Artikkel 6 nr. 3 første ledd bokstav b) innledning
Artikkel 5 nr. 3 første ledd bokstav b) første og annet strekpunkt	Artikkel 6 nr. 3 første ledd bokstav b) i) og ii)
Artikkel 5 nr. 3 annet ledd	Artikkel 6 nr. 3 annet ledd
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 6 nr. 4
Artikkel 5a nr. 1 innledning	Artikkel 7 nr. 1 innledning
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) innledning	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) innledning
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) første strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) i)
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) annet strekpunkt innledning	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) ii) innledning
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) annet strekpunkt i), ii) og iii)	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) ii) første, annet og tredje strekpunkt
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) iii)
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) femte strekpunkt	—
Artikkel 5a nr. 1 bokstav b)–d)	Artikkel 7 nr. 1 bokstav b)–d)
Artikkel 5a nr. 2–5	Artikkel 7 nr. 2–5
Artikkel 5b	Artikkel 8
Artikkel 5c	Artikkel 9
Artikkel 5d	Artikkel 10
Artikkel 5e	Artikkel 11
Artikkel 5f nr. 1 første ledd	Artikkel 12 nr. 1 første ledd
Artikkel 5f nr. 1 annet ledd bokstav a)	Artikkel 12 nr. 1 annet ledd bokstav a)
Artikkel 5f nr. 1 annet ledd bokstav b) første punktum	Artikkel 12 nr. 1 annet ledd bokstav b)
Artikkel 5f nr. 1 annet ledd bokstav b) siste punktum	—
Artikkel 5f nr. 2 innledning	Artikkel 12 nr. 2 innledning
Artikkel 5f nr. 2 første og annet strekpunkt	Artikkel 12 nr. 2 bokstav a) og b)
—	Artikkel 12 nr. 3
Artikkel 5g	Artikkel 13
Artikkel 5h	Artikkel 14 nr. 1
—	Artikkel 14 nr. 2
—	Artikkel 15
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 16 nr. 1 første ledd
—	Artikkel 16 nr. 1 annet ledd
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 16 nr. 2
—	Artikkel 16 nr. 3
Artikkel 6a nr. 1	Artikkel 17 nr. 1
Artikkel 6a nr. 2	Artikkel 17 nr. 2
Artikkel 6a nr. 3	Artikkel 17 nr. 3 første og annet ledd
—	Artikkel 17 nr. 3 tredje ledd
—	Artikkel 17 nr. 4–5
Artikkel 6a nr. 4–6	Artikkel 17 nr. 6–8

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
Artikkel 6a nr. 7	Artikkel 17 nr. 9 første ledd
—	Artikkel 17 nr. 9 annet ledd
Artikkel 6b nr. 1	Artikkel 18 nr. 1
Artikkel 6b nr. 2	Artikkel 18 nr. 2 første og annet ledd
—	Artikkel 18 nr. 2 tredje ledd
Artikkel 6b nr. 3 første ledd	Artikkel 18 nr. 2 fjerde ledd
Artikkel 6b nr. 3 annet ledd	—
—	Artikkel 18 nr. 3
Artikkel 6b nr. 4	Artikkel 18 nr. 4
Artikkel 6b nr. 5	—
—	Artikkel 19–20
Artikkel 6c nr. 1	Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 6c nr. 2 første ledd	—
Artikkel 6c nr. 2 annet ledd	Artikkel 21 nr. 2 første og annet ledd
—	Artikkel 21 nr. 2 tredje ledd
Artikkel 6c nr. 3–5	Artikkel 21 nr. 3–5
Artikkel 6c nr. 6	—
Artikkel 6c nr. 7–10	Artikkel 21 nr. 6–9
Artikkel 7	Artikkel 22
Artikkel 8	Artikkel 23 nr. 1–3
—	Artikkel 23 nr. 4–6
Artikkel 9	Artikkel 24
Artikkel 10	Artikkel 25
Artikkel 11	Artikkel 26
Artikkel 12	Artikkel 27 første og annet ledd
—	Artikkel 27 tredje ledd
Artikkel 13	Artikkel 28
Artikkel 13a nr. 1 første ledd	Artikkel 29 nr. 1 første ledd
Artikkel 13a nr. 1 annet ledd innledning	Artikkel 29 nr. 1 annet ledd innledning
Artikkel 13a nr. 1 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 29 nr. 1 annet ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 13a nr. 1 tredje og fjerde ledd	Artikkel 29 nr. 1 tredje og fjerde ledd
Artikkel 13a nr. 2, 3 og 4	Artikkel 29 nr. 2, 3 og 4
Artikkel 13b	Artikkel 30
Artikkel 13c	Artikkel 31
Artikkel 14	Artikkel 32
Artikkel 15	Artikkel 33 nr. 1–3
—	Artikkel 33 nr. 4–6
Artikkel 16	Artikkel 34
Artikkel 17	Artikkel 35
Artikkel 18	Artikkel 36
—	Artikkel 37–49
Artikkel 19 nr. 1 innledning	Artikkel 50 nr. 1 innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav a)–c)	Artikkel 50 nr. 1 bokstav a)–c)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav d) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav d) innledning

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
Artikkel 19 nr. 1 bokstav d) første og annet strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav d) i) og ii)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav e) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav e) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav e) første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav e) i), ii), iii) og iv)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 50 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav g) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav g) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav g) første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav g) i), ii) og iii)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav h) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav h) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav h) første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav h) punkt i), ii), iii) og iv)
Artikkel 19 nr. 2 innledende ord	Artikkel 50 nr. 2 innledning
Artikkel 19 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 50 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 19 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 50 nr. 2 bokstav b)
Artikkel 19 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 50 nr. 2 annet ledd
Artikkel 19 nr. 4	Artikkel 50 nr. 3
Artikkel 21 nr. 1–3	Artikkel 51 nr. 1–3
Artikkel 21 nr. 4	—
—	Artikkel 51 nr. 4
Artikkel 22 nr. 1 første ledd	Artikkel 52 nr. 1 første ledd
Artikkel 22 nr. 1 annet ledd innledning	Artikkel 52 nr. 1 annet ledd innledning
Artikkel 22 nr. 1 annet ledd første og annet strekpunkt	Artikkel 52 nr. 1 annet ledd bokstav a) og b)
Artikkel 22 nr. 2 første ledd	Artikkel 52 nr. 2 første ledd
Artikkel 22 nr. 2 annet ledd innledning	Artikkel 52 nr. 2 annet ledd innledning
Artikkel 22 nr. 2 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 52 nr. 2 annet ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 22 nr. 3–5	Artikkel 52 nr. 3–5
Artikkel 22a nr. 1 innledning	Artikkel 53 nr. 1 innledning
Artikkel 22a nr. 1 første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 53 nr. 1 bokstav a), b) og c)
Artikkel 22a nr. 2	Artikkel 53 nr. 2
Artikkel 23	Artikkel 54
Artikkel 24	Artikkel 55
Artikkel 24a	Artikkel 70
Artikkel 25 nr. 1	Artikkel 56 nr. 1
Artikkel 25 nr. 2 første ledd innledning	Artikkel 56 nr. 2 første ledd innledning
Artikkel 25 nr. 2 første ledd første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 56 nr. 2 første ledd bokstav a), b), c) og d)
Artikkel 25 nr. 2 annet ledd	Artikkel 56 nr. 2 annet ledd
Artikkel 25 nr. 3	Artikkel 56 nr. 3
Artikkel 26	Artikkel 57
—	Artikkel 58–67
Artikkel 27 nr. 1 innledning	Artikkel 68 nr. 1 innledning
Artikkel 27 nr. 1 første strekpunkt	—
Artikkel 27 nr. 1 annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 68 nr. 1 bokstav a), b) og c)

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
Artikkel 27 nr. 2 innledning	Artikkel 68 nr. 2 innledning
Artikkel 27 nr. 2 første og annet strekpunkt	Artikkel 68 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 28 nr. 1 og 2	Artikkel 69 nr. 1 og 2
Artikkel 28 nr. 3 og 4	—
Artikkel 28 nr. 5 og 6	Artikkel 69 nr. 3 og 4
Artikkel 29	Artikkel 71
Artikkel 30	Artikkel 72
Artikkel 31	Artikkel 73
Artikkel 32	Artikkel 74
Artikkel 33 nr. 1 første ledd	—
Artikkel 33 nr. 1 annet ledd	Artikkel 75 nr. 1
Artikkel 33 nr. 2	Artikkel 75 nr. 1
Artikkel 33 nr. 3	Artikkel 75 nr. 3
—	Artikkel 75 nr. 4
Artikkel 34	Artikkel 76
Artikkel 35	Artikkel 77
—	Artikkel 78–82
Artikkel 36 nr. 1 første ledd innledende ord	Artikkel 83 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 36 nr. 1 første ledd første og annet strekpunkt	Artikkel 83 nr. 1 første ledd bokstav a) og b)
Artikkel 36 nr. 1 første ledd avsluttende ord	Artikkel 83 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 36 nr. 1 annet ledd	Artikkel 83 nr. 1 annet ledd
Artikkel 36 nr. 2	Artikkel 83 nr. 2
Artikkel 37	Artikkel 84
Artikkel 38	Artikkel 85
Artikkel 39	Artikkel 86
Artikkel 40	Artikkel 87
Artikkel 41 nr. 1 innledning	Artikkel 88 nr. 1 innledning
Artikkel 41 nr. 1 første og annet strekpunkt	Artikkel 88 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 41 nr. 1 siste punktum	Artikkel 88 nr. 1 innledning
Artikkel 41 nr. 2	Artikkel 88 nr. 2
Artikkel 42 innledende ord	Artikkel 89 innledning
Artikkel 42 første og annet strekpunkt	Artikkel 89 bokstav a) og b)
Artikkel 42 siste punktum	Artikkel 89 innledning
Artikkel 43	Artikkel 90
Artikkel 44 nr. 1–3	—
—	Artikkel 91 nr. 1–4
Artikkel 45	Artikkel 92
Artikkel 46 nr. 3 første ledd innledning	Artikkel 93 nr. 1 første ledd
—	Artikkel 93 nr. 1 annet ledd
Artikkel 46 første ledd første strekpunkt	—
Artikkel 46 første ledd annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 93 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 46 første ledd femte strekpunkt	—
Artikkel 46 annet ledd	—
—	Artikkel 93 nr. 2 bokstav b)

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
—	Artikkel 93 nr. 3–8
Artikkel 47	Artikkel 94
—	Artikkel 95
Artikkel 48	Artikkel 96
Artikkel 49 nr. 1–3	Artikkel 97 nr. 1–3
Artikkel 49 nr. 4	—
—	Artikkel 98–100
Artikkel 50 nr. 1	Artikkel 101 nr. 1
—	Artikkel 101 nr. 2–9
Artikkel 50 nr. 2–4	Artikkel 102 nr. 1–3
Artikkel 50 nr. 5 innledning	Artikkel 102 nr. 4 innledning
Artikkel 50 nr. 5 første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 102 nr. 4 bokstav a), b), c) og d)
Artikkel 50 nr. 6 innledning og bokstav a) og b)	Artikkel 102 nr. 5 første ledd innledning
Artikkel 50 nr. 6 bokstav b) første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 102 nr. 5 første ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 50 nr. 6 bokstav b) siste punktum	Artikkel 102 nr. 5 annet og tredje ledd
Artikkel 50 nr. 7 første ledd innledning	Artikkel 103 nr. 1 innledning
Artikkel 50 nr. 7 første ledd første og annet strekpunkt	Artikkel 103 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 50 nr. 7 annet ledd innledning	Artikkel 103 nr. 2 innledning
Artikkel 50 nr. 7 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 103 nr. 2 bokstav a), b) og c)
Artikkel 50 nr. 7 tredje ledd	Artikkel 103 nr. 3
Artikkel 50 nr. 8 første ledd	Artikkel 103 nr. 4
Artikkel 50 nr. 8 annet ledd innledning	Artikkel 103 nr. 5 første ledd innledning
Artikkel 50 nr. 8 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 103 nr. 5 første ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 50 nr. 8 tredje ledd	Artikkel 103 nr. 6
Artikkel 50 nr. 8 fjerde ledd	Artikkel 103 nr. 5 annet ledd
Artikkel 50 nr. 8 femte ledd	Artikkel 103 nr. 7
Artikkel 50 nr. 8 sjette ledd	—
Artikkel 50 nr. 9–11	Artikkel 104 nr. 1–3
—	Artikkel 105
Artikkel 50a nr. 1 innledning	Artikkel 106 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 50a nr. 1 bokstav a) innledning	Artikkel 106 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 50a nr. 1 bokstav a) første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 106 nr. 1 første ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 50a nr. 1 bokstav b)	Artikkel 106 nr. 1 annet ledd
Artikkel 50a nr. 2	Artikkel 106 nr. 2
Artikkel 51 nr. 1 og 2	Artikkel 107 nr. 1 og 2
—	Artikkel 107 nr. 3
Artikkel 52 nr. 1	Artikkel 108 nr. 1 første ledd
Artikkel 52 nr. 2	Artikkel 108 nr. 1 annet ledd
Artikkel 52 nr. 3	Artikkel 108 nr. 2
—	Artikkel 108 nr. 3–6
Artikkel 52a	Artikkel 109 nr. 1 og 2

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
—	Artikkel 109 nr. 3 og 4
Artikkel 52b nr. 1	Artikkel 110 nr. 1
Artikkel 52b nr. 2	—
Artikkel 52b nr. 3	Artikkel 110 nr. 2
Artikkel 53a	Artikkel 111
Artikkel 53b nr. 1	Artikkel 112 nr. 1
Artikkel 53b nr. 2	Artikkel 112 nr. 2
—	Artikkel 112 nr. 3
Artikkel 54	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 55	Artikkel 113 nr. 2
Artikkel 56 nr. 1	Artikkel 113 nr. 3
Artikkel 56 nr. 2	—
Artikkel 57	—
—	Artikkel 114
Artikkel 58	Artikkel 116 nr. 2
—	Artikkel 115
—	Artikkel 116 nr. 1
—	Artikkel 117 og 118
Artikkel 59	Artikkel 119
Vedlegg I oversikt A og B	Vedlegg I oversikt A og B
Vedlegg I oversikt C	—
Vedlegg II	Vedlegg II
—	Vedlegg III
—	Vedlegg IV